

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO, 15. ŘÍJNA 1907.

Číslo 10

Aug. Eug. Mužik:

Vstaň, lidská myšlenko,
odhod' svá pouta!
CARDUCCI

VOLNÁ MYŠLENKA

Myšlenka štvaná a sdraná
svá pouta odhodila,
jak mladá lidská panna
tak nahá a sličná byla.

A jiní, popi vilní,
zří na nahý její prs,
a doma co potají smilní,
chtí hájit morálky tvrz!

At' vidí svět, všecko kdy klame,
že všecky poroby hnus,
že v sobě krev Tvoji máme
a srdce — hrdinů kus!

Tak stála tu majestátní —
kdož číst jsa ji by se bál?
Však lidé slabí a špatní,
ti před ní prehali v dál.

Však my jich smějem' se zlobě,
jak sestru zdravít tě chcem':
Vstaň, povznes nás konečně k sobě,
nás obejmi s úsměvem!

Že nad kultury uniformu
 nahý nám člověk — je brat,
a nad mrtvou zákona normu
lidskosti zákon nám svat!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Víme, že nám potřeba kursu tělocvičného, víme že tentýž nedostatek tíží nás u větší ještě míře tíží jednoty druhé, však také víme, že z kursu chicagského na příklad mnohým jednotám, jež cvičence na kurs poslali nedostalo se nikterak toho co očekávaly. A vinou jejich nebylo, ba jinde opět ani vinou nebylo toho, kdož na kurs šel a pak — přestal cvičiti zcela. Utváří se ty poměry mnohdy všelijak, a aby se neutvářily nějak hloupě, třeba si již napřed trochu vypočítati, nežli vlastní náklad se vede. Proto také stálo by jen za uvážení, jestli by pohyblivé kursy menších rozměrů a v každé Župě nebyly dnes výhodnější, nežli jeden jedinký, veliký kurs v jednom místě. Do pohyblivých kursů dalo by se vyslati více posluchačů, ba jsme jisti, že i tu a tam posluchačky by se vyskytly po poučení bažící, co zatím síly učitelské, těch kterých odborů mohly by v základě být tytéž a přibírat si síly výpomocné toho kterého obvodu, sboru, Župy atd.

V některých sborech sokolských vrtí starší členové povážlivě hlavami nad tím, jsou-li zábavy sboru jmenovaného slabě navštěvovány a vidí v tom nedostatek zájmu o snahy sokolské. Však bratří neměli by dělati si zbytečné starosti o zábavy a měli by věnovati více pozornosti návštěvě tělocvičny. Slabá návštěva zábavy může mít řadu vážných příčin: jsou sokolové, kteří raději použijí tu chvíli volného času, co jim zbývá, aby ho obětovali své rodině; jsou bratří, kteří v našich zábavách žádné zábavy nenaalezají, ano jest dosti takových, kteří jsou nuceni v tom boji o existenci počítati, co by je ta neb ona zá-

bava stála: ale je-li prázdná tělocvična, tam stávají již příčiny k vážným obavám, tam jsou poměry nezdravé, tam měla by veškerá snaha býti obrácena v ten směr, aby docílena byla náprava! Co platno lid vybízeti, aby vstupoval v řady naše, zde se tužil — když sotva deset procent našeho členstva provádí to, co hlásáme. Čilý, zdravý ruch v tělocvičně jest známkou zdravé činnosti v jednotách sokolských; návštěvy zábav jsou pouze věci vedlejší. č.

Kdybychom měli právo a moc vypsat cenu na nejlepší pojednání o tom, jakž nejlépe a nejvhodněji dala by se ta naše mládež sokolská, ten dorost náš zachovati i řadám naším na dobu nejdelší, jsme jisti, že práce taková čtla by se znamenitě. A co nejhlavnějšího i vyplatilo by se v konecích jak tomu celku našemu N. J. S., tak i jiným jednotám a spolkům podpůrným a českým, jimž my sokolové dodáváme dosud zdravý materiál. Přemýšlejte, uvažujte a hotovte umy své pro příští sněm náš, sjezd v Detroit, Mich., kde cesta na udržení té naší drobotiny najíti se musí. Někdy může to být četba, někdy slovo živé, školy pokračovací večerní, nedělní, sobotní, divadlo, besídka a ušlechtilá zábava, vedle tělocvičky, jež větší mohou k českému místku na němž i v té Americe po česku bychom se mohli sejíti a ten zánik nám stále předhazovaný a nutný — oddáliti na hodně dlouho. Co o tom kdo soudíte? Kde jste vy starší činnovníci mnozí, již složili jste již brka svá, jen ven s nimi, přiostrěte jich, stříhněte a pište nyní aspoň před nastávajícím sjezdem, rad'tež znovu a znovu stavtež na prospěch toho volného celku našeho.

Upozorňujeme bratry sokoly na článek "Čemu musíme se naučiti nejdříve" a doporučujeme jej k bedlivému přečtení. Nebot' pokud nevystříháme se všeho toho, o čem v článku tom se zmiňujeme, marné jest veškeré úsilí k docílení nějaké společné práce. A s dvěma takovými zjevy, které se nás vždy nemile dotknou, setkáváme se opět v posledním čísle našeho orgánu. Br. Vorel z Chicaga stěžuje si, že slavnostní řečník při slavnosti župy "Fuegner-Tyrš" dokazoval, že jen "červená košile má srdce a duch" a praví, "že hosty si pozvat a je urážet je podivné." Byli jsme slavnosti přítomni, slyšeli jsme každé slovo řečníkovo a neostýcháme se prohlásiti, že v celé řeči nebylo jediného slova, jediného výrazu, které by mohl kdokoliv z nás pokládati za nějakou urážku a br. řečník jest příliš inteligentní muž, než-li aby snažil se dokazovati takový nesmysl, "že jen červená košile má srdce a duch". Nerozčilujme se zbytečně nad každým slovem, nevykládejme si jako skrytý útok na nás, chváli-li kdo združení, k němuž náleží — tot' zcela přirozené. A dotkne-li se nás kdokoliv slovem kritiky, nepokoušejme se o to, na místě řečníka zakřikovati, ale klidně o jeho slovech uvažujeme a hled' me se přesvědčiti, mnoho-li slova jeho obsahují pravdy. A i když právem domníváme se, že řečník nemile se nás dotkne a že výtky jeho jest nezasloužená, lépe nám přísluší, vyslechneme-li křivdu s klidem mužů, s klidem pravých sokolů a skutky budeme slova řečníkova vyvracet. Druhým dopisem, nad nímž jsme se pozastavili, byl dopis br. Kafky z N. Y. kde pojednává o návrhu Dě. Sokolů na jakousi společnou práci na poli technickém a mezi jiným praví: "Až by pořádán byl kurs cvičitelský a oni několik cvičitelů našimi odborníky vyučených získali bylo by po spojení a i nadále pracovali by proti všemu, co modrou kajdu nosí." Poměry mezi sokolskými tábory v New Yorku jsou dle všeho napnutějšími než-li v jiných městech — což do jisté míry trpka slova tato vysvětluje a úsudek "Besídky" o slavnostech sokolských ani dosti málo nepřispěl k tomu, aby se tábory ony poněkud zblížily. Těžko jest nadchnouti se pro společnou práci s někým, — kdo má pro nás jen slova snižování, podečňování a často i slova posměchu, ale neradi vidíme, když my činíme totéž, co u jiných odsuzujeme. Nechceme-li se k společné práci odhodlati, dobrá — řekněme přímo "my nechceme"! — ale nevychloubejme se při tom, nepodečňujme jiné! Vždyť v našem vlastním táboře otázka cvičitelů jest posud tak choulostivou jako jinde. Libuje-li si někdo v snižování, podečňování nás, ponechme mu slova, a odpovídejme skutky! Vrhá-li na nás slova hany — odpovídejme mlčením! Pracujme pilně na svém zdokonalování, dokažme, že jsme lepšími a slova hanlivá budou sama vraceti se tam, odkud byla vyšla.

Není jí více, té ženy dobré, té Česky upřímné, té přítelkyně všech, jimž údělem jest dlíti za hranicemi drahé vlasti české, aneb ještě dále tu za tou velikou vodou. Není, však památka jako velikého jejího manžela, přítele Čechů amerických nejlepšího, Vojty Náprstka bude v srdcích našich na dlouho. Po uzavírce minulého čísla došla smutná zvěst, ze

dne 13. září, o úmrtí 69leté pí. Josefy Náprstkové, rozené Krížkové v Praze, zvěst, která dle vyprávění boreů našich a sester ze sletu sokolského se navrátilších, každé téměř chvíle dala se čekati a přec — přec tak nesmírně dojala. Patřilat' paní Náprstková k těm mnohým, dobrým lidem českým, jež k Sokolstvu chovala lásku velikou a od práce jeho výchovné slibovala si tím více, čím více to Sokolstvo podnikalo i vedle utužení těla též utužení ducha jak mužův celých, tak i žen. Na nás pak v zámoří pohlíželo se v domě Náprstkově i za jejího vedení, jakž heslem bylo zvěčnělého jejího manžela: "Co krev pojí, moře nerozdvojí". A pilná ta pracovnice, jako včela snášela mnohý ten materiál skvostný do musea Náprstkova, krácejíc věrně a poctivě ve šlépějích toho, jenž pracoval na roli v Čechách dnes opravdu osířelé, pokud se totiž týče styků vzájemných s krajany zahraničními a oněmi v Americe zvláště. Při poslední návštěvě našich dala se již chorá stařenka vynésti aspoň na pavlání, aby patřiti mohla na ty Američany mnohé a Američanky, již sešli se tu jakoby pod rodným krovem svým, aneb domova svého volného tam v dále, připomínající sobě velikého svátku nové vlasti a její neodvyslosti. Nemohla býti s nimi, však pohostinné prostory domu jejího náležely tou dobou americkým hostům jejím, již přišli i hold složití před urnou památce jejího manžela. Ještě, když za pomoci V. V. N. J. S. posílali jsme do musea pozůstalost po našem filosofu a prof. Lad. Klácelovi, složivše tu mnohé i rukopisné skvosty práce jeho namnoze nepochopené, dostali jsme od stařenky rozradostněné, že pozůstalost pro museum Náprstkovo získána byla a správně došla, dopis plný díky a uznání se svazčkem českých, vonných fialek a třemi lístky lípovými. Jakž dnes si listu toho vážíme i těch uschlých již květin a lístků! Klid popeli jejímu a paměť čestná všech nás na mnohá leta!

Jest sice pravda, že dnes náš Výkonný Výbor N. J. S., vlastně jeho jednatel má práce dost a dost, však celkem a přiznejme si přímo — práce ta nikterak se nevymyká z rámce činnosti správní, leda tak někdy ob čas. Po stránce technické máme výbor zvláštní, který starati se má o snahy naše tělocvičné. Máme časopis, kde vykonáno pokud bylo lze slovem psaným, seč síly stačily, ano byltě list ten zkušebním kamenem pro jednotlivce, byl i v boji, v němž tuží se a ocelí karaktery a zakukleně ustoupiti museli lidé bez přesvědčení — lidé prodajní, kde jednalo se o pravdu a zájmy toho našeho celku. Bagatelizování nezaleklo ty naše řady a šlo se v před a zase v před. V jednom však nám ještě mnoho chybí. Osvětová práce, práce vzdělávatelná není u nás nikterak zorganizována, neprovádí se soustavně a také poučení po stránce technické dost a dost pokulhává. Což nedalo by se zřídit tak, abychom vedením našeho V. V. vysílali řečníky, přednášeče, odborníky atd. do všech i těch nejmenších a nejvzdálenějších sborů, sebe chudších, ano zvali i mnohé hosty sem k nám zavítavší. Takto by se mohly přednášky pořádati všude a my vlivně působili bychom ku zdárnému vývoji nejen tělesnému, ale i mysle

našeho členstva, našeho dorostu i mládeže. Takovéto lidové vzdělávání prospělo by i naší věci sokolské, Sokolstvo by dosáhlo jisté ocenění i tam kde dnes směšná revnivost a titěrné snahy jiných společků, kloubků atd. se mu v cestu stavěti chtějí. Spůsobem tím ocelili bychom karaktery, volným snahám kulturním, národním a mravním síly dodávající a k pokroku lidu našeho pracující. Tak potom mohli bychom býti teprve přední stráží, pak i vůči cizině postaviti bychom se mohli, lid svůj hájiti a celek náš chrániti. Postup vzdělávatelné činnosti soustavné měl by být jednotný ovšem s jinými spolky, však dokud tyto a jiné nezačínají, musíme začít my, sokolové. Proto na příští sjezd musíme přijíti s takovými a podobnými návrhy na vlastní naší záchranu, našich i budoucích.

Žádný evičitel není tak dokonalým, aby nemusil se stále a stále učit. Kdo učiti chce jiné, musí poučovat i též sám sebe. A nejlepším zřídlem poučení pro učitele tělocviku jest odborná kniha — odborný časopis. Jednoty samy měly by k tomu hleděti, aby všechny české odborné listy staly se evičitelům přístupny. Jedním z nejlepších odborných listů pro evičitele dítek jest "Tělesná Výchova", vydávaná Jar. Karáskem, učitelem tělocviku v Brně (na Moravě). List ten přináší pěkné články technické, poučné články z oboru zdravotnictví, různé ukázky cvičení, a také začal s uveřejňováním moravských tanců. Která jednota naše list ten ve své knihovně nemá, měla by si jej předplatiti, neb z něho evičitel čerpatí může hojnost cenného poučení. č.

My rozhodně ctíme přesvědčení každého, zejména však tam, kde se mužně a poctivě i otevřeně přiznává. Však jsme zrovna tak rozhodně proti jakémukoliv ramenářství, polovičatosti, nerozhodnosti a tak zvané "snášenlivosti", která vlastně kořenem jest zla, protože právě pod zástěrkou takové a podobné snášenlivosti ležáký "business" se u nás již povedl. U nás sokolů a sokolek naučili jsme se již tolik přímosti a upřímnosti, abychom dovedli jako lidé volní směle vystupovati a zásady své všude přiznati. Kdo jinak činí není náš, kdo na obou ramenou nosí nepatří v řady naše, kdo dnes puntuje se s pány pátery, aby zítra "dělal do svobodomyslnosti", protože z toho kouká nějaký dollar jest licoměrník, pro něhož nemůžeme míti ani dost malé úcty, jako potajmu si nad ním i ten panpáter odplivne. Pryč s takovými studenými bratry, pryč s takovou a podobnou chamradí, která dnes postupu našemu v mnohém ještě sboru překáží.

Poslali jsme z pořadatelství listu našeho upřímnou a vhodnou zdravici na mezinárodní kongres Volné Myšlenky do Prahy a těšíme se jen tomu, že ta slova naše jako pracovníků vzdálených, jimž nebylo možno sjezdu toho se účastniti, byla v užším výboru jen vřele přijata. Dnes kdy i velická Česká Obec Sokolská předáky svými v čele s br. Dr. Scheinerem sněmu tomu obcovala, nemůže upříti nám již nikdo, že to Sokolstvo české i naše sdružené v N. J. S., vedle řad D. A. S. nebylo by již na skrze pokro-

kové a volné zeela. Podle toho také vyznělo ostatně již na sjezdu v St. Louisu, Mo. naše volné prohlášení zásad. Každý bratr, sestra, každý nově hlásivší se člen skládá na toto prohlášení svobodomyslnosti čestný svůj slib, každý musí je čísti a stanovy N. J. S. napřed, nežli může býti do sboru toho kterého přijat, musí prohlášení to podepsati. Nečetl-li stanov, čili zákonů našich, a přece tak při přijímání za starostou opakuje, jednoduše lze a četl-li a jinak smýšleje, pouze čestné své slovo dal jen aby se do sboru dostal, ruší všakým napotomním svým chováním slovo dané a přijat jsa pod nepravou předstírkou, oklamal bratry své zásadní a upřímné a klame se, myslí-li, žeť sokol.

Vysilování těla rozhodně není a nemůže býti lékem pro vysílený a přepracovaný mozek. Kdo tak hlásá vám, odporučuje všeliké své metody evičební a atletiku, nemluví pravdu. Jet' přece zeela nepřirozené, jestli chceme přepracováním, přepínáním svalů a cvičením jich nesoustavným pomocí mozku, jenž ve své umdlenosti a přepracování potřebuje spíše osvěžení, nežli nového přepracování. Vždyť u nás již se ví, že při každém pohybu svalů působí se na jeho nerv a odtud i mozku činnost se vyžaduje. Jestli mozkem jsme mnoho pracovali a přejeme sobě oddechu, musí také ten oddech býti zeela podle toho. Jezdit na kole do únavy, pachtit se veslováním na loďce celý den, provádět všeliké cviky atletické, aneb dle různých předloh tak zvaných "professorů", sotva že dechu popadáme, to věru, že oddechem žádným není a sotva znavenému mozku pomůže, když mu ještě celé tělo znáváme. Jinak jest s tělocvikem soustavným, který provádí se pouze pro osvěžení těla a s tím ovšem i osvěžení mysle do určité míry, čili abychom řekli podle našeho, do určité dávky. Ten kdo myslí své odpočinouti nechat chce, musí nejprve vzdáti se práce mozečné, již byl v míře větší konal nadobro, třeba jen na čas ovšem, a chteli v tělocviku hledat léku najde ho, protože soustavným postupem mozek zaměstnává prací jinou a lehčí, stav svůj poznenáhlu a mimoděk zlepšuje. Tot' celé tajemství těch úspěšných lékařů, již dnes soustavný tělocvik v některých případech předepisují, na paměti majíce, že znavením svalstva mozku na klidu se nepřidá, přepínáním jedním, že druhé sotva by se vyléčilo.

Na den 7. dubna 1908, tedy roku příštího připadají stoleté narozeniny velkého filosofa, učitele a volného myslitele prof. Ladimíra Klácela, jemuž ta naše svobodomyslnost v zemi této za mnohé vděčí, aneb vděčiti by měla ve vrstvách veškerého lidu našeho, jenž hlásí se ku svobodomyslným vůbec. Dali jsme ve sjezdu svobodomyslných návrh na vhodnou vzpomínku památky tohoto muže, jehož tělo rozkládá se a práchniví na malém hřbitůvku v Belle Plaine, Iowa, kdež hrob jeho označen jest pěkným pomníkem. Návrh byl přijat a také ve Svazu Svobodomyslných v Chicagu již prvé kroky se staly. Nám zdá se, že uspořádati bychom mohli vzpomínku velkého muže našeho jen vhodně, kdybychom postarali se ku dni významnému o vydání některé jeho práce

upravené aneb menších ukázek v souboru a rozšířili je v počtu co největším po celé české Americe a do všech rodin volných lidí po případě i v jazyku anglickém, aby svobodomyšlní Američané věděli, že i my měli zde své vědatory a učitele prvního řádu, třeba leckde nepochopené, aby i ta mládež naše věděla a snad snáze poznala. A vedle toho mohli bychom uspořádati velikou pout' lidu našeho ku hrobu Klácelovu, mohli bychom mít ještě jeden sjezd svobodomyšlných, jenže bez rozdílu a dojista i bez křiku a hádek, sjezd lidu v pravém slova smyslu a uctění památky muže nad jiné zásadního, vzdělaného a českého člověka. Pravda, všeliké ty literární muchomůrky v rozporu se širokým a úzkým i, ne-li více, dovedou jen hanobit v zpátečnických a tak zvaných "nestranných" svých plachtách, aneb ku "snášenlivosti" vybízejíce novou vyrábí "svobodomyšlnost", snad nám i za těchto pár řádek upřímně míněných vynadají, co však na tom, jen když něco se stane, něco podnikneme a v čas se dáme do práce všichni a bez rozdílu. Na slovo poslední klademe důraz.

Vynikající činovník, bratr upřímný, jehož úsudku v práci sokolské jako odborníka přičiniti dlužno jen cenu nejvyšší píše v listě soukromém ku naší radosti, jak následuje: "Vystoupení amerického Sokolstva v Čechách bylo naskrze důstojné a neneslo nejmenšího stínu. Měl jsem stálou příležitost pozorovati borece Vaše, obědvával jsem s některými, trávil jsem s nimi večery, zřel jsem je při "dření", hovořil jsem s nimi, s cvičenkami též, i ty jsem viděl několikrát při cvičení a upřímně řečeno — nemohu o všech jinak, než pochvalně hovořit . . . Že nebyli mezi nejprvnějšími, v tom je tuším kus "američanské hrdosti". Zapomínali kam jedou a kdo s nimi bude zápolit. Schází Vám patrně v tělocvičné duch, který dovede v borecích vzbudit touhu po úspěchu, tu čistou touhu po vítězství na prospěch jednoty, věci, schází Vám člověk, jenž by dovedl schopnosti Vašich boreců, které jsem skutečně pozoroval využít, scházela hochům organisovaná příprava k závodům. Myslíš, že uměli prostná? Ne, ani zdání po závodnickém provádění, to se teprve učili zde a pilně. Ale za to oni nemohli. Soudím, že ve Vašich borecích byla doměnka, že v Čechách jsou boreci slabší, kterou jim kdosi doma utvrzoval, a to je chyba. Spíše přehánět schopností soupeřů se doporučuje, než podceňovat. Jinak znovu potvrzuji, že jsou výborně talentovaní boreci, a že rádný cvičitel — dřič, mohl by s nimi za krátký čas divy vytvořit Takhle, kdyby to šlo, aby Č. O. S. k Vám poslala pěkné naše družstvo. Spojit dvě krásné věci: poslat asi 8 boreců našich do Londýna na olympické závody a odtud se ztočit na měsíc k Vám a zde denně s Vašimi se tužit. To myslím, mělo by pro Vás největší cenu — ale to je snad ideál"

Již několikrát měli jsme příležitost stavěti bratry naše slovenské, pokud obětavosti se týče a postupu svorném tam kde jedná se o zájmy národa, za vzor. Napsali jsme již, že založili si národní Slovenskou Ligu, jejíž Výkonný Výbor byl zvolen lidem,

nikoliv tedy výbor, jenž sám by se volil, aneb pozůstal by od předsedy dolů z podílníků nějakého toho obchodu, k jehož reklamě "vlastenecká" práce se podniká. A vidíte Slováci sebrali za krátkou dobu již několik tisíc, Liga nad sebranými penězi bdí i dala raziti pamětní peníze a kolky národní, jen aby co nejvíce se sešlo k účelům šlechtným. U nás jest jináče, u nás dá natisknout si "národní" kolky leč jaký vařbucha, jen aby sletový kolek sokolský hned měl své doby soutěž, kolek Národní Rady české rovněž tak a k tomu najdou se bratři sokolové ano i činovníci župní, kteří ještě tento "vlastenecky" oznamovaný humbuk kupují, nedbajíce toho, že pomáhají šířiti slávu a vřel hlas největších nepřátel Sokolstva vůbec. Že fedruje se a nejochotnějšího ohlasu dostal takový podnik čistě soukromého rázu v redakcích českých listů jaký tu div? Za oznámku třeba mizerně placenou, nejhoršího obsahu a samých lží a klamů, udělá se u nás všecinko, ba najmou se i "rytíři péra", již za dollarovou pomazánku budou "od kusu" mlátit pravdu drze v tvář a volat ku svobodomyšlným, aby přispívali jen a platili na vyšší vzdělání — studentů protestantů v South Omaha, unitarinů v Cedar Rapids, Ia. a p. Resoluce Řádů, a protest jako onen Řádu Jungmann Č. S. P. S. v Chicagu se jednoduše obejde nepravdou, místnímu sboru sokolskému — a ten měl by přec poměry znát — jednoduše se vynadá a činovníci sokolští, proto že nebojí se říci pravdy, nazvou se od "slovutných" a zjednaných pánů spisovatelů: "národními hyenami"! A tak jde u nás utěšeně dále, pravda jen poznenáhlu proniká a co zatím ti svobodomyšlní se rvou, lekájíce se obětí i nejskrovnějších na založení Svazu, pokračuje klerikalismus a černí ptáci obletají vše co volnější, pokrokové, však hašteřivé, české povahy.

UČME SE Z DĚJIN.

Pokud u starých národů tělocvik byl pouhým prostředkem k dosažení vyšších cílů — pokud byl opravdovou výchovou tělesnou, kterou vychovávána byla krásná, silná těla, kterou šlechtěna byla mysl — potud národ takový stál na nejvyšším stupni rozvoje tělesného i duchovního. Tělesné cviky staly se každému nezbytnými, potřebnými — tělesné cviky pěstoval celý národ. A v době té měl tělocvik svůj pravý význam. Jakmile ale tělocvik pěstován byl jen jistou třídou lidí pro zábavu ostatních tisíců, padl v neváznost — národ zchátral tělesně i mravně. O tom napsány byly již celé knihy a netřeba ještě zde o věci té šířiti slov.

Zmiňujem se o tom hlavně proto, abychom upozornili naše tělocvičná združení, že chceme-li býti věrnými svému poslání, aby pěstění tělocviku učinili všeobecným, aby tělesná výchova vřila se v lid tak, aby stala se nezbytnou částí výchovy vůbec, musíme vzíti si příklad z oněch starých národů.

Jisto jest, že pokud se širší veřejnosti týče, nejsme s výchovou tělesnou o mnoho dále, než-li jsme byli před čtvrt stoletím, nenaříkejme, že lid nemá pro naše snahy pravého pochopení, když my sami

to pravé poslání organizací tělocvičných nechápem; nestěžujeme si, že důležitost výchovy tělesné není lidem našim posud pochopována, když sami tělesnou výchovu před veřejností do nepravého světla stavíme. —

Volá se na nás nyní se všech stran, že obtížné cviky na náradí místo sílení vysilují, noukazuje se nám na borece, kteří pěstováním těžkých cvičení na náradí utrpěli na svém souměrném vývoji, a co vůči těmto hlasům činíme? Veškerou snahu svoji obrácíme k tomu, aby v našem středu jen několik jednotlivců vyniklo, pořádáme závody, při nichž závodníci své síly až do úpadu napínají, a nejen to, vláčíme i dívky na závodistiště, čímž budíme v širších vrstvách lidí předsudek proti tělesné výchově ženského pohlaví, a při tom vydáváme cvičenky v nebezpečí tělesných poruch, za které často v letech pozdějších těžce pykati musí. Tímto způsobem myšlenky výchovy tělesné přátel nezískáme; nepočínáme si o nic lépe, než-li oni staří národové, kde tělocvik pěstován byl jen pro zábavu davů, což mělo záhy v zápleti tělesný úpadek.

Jednoty tělocvičné neměly by spokojiti se tím, že ve svém středu vypěstují několik boreců — ony by měly se o to snažiti, aby tam, kde působí, tělocvik stal se všeobecným, aby každý muž, žena, mladík, dívka v tělocvičně nejen hledali ale také nabyli to, co jim slibuji; neměli bychom pouze při každé slavnosti jen pronášeti slova "co Čech to sokol", ale měli bychom pracovati o to, aby slova ta uvedena byla v skutek. Spůsob, jakým bychom mohli toho docíliti jest velmi jednoduchý: snažme se na prvním místě o to, aby tělocvičná činnost ve středu našem byla zvelebována, zdokonalena; nelitujeme oběti, můžeme-li získati odborně vzdělanou sílu učitelskou; veřejným vystoupením dejme takový ráz, aby každý — at' muž neb žena — viděti musil výsledek rozumného tělocviku, dejme našim sletům a veřejným vystoupením ráz, aby nepodobala se obyčejnému 'představení' několika akrobatů — a záhy seznáme, že myšlenka výchovy tělesné počne si v lidu raziti sama cestu.

Pokud ale k tomu se neodhodláme, pokud vše ponechávati budeme jen náhodě, pokud ve schůzích záležitosti tělocvičné odbývati budeme jako něco, "co týká se jen těch mladších" a dramatiky, zpěv a jiné a jiné vedlejší účely budou na místě předním, po tu dobu naše zásady budou jen prázdnými frázemi. Vzhopme se k práci! Jest již nejvyšší čas!

ČEMU MUSÍME NAUČITI SE NEJDŘÍVE.

V radostném rozechvění nad skvělým triumfem výchovy tělesné v lidu českém prodrala se do popředí opět myšlenka, zda-li by nebylo záhodno učiniti nový pokus o sloučení na tři tábory roztržitého česko-amerického Sokolstva. Ti, kdož byli svědky toho úspěchu společné práce, s trpkými pocity pohlížejí na to bezúčelné naše tříštění zde v zemi cizí, kde tím těsněji měli bychom k sobě lnouti. Táhá se, zda-li by nebylo možno přivést ty různé větve pod jeden

společný prapor a nadchnouti je k společné, vydatné práci. Ve všech táborech sokolských na této polokouli není sokola, jenž společné práce přál by si upřímněji, nežli my. My nevidíme — a nikdy jsme neviděli žádných vážných příčin k tomuto drobení. Různé náhledy o otázkách veřejných, různost kroje neměly by nás oddalovati, kde shodujeme se v těch hlavních zásadách, na jakých sokolské jednoty jsou založeny. To jest, chováme-li zásady ty v srdečích a nejenom v ústech. Tělesná a mravní výchova lidu — zdravá tělesná výchova budoucích otců a matek, jest tak důležitá, že neměli bychom nikdy připustiti, aby vedlejší otázky stavěly se nám v cestu tam, kde jedná se o to, aby tento hlavní cíl jednot tělocvičných přiveden byl k plné platnosti. Tělocvik má vliv nejen na tělo, ale na povahu — řádnou, opravdovou výchovou tělesnou činíme krásným nejenom tělo — ale my šlechtíme i ducha, vychováváme charakter. A taková výchova značně přispívá k řešení otázek národních, otázek společenských. Ti nejučenější lidé neprospějí nikdy věci, kterou hájí, nedružili se u nich k duševním schopnostem pevná povaha, nemají-li charakteru. Jsou lidé, před jichž vědomostmi máme úctu — a přec jimi z hloubi duše musíme opovrhovati. Sokolské školy mají dáti národu našemu nejen lid silných svalů, ale též pevných povah, bezúhonných charakterů.

Tak my pohlížíme na výchovu tělesnou — pro takovou výchovu horujeme ale přes to, že víme, že společným úsilím pracovati bychom mohli vydatněji, přec na všechny ty hlasy ozývající se tu a tam po opětném spojování neostýcháme se odpověditi: "sečkejme!"

A otázce-li se nás někdo, proč otálet, proč čekati, proč nekouti železo pokud je žhavé — na to odpovídáme:

Než-li odhodláme se k novému pokusu, provést dílo veliké, musíme se napřed naučiti přestat býti malichernými. Naučme se na prvním místě žiti vedle sebe jako mužové — jako lidé! Přestaňme nejdříve jako děti se škádliti, podceňovati se na vzájem, přestaňme na prvním místě vynášeti sebe nad jiné — přestaňme snižovati úspěchy bratrů z jiného tábora — přestaňme škodolibě vysmívati se, spatříme-li nějaký nepěkný zjev v řadách "červených", přestaňme hlásati, že v táboře "modrých" není pravého pochopení pro vznešené ideje sokolské jen proto, poněvadž se od nás různí v náhledech v otázce šatu. Přestaňme hlásati, že jen my jsme těmi pravými sokoly, poněvadž yepsali jsme ve svůj štít řešení otázek společenských a nepohlížejme jako na zpátečníky na ty, kteří mají jiný náhled nežli my. Naučme se radovati se z úspěchu bratrů v táboře druhém, neboť úspěch jejich jest úspěchem nás všech — triumf jednoho združení jest triumfem naší společné věci!

Velké, důležité věci jsou s to provésti jen praví, pro dobrou věc nadšení mužové. A takovými nejsme, pokud ze všech třech táborů nevymizí ty známky malých povah. Zahajme na prvním místě výchovnou práci ve svých vlastních táborech — potlačujme každý nízký projev nebratrství, nelásky — vštěpujme veškerému členstvu lásku k všem, kdo s námi za stejným cílem se berou — at' již oděni jsou v

kroj jakýkoliv — a až s touto prací budeme hotovi, pak jako mužové přikročíme k provedení díla velkého a zdar jeho bude zabezpečen. ě.

TĚLOCVIČNY NA VYŠŠÍCH ŠKOLÁCH CHICAGSKÝCH.

(K vyobrazení.)

Nejednou již zmínili jsme se o tom, jaký předstudek panoval proti tělocviku, když v Chicagu činěny byly první pokusy o jeho zavedení do veřejných škol — a jak dnes tělocvik jest uznáván jako nezbytný pro zdravý vývin děcka. Na jiném místě citujeme slova ředitele chicagských škol Mr. Cooley-ho, která nejlépe ukazují, jak v rozhodujících kruzích dnes o tělocviku se soudí. Z počátku činěny byly pokusy pouze s eviky prostnými, jak ve školách elementárních tak i ve školách vyšších — později zřizovány byly zvláštní tělocvičny ve vyšších školách a dnes i každá nová škola elementární má prostrannou tělocvičnu.

Jest sice pravda, že posud všechny vyšší školy nemohou se honositi tělocvičnami vzornými, čehož hlavní příčinou jest ta, že školní rada při tom neobyčejně rychlém šíření se hranic Chicaga a vzrůstu obyvatelstva sotva postačuje, se stavbou škol středních, ale jakmile jen dosti málo poměry dovolí, nahražovány jsou staré, nedostatečné tělocvičny novými, které sloužit by mohly za vzor všem školním tělocvičnám nejen zde, ale i v Evropě.

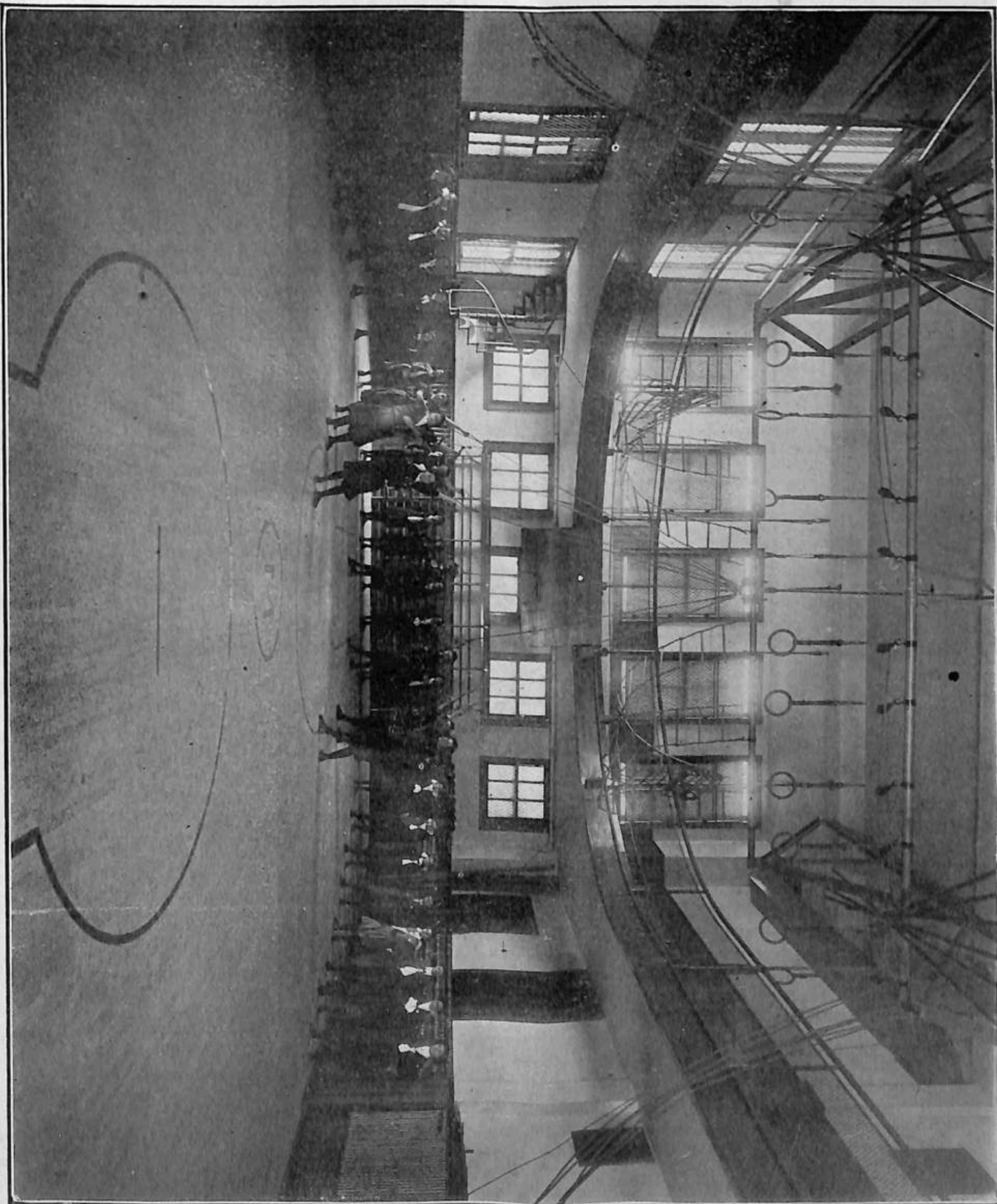
Tento rok dostavena byla nová školní tělocvična na Vyšší Škole Medill, kde evičitelem jest pisatel. Před lety mluvilo se o tom, že tělocvik jest zaveden jen jako pokus — experiment. — Však krátká doba poučila všechny pochybovače o tom, že tělocvik na školách jest nejen potřebným ale nezbytným a staré tělocvičny nahražovány jsou novými. Ovšem někde musí se čekati déle na potřebnou nápravu — nebot' školní rada při tom obrovském ruchu není s to, aby všem nalahavým potřebám vyhověti mohla a tu musíme projevit uznání starému sokolskému hareovníku, Rud. Hurtovi, jenž hlavně rázným zakročením jako člen městské rady docílil, že škola Medill dostala nový tělocvičný ústav, jenž konečně všem potřebám úplně vyhovuje. V práci té nápomocným byl mu též dr. Chvátal, tehdejší člen školní rady.

Tělocvična Vyšší Školy Medill jest 78 stop dlouhá, 44 st. široká, 27 stop vysoká. Ve výši čtrnácti stop jest zavěšena galerie, na níž upravena jest dráha pro evičení běhu. Na galerii vedou točité schody a dolů evičenci dostanou se rychle po bronzové tyči, jaké vidáváme v stanicích hasičských. Jelikož fond pro tělocvik byl bezmála vyčerpán, nebylo povoleno na náradí tolik, mnoho-li bylo žádáno (\$2500) ale přec zaopatřeno bylo prozatím náradí nejnutnější a sice: šest houpacích provazových žebříků; tyto mohou býti připevněny k podlaze, že možno na nich evičiti jako na kolmém žebříku. Kolovadla, švédské "ribstály", šest párů kruhů, dvanáct šplhadel a prozatimní hrazda; dále kůžele, činky, železné tyče (nyklované), krátká švihadla, dlouhé tyče, "bar bells"

kroužky, veškeré potřebné náradí pro skoky prosté i skoky tyčí. Koně, bradla a j. posud používána jsou ta, jimiž opatřena byla stará tělocvična, ale během letošní zimy budou povoleny peníze i na toto náradí, které bylo v posledních letech americkými firmami neobyčejně zdokonaleno. Žebříky budou upraveny tak, aby v době, kdy nejsou používány, mohly býti vytaženy do výše, čímž tělocvična nebude míti žádných překážek. Pro bradla, koně, kozy a p. jest zvláštní místnost těsně vedle tělocvičny, kam se vše odkládá, když v tělocvičně hraje se basket ball neb jiné hry. Na severním konci tělocvičny jsou světlé, vzdušné oblékárny pro dívky, při nichž jsou mramorová umývadla a sprehy. Podlahy zde jsou mosaikové. Na jižním konci jsou oblékárny a sprehy pro chlapce. Vedle těchto jest místnost evičitelova. Skříň, kam ukládá si žactvo evičební obleky, jsou drátěné, tak aby jimi mohl vzduch volně prouditi. Vůbec bylo pamatováno zde na vše, co moderní tělocvična vyžaduje.

Vyučuje se každou hodinu; žáci mají během školních hodin určený čas pro tělocvik, jako pro každý jiný předmět; když jedna třída odevíčí, odchází a místo její zaujímá třída nová. Dívky mají evičení zvlášť a studenti zvlášť. Pravidelné povinné vyučování tělocvik trvá každý den od 9 hod. ráno do 2:30 odpoledne (polední přestávka 25 minut) a po škole evičí tak zvaná "dobrovolná družstva." Po škole jest sice navštěvována tělocvična nepovinnou, ale jen málo jest těch, kteří by k "dobrovolným družstvům" nenáleželi, nebot' zde každý žák jest opatřen úplným oblekem evičebním, a proto lze pěstovati tělocvik stupně vyššího. Jest tedy evičitel pilně zaměstnán od 9. hod. ráno až do 4. hod. odpo. V zimní době jest tělocvična otevřena i večer pro dívky pracující, vdané paní a pro učitelky. V tělocvičně jest též piano, na němž doprovázeny jsou eviky prostné, evičení kroků a tělocvičné tance.

Veškeré náradí, jako kůžele, činky a p. rozvěšeno jest po stěnách tak, aby co nejméně času bylo zmařeno, mají-li žáci náradím tím evičiti. Opatření 30—40 žáků činkami neb kůžely nevyžaduje více než dvě minuty času. Pro evičitele upravena jest zvláštní skříň (asi 3 a půl stopy vysoká) na níž on místo zaujme, při evičeních prostných. Víko jest upraveno jako platforma, ve skříni uschovány jsou míče pro "pálenou" (base-ball) "házenou do koše" (basket ball), těžké plné míče (medicine balls), míry, pešky a jiné různé potřeby, a též malá skříňka s nejnutnějšími potřebami, jichž evičitel v rychlosti použití může v případě poranění. Skříň pohybuje se na kolečkách velmi lehce a může býti po prostných bez obtíží posunuta v místa, kde není hrám na překážku. Tělocvična jest opatřena velkým počtem oken pod i nad galerií, tak že má dosti světla i výtečnou ventilaci. Okna chráněna jsou drátěnými mřížemi, takže při žádné hře míčové nemohou býti rozbita. Večer jest tělocvična osvětlena elektrickými světly, chráněnými drátěnými koši a četná návštěva večerního vyučování nejlépe přesvědčí každého, jak potřebná důležitost tělesných eviků jest všemi vrstvami našeho obyvatelstva oceňována. ě.

Nová tělocvična vyšší školy Medill v Chicagu.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pofadatelé:

Editors:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Vedkeré dopisy pro "Sokola Amerického" budíž zasílány hlavněmu pofadatelí:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

UBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakožto osvědčení do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pofadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

ŘIDITEL CHICAGSKÝCH ŠKOL A TĚLOCVIKU.

Myšlenka výchovy tělesné dobývá si čím dále tím více uznání. Pamatuji se doby, kdy mocné kostelickářské kruhy v Chicagu brojily proti tělocviku ve školách jako proti "zbytečnosti"; dnes volá se, že hlavní pozornost musí býti věnována tělesnému vývoji dětí. Minulý měsíc odbývali řiditelové škol v Chicagu svoji výroční schůzi, v níž řečnil vrchní řiditel Cooley a mezi jiným pravil:

"Větší a čím dále tím větší pozornost věnována býti musí tělesnému vývoji školní mládeže! Musíme rozmnožiti hodiny tělocviku a mimo to snažiti se, aby mládeži poskytnuto bylo více příležitosti k pěstování her. Síla tělesná jest těsněji spojena se silou duševní a mravní, nežli se všeobecně za to má. Posíláme do školy dítě celé — (tělo i ducha) — a musíme o to pečovati, aby vývinu celého těla (ducha i těla) věnována byla náležitá pozornost. Hříště má na výchovu dítěte právě takový vliv, jako škola." Slova jeho setkala se u shromážděných s nadšeným souhlasem.

Uznání tělocviku v takových kruzích jest svědectvím, jak rychle myšlenka výchovy tělesné se šíří a jaká v zemi této ji kyne budoucnost! Č.

MEZINÁRODNÍ KONGRES VOLNÉ MYŠLENKY
V PRAZE.

14. září 1907.

Budete se asi tázati jakých výsledků přinéstí může právě odbylý čtrnáctý mezinárodní kongres Volné Myšlenky u nás v Praze, jakých důsledků může mítí na celý ten chaos různých stran u nás v Čechách, kde dnes již nemůžeme si stěžovati, že by hnutí volné nemělo dosti přívrženců, dosti pracovníků a dosti lidí obětavých, jak v inteligenci, tak těch řadách prostých. Bylo by chybou, kdybychom si zapírali, že jsme u nás vlastně teprve v počátcích, že namnoze není věci pochopení ani na místech, kde nejvíce by se očekávalo, co zatím jako hnutí protiklerikální k dalšímu rozumovému vývoji myšlenkového hnutí, ještě dosti i zde má nepřátel, nemluvě ani o živlech zpátečnických. A ty se také u nás vyznamenaly chrlíce po celou dobu sněmování velikých mužů a duchů všech národů, spousty nadávek a kalu na všechnu tu činnost propagační, podloženou prací vzdělávací. Na tom však nebylo dosti, páni vidouce vznikati nové názory na morálku, na jejich hrozby a sliby osobního boha, dali si na tom velice záležeti, aby zbagatelisovali velkolepý zdar kongresu, aby uřízli mu aspoň z části podporu města Prahy a zatím uřízli jen sobě hodný kus ostudy. Dva veliké podniky odbyly se ve zdech staroslavné naší máti měst, oba mezinárodní, jeden o utužení těla, druhý o utužení ducha usilující. Při prvním, sletu všesokolském a mezinárodních závodcích ukázala se Praha v celém svém lesku, jinak při druhém, tu dalo by se mnoho vytknouti, jako snad i průběhu kongresu, jenž sestával z tolika složek lidského vědění a názorů různých zástupců ze všech možných zemí. Však právě v tom výsledky jsou nejlepší pro poznání českého národa a Prahy, pro poznání všech těch snah lidu hněteného, který křesťanskou érou prošel a s ní veškerým tím utrpením, zápasy a bojem, aby nyní spěl k dalšímu stupni vývojovému a tak po bok stavěl se národům jiným pokročilým. Cizinci naučili se nás znáti po dvakráte a ze dvou stranek organizační síly na půdě zdupané nepřitelem naším, poznali jakž u nás je a jistě budou o nás doma vyprávěti. V tom úspěch pak jest pro nás a pro Prahu největší.

Pořadatelstvo, ačkoliv nemělo mnoho času na vlastní přípravy a hmotných prostředků ještě méně, po odvolání sjezdu v Budapešti ujalo se díla a průběhem krátkých dvou měsíců vykonalo tolik, že i u nás veškerému myšlení a konání vymezen byl určitý směr, nikterak spjatý starými dogmaty a předsudky náboženskými, filosofickými, třídními atd. A tímto směrem bude se muset zajíti do vrstev nejširších, protože namnoze ten lid náš má podivnou povahu, nepřekne vlastnosti, které mu ku cti neslouží, protože, jak náš br. Kukaň dobře dí, že kus chleba nechá se kucit, utiskovat, tupit, poněmčovat. Zde jest to bázeň, neuvědomělost, klerikalismus, tam otrlost, lhostejnost a jinde naprostá servilnost, jež začíná leckde v pochybném vyučování ve škole, aneb v krajině na pospas výbojného kapitálu německého vydané. Tak zotročuje se lid u nás, v mravnosti své upadá, co zatím bezpáteřnost, bezkarakternost vedle porušení národního vědomí bují při mnohé té pověře, fanatismu a vyděračství kněžského a jejich mnohých pomocníků. Co tu nebezpečí a co bude ještě práce třeba, aby proniklo se i do těch nejmenších vísek a koutečků drahé naší vlasti. To naše Sokolstvo v tom ohledu již od dávna konalo práci úspěšnou, výchovnou, osvětovou a vzdělávací vnikající dál a dále, zejména přispíváním pilných a utužených paží pokrokového dělnictva, jež rukou mozolnou třímající prapor sokolský, nezapomínalo stopovati kulturní život i jiných národů a sledovati myšlenkový kvas, který pod povrchem i nad ním se jevil. A nyní za tím Sokolstvem zkázněným jdou nové řady, nové šiky, kdežto ten "předvoj rudých koší" kry-

jejich hbitý sval do tisíců jdoucí stále a stále se sesiluje, rozmnožuje. Kdož by tedy mohl se diviti, že ani to Sokolstvo české na sněmu volných myslitelů nescházelo, majíc tu vytrvalé a nejlepší činovníky své Č. O. S. vyslané a br. Jos. E. Scheinerem vedené. Co tu bylo výtek, co žalob i o sletu na to Sokolstvo a ono zatím stálo vedle všech těch volných skupin, loží zednářských, universitních, ústavů výchovných, institucí volných a kulturních, pozitivických, pro spalování mrtvol, spolků mládeže, pokrokových žen, všech korporací republikánských a socialistických, zástupců Vašich ze Spojených Států, Vašeho Svazu, Americké Sekulární Unie, Německých sdružení Freien Gemeinden atd., krátce všech pracovníků protiklerikálních, jež uznávají církev jako nebezpečí a ničení kultury toho kterého národa. Jak vidět veliká byla manifestace svobody svědomí a celkem i dosti veliký o ní zájem v lidu.

Kongres sám byl zahájen 8. září ve velkém sále žofinském a trval pět dní. Předsedal mu upřímný náš druh Dr. Theod. Bartošek, pověřený též mandátem Svobodné Obce v New Yorku. Uvítání bylo vřelé v souhlasu s významnými okamžiky prvního toho druhu shromáždění v zemi Husa, Komenského a Chelického. Zahajovací řeč slavnostní měl Dr. Frant. Krejčí, profesor universitní, když byla se vzdala čest památce velikého lučebníka francouzského a stoupence Volné Myšlenky Berthelota. Po něm o encyklopedii mluvil Hector Denis z Bruselu a generální tajemník poslanec Furnémont podal svůj referát o pokroku a rozvoji vlastní organizace světové, mezinárodní federaci založené 1880 v Římě. Podrobnosti uváděti nebudu, znáte as již z tisku denního. Musím však konstatovati, že za město Prahu nepromluvil starosta, ani který z jeho náměstků, (odjeli si páni z Prahy do Hořic) jakž bylo by se jen slušelo, již ku cti a na prospěch města vůbec a země české zvláště. Učinil tak poslanec Filip z Libně, za pořadatelstvo pilný harcovník K. Pelant. Druhého dne přijata byla resoluce Němce Huettera z Liberce proti řádění Němců prachatických a krvavých udalostí tam se zrovna sběhnuvších. Tot' se ví, že resoluce dýšící právem člověka a spravedlivostí, stala se předmětem hulákání a surového napadání Němců a jejich listů, zejména "Bohemie." Co na tom však, aspoň i u nich, vedle klerikálů a slavné naší policie užili si braši kus ostudy, protože hosté naši tak poznali, kdo z Čech otravoval sloupce šmokovského tisku německého a ciziny proti každému postupu lidu českého kulturnímu, svobody a pokroku a kdo u nás dnes černé havěti pomáhá, mimo vládních orgánů. Gen. tajemník Furnémot dal návrh na zájezd do Tábora k pomníku Žižkovu, vůdci slavných Husitů prvních průkopníků to volnějších idejí. Přijato jednohlasně, jako resoluce Huetterova, jenž byl vzpomněl i pronásledování nemad'arských národů, zejména Slováků v Uhrách, jako příčiny proč sjezd v Budapešti se neodbýval. Rozumí se samo sebou, že zejména slovanské sekce Volné Myšlenky, Slovinci, Poláci, Češi a přítomní Rusové toto odůvodnění resoluce přijali s nadšením. Na to přistoupilo se teprve k vlastnímu jednání sjezdovému, a jestli i zde došlo někdy k nějaké púte slovní, jestli i časopisy naše kritizovaly mnohé, spouštějící žel až příliš často vlastní zájmy celku se zřetele, kdož může se nám při naší české povaze diviti a při té roztráštěnosti naší vlastně zazlívati? Komise daly se do práce, pojednávající o volné škole, rozluce státu od církve, lidovém poučování laikovském, vlastenectví a Volné Myšlenky. Mluvili delegáti Francouz Delaroue, Zenger z Vídně a ten dostal také co proto od tisku čechožroutského, kdežto Černý mluví za české učitelstvo o beznáboženské škole uvalil na se hněv socialistů pro výrok, který jakž předsednictvo mu dotvrdilo později, ani nečinil. Podotýkám, že tou dobou již obcovali, tedy od samého počátku

sjezdu i bratr Dr. Fr. Iška z Chicaga, jako zástupce Vašeho Svazu a jiných sdružení amerických, Sekulární Unie, Němců a českého spolku pro spalování mrtvol v Chicagu, vedle br. Knedlhane z New Yorku, jenž spolu s několika bratry milými zůstali u nás ještě od sletu. Jako všude i zde socialisté snažili se nabýti vrchu, ano byly i chvíle kde rozpor v náhledech byl hodně ostrým a pan policejní komisař čekal jen na příležitost rozpuštění. Té ku konci se mu ostatně i dostalo. Hins z Bruselu mluvil o škole a jejím poslání, Dr. Taelim z Vratislavi o klerikalismu protestantském i katolickém a Dr. Starek o solnohradském nebezpečí v katolické universitě a jejím zařízení. Francouz Bouquier o snahách francouzských ve výchově, Španěl Ferrer o práci jejich ve školách a ředitel Úlehla z Moravy o lidovém vzdělání. Pak následovala celá řada pozdravů, čtení mnohých z ciziny a jiných pro ohromný nával odložených do užšího výboru a tu byla i vřele přijata zdravice z pořadatelství listu Vašeho.

Třetí den resoluce Huetterova uvedena znovu na pravou míru Zengerem. Pro nás byl okamžik věru vážný, policejní dozor sesílen, co zatím na obranu české menšiny v Prachaticích mluvil poctivý Němec. Slova jeho hluboký zanechala dojem. Z Ameriky první vyzván k proslovu zástupce spolku pokrokového v Chicagu Karel Marx, soudruh J. J. Král, mluvil anglicky a česky. Zástupce Svazu Svobodomyšlných, Sekulární Unie a německých Svobodných Obcí, bratr Dr. Fr. Iška mluvil teprve potom a sice česky, anglicky a německy. Soudruh Král dostavil se na sjezd až dne třetího. O uznání mandátu br. Išky strhl "Čas" a také "Právo Lidu" trochu hřmotu, však o tom podrobnosti dozvíte se asi odjinud. Po zdravicích Američanů rokovalo se o jednotlivých bodech pořadu vlastního a mluvili tu i ve dnech následujících Schmall z Němce, Francouz Delaroue, náš neohrožený a pilný prof. Krejčí, Zenger, Niemojewski, prof. Ghisleri, Švýcar Richter, Dr. Dražd'ák, Belgičan Hins, poslanec Soukup, Vaněk a Hutschl. O volné škole Altmanová z Berlína, red. Myslík, slova díků dr. Karmin o otázce národnosti atd. Tolik o sjezdu, který na konci dočkal se v Plodinové bursě při debatním večeru se zástupci katolického kleru z Emaus, za ohromného vzrušení lidu a veselosti delegátů přece jenom policejního rozpuštění. Sjezd pátého dne oslovil jménem Sokolstva náš br. Dr. Jos. E. Scheiner. Při zájezdu do Tábora mluvil u sochy Žižkovi opět br. Dr. Iška vedle mnoha jiných a položen byl i věnec ve jméno Američanů. Tak skončil první kongres mezinárodní Volné Myšlenky tam a ve staroslavném městě našem, aby na památku Husovu sem znovu roku 1915 svolán byl ku počtu toho, kdož první záblesk vedl osvěty a pravdy hledaje i za ní umístiti dovedl a snad i ku počtu těch, kdož tu po něm v jeho šlépějích kráčejíce, zbyli . . .

A tu, která vždy po příkladu nezapomenutelného manžela svého, přála snahám volným, pokrokovým a stykům s cizinou, tu kterou zvláště Vy tam za oceánem naučili Jste se s námi ctíti nejvíce, jsme právě po sjezdu — ztratili. Však ale také Vy a s Vámi veškeré řady české za hranicemi žijící utrpěly ztrátu velikou. Zemřela nám včera milovaná stařenka, dobroditelka a vlastenka prostičká Josefa Náprstková. Do Gothy ji tu vetchou schránku tělesnou, tu sehladlou mrtvolu zítra odvezou, aby v prach a popel se obrátila v těch plamenech zžírajících a zase tvořících. Všichni jsme v zármutku, marně hledající po Náprstkově a jeho choti kde náhrady, marně tak vřelých příznivců i té práce naší sokolské, marně kdož s cizinou tak rozsáhlé zavedše styky, dovedli by shromážďovati poklady musejní a učební pomůcky pro muže i ženu vědy a práce chtivé. Odešli a jen skvělá tu po nich památka a výsledky mnohých jejich činů dobrých . . .

Dr. M. Mixa.

ZA SLETEM.

Píše Jan Fryš. — Pokračování.

Mohl jsi spatřiti tu Angličana, zástupce anglických tělocvičných spolků, který naučil se krátký český proslov, viděls tu zástupce francouzské žurnalistiky, francouzských gymnastů a pařížské městské rady, Belgičany atd. Ti všichni obdivovali český národ, českou literaturu a tu obrovskou sokolskou armádu. Kdybys byl viděl ty oči zářící, když v mé skromné řeči oznámil jsem přítomným, že povím tu radostnou zvěst americkým bratřím, kteří očekávají náš návrat s otevřenou náručí, že český národ rychle spěje k volné metě, jsa veden Sokolstvem.

Sobota, první den závodů, 29. června.

Dnem tímto počínala práce naše a to hned časné ráno. Na soudcovských listinách, jež každé družstvo dostalo, oznamovala se doba a sice, že počnou naše družstva zavoditi o sedmé hodině ranní. Kdo zná pražskou pouliční dopravu, ten zajisté uzná, že třeba vstávati před čtvrtou, aby byl člověk v určitou dobu na místě. A na místě musí být dle pravidel závodních, nechce-li být vyloučen ze závodů pro nedostavení se v čas. Proto ten ruch v našem ležení toho jitra, jeden přes druhého do svých úborů, poslední ještě pokyn dáván boreům a již vše spěchá na Letnou, skorem bez jídla, pěšky a $\frac{3}{4}$ hod. cesty, aby jen v určitou minutu stál každý u určeného nářadí. Učiním zde zmínku, že nedělali jsme si žádnou naději na nějakou cenu. Dlouhou cestou znavení a tak zesláblí, že skutečně mně zželelo se našich hochů při evičení na nářadí, a k tomu ještě změna nářadí nám mnoho ublížila. Pružná bradla jsou nebezpečná i pro ty nejlepší borece, nejsou-li jim zvyklí, kůň úplně se liší od našeho, a též měl zlé účinky na naše borece. Hrazda venyřová se nám úplně nehodila, neboť při prvním evičení naši někteří borci nemohli ani vzepření sklopno vykonati (a slibovanou železnou hrazdu při závodech jsme nedostali). Tedy milí bratři učiňte si sami úsudek o našem postavení. My veškerý čas věnovali přípravám, ani okamžik jsme neztratili, však sílu, již jsme trapnou a dlouhou cestou ztratili, nabýti jsme najednou nemohli. My však znali naše poslání, nejednalo se nám o žádnou cenu, jako o důstojné vystoupení a to se nám úplně podařilo, jak každý pozná ze soudcovských známek. Neobvyklé známkování za neprovedení výkonu dle předpisu, jež známkuje se nulou (0) se mně samotnému nezamlouvá, jest přísné ovšem, ale pro jednoho jak pro druhého. Však povážíme-li co práce dá výkon obtížný, nežli se nacvičí a pak pouhým dotknutím se nářadí některou částí těla, třeba jen nohou, a třeba dosti vzorně byl celý výkon proveden, až na zokončení se tato chybička přihodí, skoro zdá se býti nespravedlivé. Dostati nulu jest něco jiného, když jest výkon úplně špatně proveden, ale takto — Pomyslel jsem si, když soudce oznamoval našim hochům nulu, jak chuděrkové se nadřeli a nyní dostanou nulu a já pouhý divák, ani jsem na nářadí nesáhl a jsem v tom tak dobře jako borci. Myslím, že v tom ohledu by bylo místo pro opravu závodního řádu. Na nářadí jsme mnoho nepochoďili, však vyrovnali jsme se některým domácím družstvům; ve evičení prostných však jsme obstáli, jak z tabulek vidno. A jakým způsobem! My stále myslili, že evičení prostná známe tak dobře, že lepší je prováděti ani nelze, však při první zkoušce v Žižkovském Sokole oznámili nám bratři, že evičení provádíme úplně špatně, bez přesnosti, bez ráznosti, bez poloh a jistoty. Toto oznámení nás zdrtilo. Viděl jsem, že jest ještě čas k napravení, hned ten večer jsem navštívil evičení bratří žižkovských a poznal jsem, že úsudek jest jen správný. Viděl jsem jak náčelník jedná a opravuje přísně každou malou chybičku, věděl jsem, že takto nebudu moci s našimi borci jednat, neb u nás té kázně a trpělivosti není, a tak požádal jsem náčelníka žižkovské jednoty, zdali by mně byl

nápomocným s našimi hochy prostná několikrátě přeevičiti. Věděl jsem, že od něho spíš si dají vše líbiti. Ochotně mi přislíbil a vykonal, za což mu tímto vzdávám jen vřelý dík! Nemyslete si bratři, že snad tak stal jsem se slabochem; našim hochům dostalo se vědomí, jaká panuje mezi českým Sokolstvem kázeň a trpělivost. Bratři zajisté se mnou doznáte, že u nás evičitel nedovedl by si postaviti evičence do poloh bolestných, unavujících, nechaje je tak státi a pak 10 a více minut aby jim přednášel a opravoval. Tolik věděl jsem, že by si naši hoši nedali od mne líbit, však od Froehliche ano, a vše vzorně prováděli a ve všem poslechlí a tím se stalo, že výsledek při závodech v c lku byl tak dobrým.

Na evičení prostná pohlíží se v Čechách jinak než u nás.

O tom však zmíním se později. Co zamlouvalo se mně při závodech bylo, úprava evičiště. Nářadí jest hojnost a pak tak seskupeno, že družstvo, které jedva počne evičiti vystřídá všechno nářadí, aniž by museli čekati na nářadí druhé celý den a více jako u nás. Družstvo v hodině vystřídá nářadí všechno a tím je se vším hotovo. Dále zamlouvá se mně veřejné oznámení každému borci mnoho-li získal bodů hned po ukončení výkonů, tedy žádná tajnost, ale úplná spravedlnost. Hlavní náčelník nemá žádné práce. Každému družstvu dá se soudcovská tabulka, na té jest určen čas a skupina nářadí a v tu dobu a na tom místě musí družstvo s tabulkou státi, pak-li ne, ztrácí právo na závody. Závodů o přebor Č. O. S. jsme se zřekli neb viděli jsme jak dříve jsem podotkl, že bychom neobstáli. Dopolodne byli skorem závody ukončeny (130 družstev) až na běhy, odpoledne počal pořad evičení různých. Program zahájen národními tanci. K těmto tancům sjela se Moravěnka v původních národních krojích i se svojí hudbou. Těmto tancům nevěnoval jsem velkou pozornost, neboť neměly moc tělocvičného rázu, ač jim byla věnována většina času tohoto půl dne, a dle mého neměly žádného velkého významu pro slet vůbec. Po tancích provedli francouzští gymnasté box, o němž jsem se zmínil posledně. Následující číslo oznamovalo rejový nástup ku evičení prostným a evičení prostná. Bratři stojím před momentem, jenž popsatí jsem neschopen. K této práci sjelo se tisíce Čechů a jiných odborníků, aby uzlí to krásné divadlo, jak přes osm tisíc junáckých svalnatých postav, jako mechanický stroj provádí krásně sestavené evičení na jedinký povel. Nedočkavostí čekám v tom tichu, jež nastalo, kdy uzřím první proud, v tom zavíří hudba a již se valí proudy ze dvou bran v 24stupech, pevným krokem, s vztyčenou hlavou předstupují všichni před svůj lid, aby dokázali mu jako pevnou a silnou armádu mu Sokolstvo odchovalo. Již se srazili u střední mety a ještě z východiště stále přichází a ty nedočkavě čekáš kdy zas uzříš posledního, neb ten mocný proud zdá se ti být nekonečným. Již se rozdělí ve čtyry proudy dva na západní metu a dva na východní, jaký krásný obraz se ti objeví v podobě kříže a tu teprv přichází ti poslední a zas nový obraz, proudy zatáčí na rovní mety tvoříce krásný čtverec, a zase jde to znovu ku střední metě, kde dělí se na šestistupy a každý šestistup ku svým metám čekající pak jen na povel k rozstupu. V tomto prvním zastavení obecenstvo, jež čítá přes šedesát tisíc hlav zdraví své junáky tisícovou salvou slávy a na zdar. Oko tvé žasne radostí neb dojmu tomuto neodoláš! V tom povel ku rozstupu a již celé pole bíle pokryto. Každý na svém místě v upažení. Jaký úchvatný pohled, jako sluneční paprsky na všechny strany. Ty zástupy se rozbíhají, v tom připažují jako hromovou ránou, slyšíš všechny páže jak dopadly na stehna. Toto připažení bude snad mně do smrti hučet v uších. Oko tvé nemůže se nabažiti vlastního obrazu, ty přesné zákryty, jež objevují se na vše strany. V tom již zní fanfáry ku započetí evičení a již vidíš jak to

obrovské pole obživlo. Ano, zdá se, že pod těma tisíci nohama se pūda houpe, zřís ty krásné proměny jak mění cvičiště jednou bíle a hned při předklonách modře. K tvému sluchu doléhá šustění písku vždy při každém obratu. Popisovati každý oddíl nebudu, neb cvičení celé přecvičeno bylo tak přesně a bezvadně, že vůbec ty nejmenší chybičky jsem neuzřel. Co sestavy tohoto cvičení se týče, podotýkám, že ještě nikdy podobné cvičení české Sokolstvo neprovedlo a nesestavilo. Jedním slovem byla to nejkrásnější a nejbohatší cvičení prostná co kdy českou rukou sokolskou stvořena. Při odchodu, jenž děl se tímže vzorným pořádkem jako nástup, odnášelo si opět Sokolstvo bouři potlesku a hlučné pozdravy. V tu dobu hrozila strašná bouře, hrom rachotil kolem jakoby postavil se jako nepřítel proti sokolské armádě a chtěl Letnou dobýt. Na chvíli nastala přestávka, neb zdálo se nebezpečným v pořadu pokračovati. V tom bouře jaksi ustávala a br. hlavní náčelník dává vzkročení ženskému odboru, jehož číslo oznamovalo kroužení kůželi 2,500 v počtu, rázným krokem s kůželi připazmo vztýčenými kráčely ty děvy české, aby čestně a důstojně vyplnily program vedle bratří svých. Perun tentokrát zahrál si s námi. Dokud viděl cvičiště prázdné, tak byl schovaný, jak ale viděl, že cvičiště je plné začal do toho řezat, že to skutečně bylo odstrašující. Dívky v rozstupu chtěly oddolati bouři jako nějaké Amazonky. Stály nehybně v lijavci, který podobal se průtrži mračen, při tom hrom burácel kol a uvnitř cvičiště bez přestávky. Naše děvy ani sebou nehnuly, dokud sám br. náčelník jim nedal znamení k rozehodu. Ubohé, z nich voda lila a cvičiště proměnilo se v jezero a teď' doslýchám se, že snad některá z těch hrdinek zaplatila to smrtí a jedna prý docela snad zšlela z toho hromobití. Tím program ukončen neb dále pokračovati bylo holou nemožností a vše odloženo na příští den. Tím byly naše dívky totiž newyorské sokolky připraveny též o jedno vystoupení.

(Pokračování.)

PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

(Pokračování.)

Ale náhle k dalšímu zatroubení zlomí se každý ze proudů ve dvě polovice ke hlavní tribuně vytáčejíci a tato zří najednou postupovati čtyři mohutné proudy 28-stupové, které při samém ochozu rozejdou se ve dva 14-stupy, protichodem ke straně orchestru kráčejíci, takže celkem 8 proulů čtrnáctistupových k východní straně cvičiště postupuje. Zde opět několik kročejů na místě, načež k novému zatroubení rozštěp každého proudu se opakuje, tentokrát ve 2 sedmistupy zevnitř protichodem kráčejíci — konečný útvar nástupový zjevuje se oku diváka, jenž z úžasu nevychází nad rozluštěním záhady, jak nejvýhodněji vyplniti to prostranství ohromné. Očekával sta povelů z hrdel, hlasivky krajně napínajících, a hle! Tiše — jen písek skřípe pod nohama osmi pluků křepě vyšlapujících — bez povelu postupuje 16 proulů sedmistupových proti hlavní tribuně, bez povelu berou rozstup do hloubky a již tu klidně stojí všecko to množství, upřeně pozírajíc na vůdce našeho, Jindru, nejvýše nad hlavní tribunou stojícího. Ticho úžasné, ztichla hudba, ztichl i hovor v obecnstvu, jen tu i tam poznámka nebo dotaz jakýsi polohlasitě, ba šepem jsou pronášeny. Nevím, proč mi to tak těsně hrud' sevřelo, že nemohl jsem vydechnout, nevím, proč třásla se mi ruka, až poznámky moje z té chvíle jsou kličkyháky nerozluštitelnými — což jsem už také nervosním?

A zase táhlý polnice zvuk — to návěstí jest, povel následuje. Němý povel, pouhé mávnutí praporem — to krajní řady odskakují, podruhé zatroubeno, druhý pokyn — úskokem krajní i sousední rozstup si berou, třetí signál, třetí

praporce sklon — třetím a posledním odskokem, upažující zároveň rozstup urovnávají. 7800 boreů stojí tu přesně kryto v upažení — pohled úžasně krásný, unášející, bouři potlesku budící. Opět znamení trubkou, poslední praporce švih a hromová rána letí cvičištěm, ohlas to 15,600 dlaní bystře připážených. A nový ohlušující potlesk diváků, překvapených tímto neočekávaným atentátem zvukovým.

Došuměl potlesk, za zvuků doprovodu Pospíšilova ukazovatelé Šebek a Prečner, vysoko nad tribunami umístění, cvičí I. oddíl prostných, a již přichází okamžik rozhodující, fanfára, úvod výkonů nejtěžších — obstojí-liž všichni? Obstáli vítězně: "Bratři, bylo to velkolepé, děkuji vám!" hromem se nesl hlas Jindrův po cvičišti. Vím, že nedoletěl řad zadnějších, vím, že dvě třetiny boreů neslyšely tento upřímný, ze srdce rozechvěného plynoucí dík náčelníka svého — ale, co to? Horké slzy zaplavily mi zrak, mám-li se za ně stydět, když vedle mne druh Cenar stejně dlouho zrak si zakrývá? Nebyli jsme samotni se slzami svými, věřím, že v tu chvíli snad jediní cvičenci, netušící ten dojem ohromný, jenž z řad jejich jako fluidum čarovné přímo do srdce diváctva se line, jen borei samotni suchým zrakem dívali se k náčelníkovi, jenž — rovněž zaslzel... Chvilé úchvatná a přece to všecko jen zkouška! —

Málo bylo výtek, jenom řídčí jednotlivci jakési rozechvění, hlavně při rozstupu jevíli, odskakující předčasné, jinak zkouška zdařila se výborně. Jaký to pokrok proti sletu minulému, kdy dvakrát bylo nám se vrátiti do seřadíšť, dvakrát opakovati nástup!

Mám líčiti výkony prostných? Co by mi zbylo ku vlastnímu cvičení odpolednímu? Tam vylíčím — pokud chabé péro stačí — dojem jejich, zde jen ještě letmo zmíním se o obrazu, jenž rozvinul se po odchodu ze cvičiště, jež několik minut pouze zůstalo opuštěno, jen co borei chopili se nářadí, potřebného ke zvláštním evikům župním. A již župa za župou přicházela do cvičiště, by provedla zkoušku k vystoupení svému odpolednímu. Veškerá plocha areny hemžila se shluky provádějícími cvičení nejrozmanitější, namnoze tak originelní, že ona část obecnstva, jemuž zloba bouře odňala možnost viděti je v sobotu odpoledne, může mluvit o skutečné, velké ztrátě. Pohled ten byl v pravdě báječný, pouze tím trpěl, že oko nebylo s to, aby postihlo všechny ty krásné jednotlivosti. Věru, kdybychom ještě jednou (snad o budoucím sletu) přistoupili k tomuto zajímavému číslu pořadu, bude nutno, nevyhnutelně nutno, mít onu síň ústřední, která letos bohužel byla zavržena a která potom, zejména v bouři sobotní, tolik nám scházela! Tam nejkrásnější, nejpůsobivější eviky župní, na podiu prováděné, dojdou pozornosti zasloužené a ocenění náležitého. V tomto množství, současně soupeřícím dojem se tříští a jenom několik nejcharakterističtějších oddílů zvláště vyniká, ubíjející vystoupení druhá, méně sic efektní, ale také pozoruhodná, také zajímavé podrobnosti jevíci. Výčet jednotlivých eviků ponechávám si k líčení nedělního odpoledne.

A zatím, co na Letné zkouška prováděná, odehrávala se na hřbitově Olšanském tichá, velebná i neskonale dojemná oslava památky zakladatelů Sokolstva. U společného hrobu Fügnera i Tyrše shromáždili se předáci Č. O. S. a žup v ní shromážděných, společně s čelnými hosty slovan-skými i cizími, by položili věnec na hrob obou velikánů našich. V jímavých slovech br. F. Maška, jenž promluvil za Č. O. S., i všech, kdož vzpomínkou oslavili památku jejich, chvěla se stejně velká láska jako zasloužená úcta i obdiv těch obou duchů vzácných, navzájem v dokonalém souladu se doplňujících, plod činnosti své tak krásný zanechávších. Tklivou vzpomínkou oslavili bratři Američané též paměť Dra. Ed. Grégra. Hluboce dojati, mocně vzrušení opouštěli účastníci olšanskou zahradu mrtvých...

A již byla třetí hodina odpolední, když dle programu měly nastoupiti ženské odbory moravské k národním tancům. Program miní, závody mění, závody konce neberoucí. Od rána závoděno až do zkoušky (ve všeobecných závodech družstev a jednotlivců ve družstvech) a po zkoušce dále pracováno v úpalu nesnesitelném, v němž rozhořelo se pole dne sobotní po vydatném dešti dopoledním. A teď odpoledne na nebi ani mráčku, sytý blankyt usmíval se blaženě, slunce hřálo, lípy v sadech letenských sladce voněly a závodníci proudy potu trpělivě cedili. A stále horoucněji líbalo sluníčko nahé páže, obnažené šíje boreů závodících i později v seřadišti se šikujících, až zardívala se všechna pokožka, až mnohý nos i toho nejrozhodnějšího abstinenta zapaloval se jako višně v pokročilém stadiu zrání... Žel, za krátko měli jsme poznati, že všeho moc škodí, i té nápadné lásky zlatého Helia...

Ve 3 hod. 30 minut zaznívá signál k odehodu závodících a ve 3 hod. 35 min. vcházejí z jižní brány Moravané k tancům. Oh, té kytice krásné, kterou Morava podala radostně překvapenému obecenstvu, počtem 100,000 diváků všechny prostory arény plnicímu! Mohli-liž jsme na př. zástupcům ciziny předvésti, mimo vlastní cvičení, něco krásnějšího a originelnějšího, než ten přepych skvostných krojů, ten věnec roztomilých zjevů divých a to bohatství svěžího tance, laškovných náplavů i nelíčeného veselí, nedotnutého rmutem internacionálního, bezbarvého kolování? Pouhá naše "beseda", tanec umělý, ovšem na základě národním, uvádí cizince v nadšení, což teprve tyto původní, krásné tance tří rázovitých skupin kmenových — Hanáků, Valachů a Slováků? Však také cizinci, zejména Francouzi přímo se vpíjeli v ten obraz překrásný. A já? Nemám sice na svědomí ani tři takty taneční za celý život svůj, ale to podívání nádherné bylo pro mne jako — pokušení sv. Antonína. Býti tak o 25 let mladší — eh, nemluvíme o pětadvacítce, to číslo osudné by přivedlo leckoho třeba na myšlenku, nemajíce nie přátelsky společného s jiskrou, dřimající u mne pod těžkou vrstvou popela! Nechme ji usnouti, shasne sama, netřeba k tomu přiléhavé pětadvacítky —

Hodinu bez pěti minut opájelo se množství pohledem na tance moravské a ve 4 hod. 30 min. nastupuje 16 gymnastů k rohování před hlavní tribunou, k ukázkce toho skvostného cvičení, v němž mrštnost galské rasy přímo triumfy slaví. Hřimavý potlesk byl jim odměnou zaslouženou.

Necelé čtvrt hodiny cvičili Francouzi a již táhlý zvuk polnice roztíná tišinu vzdušnou — z obou bran velkolepé proudy cvičenců vykračují ocelovým krokem ku středu cvičiště. A obraz ze zkoušky opětuje se v novém vydání, ne sice zlepšeném (postřehl jsem nejednu chybu, již dopoledne nebylo) ale neméně krásném a nádherném. A zase to překvapení z nástupu, zase skoro leknutí z toho připažení — a bouře jásotu... A což cvičení sama! Prvý oddíl již v proudu, jaký to pohled, jaký to přívál pohybu! A těch efektů světelných! K modrému moři, na němž bílá pěna vzplývá, přirovnal velmi případně referent Nár. Listů pohled na masu cvičenců v temně modrých trikotách, ve sněžně bílých živůtcích. To když klidně stáli, ale což při pohybech! Tu v postavení čelném, celá hrudi širší — jako když na černý les první sníh napadne a najednou obrát, ostrý svist písku proniká vzduchem, jako když vichřice bílou březinou zasviští, pak výpad stranou a náhle v klek — polovice běží zmizela v tomto pokleku bočním, kdež tím více modř vyniká. Však dvojí tempo jen a již čelné postavení běží zase k vítězství přivádí, by následující doby tutéž v plném jasu ke tribunám postranním obrátilo. Osmkráté to zářivé střídání barev zpestřilo cvičiště, osmkráté svist písku na okamžik zakryl plné, zřetelné slyšitelné zvuky hudby a — rázem posledním členstvo v pohov přechází. Mořský

příboj nemůže více burácti než bouře potlesku, jež rozpoutala se po tomto zázraku kázně a výeviku, ale cvičenci v pohovu klidně stojí, jako ta skála ve vlnách pěnivých, jen prsa oddychují mocně a zrak nad tribunu čelní k vůdci cvičení se upírá. A ve hledišti tisíce zraků zavlhlo, další tisíce slzy radosti roní. "Velkolepé, grandiosní!" zaznívá se všech stran, "splendid" volá vzácný přítel Sokolstva, nadšený příznivec myšlenky tělocvičné, p. E. Sully z Londýna.

V tom hudba fanfáru zanotuje, ukazovatelé druhý oddíl ukázkou předevidí, fanfára členstvu platící prvním taktem členstvo z pohovu v pozor přivádí a již jako mocný proud oddíl druhý pozornost divákovu uchvacuje. Již ten úvodní přenes pravé nohy před levou jako když větřík zvlí tichou hladinu vodní a zas pohyb za pohybem, že stěží laik stačí postřehnouti jednotlivosti, jen náhlý podpor dřepmo, pravá noha v zad, vrývá se mu v mysl, kdy cvičiště činí dojem obrovské tkaniny, bílé a modře pruhované a pak zase předklon, v němž náhle veliká plocha cele bílá se zjeví, z níž modř pouze jako teničky proužek proniká. Poslední úder hudby zakončuje tuto skvělou partii a nová bouře nadšení snáší se s tribun do cvičiště, kde klidný postoj cvičenců v pohovu znovu jímá znalce stejně jako ruch jejich nejčilejší. V obém krása osobitá, i v tom ruchu i v tom klidu hrdém, vítězném.

(Pokračování.)

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Všem těm, jimž nabíhá hned husí kůže, jakmile se mluví o tom, že Sokolstvo naše musí být ve všech svých údech a tedy i odborech volným a pokrokovým, jestli chce pokračovati dle zásad svobodomyšlných na posledním sjezdu N. J. S. v St. Louis, Mo. přijatých, bude nutno říci, že bud' se budou dle těchto zásad všude řídit, aneb jednoduše opustí naše řady. Výmluva na Sokolstvo v Čechách dnes také neplatí protože i tam zástupcové Č. O. S. byli na mezinárodním kongresu Volné Myšlenky a tím snad řečeno jest dosti. V T. J. S. v Omaze měli také pěvecký odbor, který vedl chlapeček nemastný, ramenář a individuum obojívelnické, člověk prodajný a protože si sbor na dále nechtěl nechat líbit, aby se mu navazovaly všelijaké přívazky živlá nežádoucích a zpátečnických z toho aneb onoho kostela, protože nechtěl nadále nechat činovníky své hanobit takovou a podobnou literární muchomůrkou, "slavný tento odbor" se rozešel. Jsme tomu jen rádi, jest vidět, že ve sboru T. J. S. svítá, že nastala očista. Nový odbor hned v zápětí se zorganizoval, volný zeela. Čím více bude mít každý náš sbor činovníků upřímných, zásadních a poctivých, tím lépe a čím méně členů nežádoucích ještě lépe. Ne počet, ale jakost členstva rozhoduje.

— T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., zakoupila velmi pěkný pozemek v rozměru 80 stop při 160 a to přímo v obchodní části města na Páté ave. a Třetí ul., poblíž velkého a nového moderního hotelu "Montrose". Sbor vedl náklad na pozemek pouze \$14,000 však za to může být hrd, že získal pozemek nejvhodnější, kde moderní tělocvična bude nejen chloubou Sokola, ale pravou ozdobou města. Nádraží Union jest na blízku, pouliční dráha před průčelím a spojení ze všech částí města zejména pro mládež nejlepší. Bude třeba napnouti všechny síly, však toho již se ti naši hoši a děvušky nelekají. Ve cvičišti jest nyní také dosti živo, ač mohlo by být lépe, však doufejme, že bude lépe dojista až nová bude Sokolna. Stará prodána byla dříve Rock Islandské. Na novou tělocvičnu bude se ovšem muset

zase sbírat a plány nové hotovit, však při značné přízni lidu k Sokolu doufejme, že Cedar Rapids znovu a znovu ukážou co umí.

— Referujeme vždy nejradši podle původních zpráv našich vlastních dopisovatelů zvolených, však tam kde jedná se o dobrý počín a bratr zpravodaj neuzná za vhodné i list sokolský obeznámiti, musíme někdy sáhnouti i k výstřižku. Tak čteme, ze dne 9. září z Chicaga: "V sobotu večer pořádán byl čestný večírek na uvítání našich přeborníků z pátého sletu všesokolského v Praze. Program soukromého večírků byl pestrý. Členky odboru Sokola spolu s pořádajícími členy výboru přičinili se, aby večírek byl důstojným. Snaživé sokolky koncertními čísly bavily posluchače, a mezi tím čiperné mladé hospodyňky připravovaly tabuli s výtečnými zákusky. — Zahájením večera byla uvítací řeč sok. K. Fialové: "Přeborníkům ku další práci mnoho zdaru!" Když skončila, následoval proslov sok. Jos. Čermáka. Rozhovořil se o významu Sokolstva a o jeho působení. — Dalším číslem byla báseň recitovaná sok. O. Splavcovou. Rovněž přispěly k obohacení programu členky J. Vrbová a M. Svobodová, které přednesly tři skladby citerové. Po tomto čísle promluvil náčelník a cvičitel Plzeňského Sokola Ant. Haller o dojmech z pátého sletu. Na to přečetl dopis od pořadatele "Sokola" ze Cedar Rapids, dr. Jičínského, v němž se omlouvá, že mu nebylo možno se večírků účastniti a pozdravuje všechny členy Sokola. Po ukončení řeči své představil náčelník Haller přítomným přeborníkům v závodech vyššího oddělení: Aloise Kostlana z Milwaukee, B. Ungera a F. Paula, členy Plzeňského Sokola. Byli přivítáni bouřlivým potleskem. Každý z nich obdržel růži, což jim bude pobídkou k další práci na poli celého Sokolstva amerického. A. Kostlan vyřizuje pozdrav od bratří a sester z Milwaukee a děkuje za přijetí, kterého se mu dostalo mezi členy Plzeňského Sokola. — Dalším pokračováním programu byly solové písně a co přídavek Bendlův "Máj", které s citem přednesla členka dámského odboru E. Novotná, u piana byla členka M. Vytlačilová. Program zakončen byl recitací Mayerovy básně "Věčnost", kterou přednesla sok. O. Splavcová. — Dále představeno bylo vítězné družstvo Sokola Chicaga, jehož členové přijali pozvání Sokola Plzeňského a účastnili se večírků. Vítězové nižšího oddělení Sok. Chicaga: A. Červenka, J. Křišťálek, J. Vondra a F. Kňourek. Sokol J. Raisler promluvil krátkou řeč, jak důležitým prostředkem vzdělávacím jest tělocvik. Rodiče českých dětí měli by přihlížeti k tomu, aby děti jejich navštěvovaly veřejné tělocvičny, kde se cvičením vyvíjí tělo i duch. Pobízeli všechny členy přítomné, aby soustředili své síly v myšlence sokolské a starali se i na další práci neúnavnou o budoucnost. — Před zahájením a ukončením programu předneseno bylo několik koncertních čísel kapelou br. Rubringera, kterou dirigoval J. Jech. Nebylo opomenuto směsí z naší věčně krásné "Prodané nevěsty". — Po ukončení programu rozproudila se taneční zábava, která trvala až do ranních hodin. — Jen větší návštěva byla žádoucí. Večer a jeho nálada patřily plně našim přeborníkům. Budiž jim posilou!"

— Nedávno založený sbor v Hawthorne u Chicaga, mající český kroj a náležející do druhého tábora činí se. Již nyní učinil kroky žádoucí za účelem stavby Národní síně, tělocvičny tamtéž a české školy. Mnohý zdar!

— Župa Fugner Tyrš usiluje o zřízení jízdního odboru sokolského v Chicagu a o založení sboru v Cleveland, O.

— Každý sbor nešťastný, kde členy jsou vydavatelé dvou, aneb více listů konkurenčních, aneb kde zpátečnické vrstvy dostaly vrhu. Vidíte tak všude a nejnověji ukázalo se v Oklahoma City. Konkurenční zášť vydavatelská neznajíc mezí, vtahuje do osobních sporů svých i Sokola a

neštítí se nikterak napadati anonymně sbor sokolský spůsobem až příliš klackovitým. Sbor celou tu snůšku hanobení otiskuje v listě druhém, mu příznivém, s náležitými vysvětleními a doklady a nám jest jen na divno proč v polemice pánů vydavatelů každá lež jest dosti dobrá, jen aby se nenáviděné osoby zhanobily. Neradi se mícháme do místních sporů, však tam kde jedná se o čest sboru sokolského dovedeme si i na vzdálenost důkladně věci vyšetřiti a odkázati hašteřivé aspoň do rámce slušnosti. Jako nemůžeme schvalovati neurvalost strany jedné vůči sboru, tak také rozhodně si dovedeme zakázati, aby sloupce listu našeho nepoužívalo se k samochvále nikoho, a tím méně k zájmům obchodním, nějaké reklamě. Proto také u věci té došlo nás krámy a drsné útoky osobního rázu šly jednoduše do koše.

— Upozorňujeme sbory bratrské a sestry sokolky, aby nyní, když ti naši borci a sestry z New Yorku již se k nám z vlasti staré vrátili, nezapomínalo se nejlepší instituce české Ústřední Matice Školské. Nepřátelé naši nemají nám vyčítati, že jednalo se nám Sokolstvu pouze o zabýsknutí o sletu. Sbírejte všude a u každé příležitosti.

— Župa Fugner Tyrš v Chicagu slavila minule deset let svého trvání a sice slavností lidovou, jež zdařila se nad očekávání, neboť slavnosti a veřejnému obovalu tu nejméně prý 5,000 našich a mnohých hostů. Průvodu účastnili se i mnozí z našich. Slavnostním řečníkem byl br. Jar. Košar, kdežto vítězné družstvo z Prahy se navrátilo ze sletu cvičilo na hrazdě a bradlech. Tance národní byly ozdobou vlastního pořadu, jenž proveden v plném svém dosahu. Poslali jsme zdravici z pořadatelstva bratřím z druhého tábora, jakož i místní sbor náš. Již věru na čase, aby chom se navzájem pochopili, lépe snášeli, když již každý bližší krůček shody vzájemné a spojení se mají. Vždyť jednoho a téhož máme nepřítele, zde pod rouškou pokrokovosti řady naše hanobícího, činnost naši podlamujícího a tam opět živly zpátečnické, kterým ten volný náš let ovšem není po chuti. A vedle těchto nepřátel, horší jsou i v řadách našich, ramenáři, licoměrníci a bezpátečníci, lidé bezkarakterní, "businessari" atd., již prodají nás dnes s úsměvem na rtu a zítra tajně, poškozující věc naši sokolskou více nepřátel zjevných. Tolik měli bychom si již v obou táborech uvědomiti, pamatující že kroj sokola uedělá nikdy a nikde. Vždyť ani v Čechách dnes není vše sokolské co červenou má košili a u nás modrou kajdou leckdo již se kryl, nežli jsme jej prohledli a sypali tam, kam náležel.

— Také bratři Slováci pod dojmy minulého právě sletu všesokolského v Praze píšou již dnes o tom, aby šiky jejich se připravovaly, peníze potřebné již od nynějška se sbíraly a junáci jejich cvičili, tak aby na poli závodním o šestém sletu za šest let v Praze družstva jejich u větším mohla býti počtu. Naši v Detroit také již začali, kde budou následovat?

— Z Výkonného Výboru Svazu Svobodomyšlných dostali jsme vyzvání, aby chom přičinili se jako členové téhož o zakládání místních organizací svobodomyšlných, přihlášky těchž za členy Svazu, jednotlivců i celých spolků, protože nyní již přikročí se ku práci opravdové a postupné. Jsme tomu jen z celého srdce rádi a doufáme, že bude tak i po návratu našich delegátů z mezinárodního kongresu Volné Myšlenky z Prahy, jichž zdravici společně podepsanou s br. Knedlhensem z New Yorku, Dr. Iškou, soudruhem Králem a Dr. Bartoškem, datovanou 10. září dostali jsme a z obsahu téže se jen potěšili. Jen společnou práci a společným úsilím dá se mnohé dobré vykonati. A při té práci jakmile se dobrá vůle projeví dojista Sokolstvo americké scházeti nebude. T. J. S. Omaha již se přihlásila a mnohé sbory jiné následovati budou později.

— Br. Ferda Suchánek z New Yorku, původce myšlenky, aby výprava naše jela do Prahy přes Paříž a možno-li i

Kostnici a k památnému místu, kde bohatýr náš Tyrš zahynul, vrátil se již a píše nám, že aspoň sám provedl co s celou výpravou provést se nedalo. Byl v Kostnici a u kamene Husova. Místo, žel prý jest zanedbané, není tu již bývalého opatrovníka. Vedle mohyly Komenského v Naardenu, nemělo by Sokolstvo ani místa tohoto zapomínati, zejména nyní kdy jedná se o postavení vhodné a nanejvýš významné mohyly na Bílé Hoře.

— Považujeme za svou povinnost upozorniti, že bude jen třeba, aby naše N. J. S. ve stálém byla styku s Českou Obcí Sokolskou v Praze a navázala s našimi ve vlasti po bratrském přijetí našich boreů a sokolek na sletu poměr co nejužší. Nedá se upříti, že po stránce technické dalo by se tak jen získati, po stránce vzájemné pak i mnoho vykonati. Veliká Olympiada mezinárodní, jakž s vítězstvím Američanů odbyla se v Aténách odbývati se bude příště v Londýně a Č. O. S. tentokrátě jistě vyše sem nejlepší své družstvo. Američtí atleti ovšem půjdou znovu v zápol, aby jim docílených cen nikdo nevzal i stálo by za to, aby i tu N. J. S., když ne svým družstvem, tož zástupci svými byla reprezentována a sice již z toho ohledu, že po případě družstvo Č. O. S. mohlo by nám oplatit návštěvu i zde za tou vodou. Co to by pro nás znamenalo snadno lze si domysleti. Nepovídáme tak my sami, jakž na jiném místě se dočtete. Upravení styků a poměrů s Č. O. S. bude ovšem muset si sjezd náš vzít na starost.

— Br. Frant. Klepal, činovník v Chicagu jindy velice pilný nalezá se nyní u 8. setniny vojska Strýčka Sama v "Barraeks", Columbus, O., a jest v dotyčné rezervaci cvičitelem. Každého týdne vojenští lékaři jim přednáší a cvičitelové dle dané soustavy konají úkol svůj s nováčky i staršími vojiny. Na zažité chvíli br. Klepal často vzpomíná a rovněž tak práce sokolské v Chicagu vůbec. Pro řady naše doufejme, že ztracen není, a že záhy se s ním opět sejdem. Trochu té přísné kázně vojenské na škodu nikomu nebylo a také ten trošek zkušenosti se někdy hodí. Tolik i my uznáme, třeba pro vojáčkování sami zrovna jsme nebyli.

— Jet' třeba zdůrazniti všude, kde naši přistupují, aneb přistoupiti hodlají k postavení vlastní Sokolny, aby se dalo nejširší veřejnosti znát, že tělocvičny nestaví Sokol jen pro sebe, ale pro blaho, posilu a uzdravení veškerého členstva svého ovšem, hlavně ale pro utužení mládeže obého pohlaví, již do školy tělocvičné bez rozdílu přijímá.

— Činnost všech těch bratří pilných, již schopní jsou jazyka anglického a dobře pérem vládnou, podávající tisku anglickému, jinde opět německému, atd. informační článce o věcech českých, zejména ale práci Sokolstva, jest jen záslužná, daleko záslužnější, nežli pot'ouchlá práce všelijakých starých bré a vran zpátečnických, jež na druhé straně opět v tisku cizím haní. Vydat' věru hodně mnohý ten článek odborně psaný, prospěje se věci naší a s lidem našim i jeho konáním cizina se seznamuje. Tak děje se v Baltimore, kde minule v "News" opět byla řada článků o Sokolstvu a o volné práci jeho zvěsti pravdivé se slibují. V Cedar Rapids, Ia., dosti často referujeme cizině a v Omaze sami byli jsme minule svědky co vše tisk anglický ochoten jest udělati jen při trochu dobré vůli — z naší strany. Tak přinesl nejen ilustrace z uvítání boree jejich br. Říhy své doby, ale i jinak sborů sokolských si povšimnul zejména i v Prague, Neb. atd. Nejstaršího činovníka, jediného ze zůstavších zakladatelů T. J. S. v Omaze br. Boukala podobnou našli jsme rovněž v tamním tisku u příležitosti 30leté památky založení sboru. Dále měly anglické denní listy obšírnější zprávy; vzhledem ku závodům sokolským ve Schuyler. "Bee" zejména věnovala více než půl strany závodům a přinesla celou řadu vyobrazení ze závodů a sice sborů sokolek z Omahy, Plattsmouth, So. Omahy a Schuyler, sku-

pinu tří deer sokolské rodiny Kmentovy, kteréž při různých závodech docílily zlatých odznaků, skupinu výboru pořádatelů závody ve Schuyler, skupinu sokolské čtyř schuyler-ské a skupinu cvičitelů, Slavětinského, Boh. Bartoše a Jos. Štěrby. "World-Herald" přinesl rovněž vyobrazení rodiny Kmentovy, s obšírnějším vypsáním působení téže v jednotě sokolské.

— Není třeba souhlasiti ve všem s každým a všude a také netěšilo by nás, kdyby všechny naše vývody u věcech našich sokolských byly snad konečné. Ba naopak u nás vše musí pokračovati, zlepšovati se den ode dne a náhledy různé vyměňovati způsobem co nejvhodnějším. Tak také se má s poučováním a přednáškami. Nezáleží na tom, jestli nemůžeme se všim souhlasiti co řečník uvádí, však jdouce stezkou pravdy musíme se zachovati aspoň slušně. Proto také těší nás, že v tolika sborech sokolských letos i prof. Masaryk přednášel a vývodům jeho, že věnována byla pozornost. Tím není řečeno, že bychom mohli s ním ve všem souhlasiti, jako rozhodně nesouhlasíme, když i třeba profesor tak zvukného jména dané slovo na uspořádání přednášky zruší, aneb bez podstatných důvodů nějak obejde. Máme tu na zřeteli Cedar Rapids a místní sdružení 28 spolků českých, Národní Stráž.

— V zářiovém čísle "The United Presbyterian" našli jsme opravdu sympatický článek o "Prague the Beautiful", čili o krásné Praze z pera paní M. L. Brittainové. Práce ta vyzdobena jest několika obrázky a na místech toho druhu skutečně cenná, protože poskytuje nejen vhodné posudky, ale i mnohou informaci. Píše se tu o sletu sokolském, o utužených řadách mužstva národního, jež v prostných nadmíru vyniklo i v zápase mezinárodním a vyslovuje potěšení, že v čele velkého manifestačního průvodu nalezaly se hvězdnaté prapory Američanů, již v počtu značném i zápolu se účastnili. Člověk jsa zvyklý na všelikou slátaninu v takových a podobných časopisech o přistěhovalecích pak zvláště, přečte si rozumný článek tento jen s pochoutkou tím větší protože článek nebyl nikým inspirován a vyšel z pera ohromností sletu a krásami Prahy jen překvapeného na nejvyš.

— Sok. Jed. Blesk v Baltimore společně s jinými přátelskými spolky uspořádala velice pěkný večírek uvítací dne 16. září. Byli přítomni zástupci všech spolků svobodomyšlných, aby přivítali navrátilí se členy sokolské výpravy do Čech, i sokolky a sokoly, kteří byli na závodech Župy Východní. Ceny, jež tito poslední na závodech obdrželi, byly vystaveny na jevišti. Při večírku promluvil br. Kar. Matoušek a br. Jos. Klečka. Tisk německý i anglický zmínil se o večírku jen velice pěkně.

— Skoro ve všech sborech N. J. S. odkud borei vyslání byli na pátý všesokolský slet do Prahy a zejména i v New Yorku, kde i sestry sokolky se sletu účastnily a pravé slavily v Praze triumfy, ano i ve sborech odkudž jen byli zástupci mnozí, bylo uvítání vrátivších se jen případné. Tak bylo v Baltimore, Clevelandě, Detroit, New Yorku, u Sokola Chicaga a Sokola Plzeňského, Cedar Rapids, St. Louisu i v Omaze. Nemáme zpráv podrobných odevšad, ale tolik jest jisto, že všude těšili se naši s lidem svým výsledkům velikých svátků Sokolstva, jakož i tomu jakž ti naši borei a sokolky se v Praze drželi. V Plzeňském Sokole uspořádán byl pěkný večírek a výstavka sletová taktéž v Clevelandě, kdežto Cedar Rapids pozvali si i americkou veřejnost a ukázaly ji co věc sokolská jest v plném rozsahu. Zde uspořádaná výstavka polovinu síně zaujímající byla přičiněním br. starosty F. Filipa pravé sokolské unikum. Všechny památky sokolské sboru, pohlednice sletové, obrazy, diplomy, ceny, vance lípové, stuhý a obrazy ze závodů byly tu vystaveny vedle úplné literatury odborné a sokolské vůbec, jakož i všech sokolských časopisů, jakž jen v pořadatelsví

listu našeho sehnati lze. Dále tu byla ona vzácná upomínka z Čech, kterou naše družstvo americké získalo velečným darem alba původních leptů akademického malíře Vojt. Preissinga. Lepty ty jsou vzácnou prací umění malířského a celé album v překvostné úpravě zůstane jistě naším cennou vzpomínkou na bratrské přijetí, jehož se jim od českého umělce dostalo. Naši čtenáři se pamatují, že před rokem ve zvláštním článku jsme upozorňovali na "Českou Grafiku", svépomocný podnik mladých českých umělců, řízený právě nadaným umělcem Vojt. Preissingem. V "České Grafice" jsou listy moderních umění: leptu, litografie. Vyšlo dosud 7 sešitů, každý po 5 korunách neb 1 doll. Album, o kterém se zde mluví, bylo vyrobeno vlastně pro Anglii a Ameriku a proto nese anglický název "Colored Etchings". Cena jeho jest 100 dollarů. Adresa páně Preissigova jest: Vojt. Preissig, Praha, Král Vinohrady, Chodská ulice 7. Připojujeme ji pro ty, jež by práce páně Preissigovy neb "Česká Grafika" zajímala. — Také Sokol Slávský Župy Fugner Tyrš v Chicagu uvítal způsobem vhodným vítězné družstvo své, jakož i bratří slovenští v New Yorku. Kéž jen ti borci veškerí přispějí co nejvíce k dalšímu rozmachu věci sokolské i v Americe.

— "Osvěta Americká" píše: "Slavnost na paměť 30-letého trvání zdejší Těl. Jed. Sokol, odbývaná minulé neděle, potkala se se slušným úspěchem, ač mohl býti daleko větší, kdyby pořádatelům výboru bylo možno v čas rozvinouti působivější agitaci. Vzdor tomu sešel se do Sokolny značný počet našich, mezi nimiž arcit' převládaly příslušnice krásného pohlaví. — Slavnost sama zahájena byla hodně později, než jak v programu jejím bylo ustanoveno, ouverturou pěkně přednesenou kapelou pod řízením br. A. Kořiska. Po té představil starosta Sokol pan Václav Schneider prvního řečníka, Hon. Hitchcocka, poslanece ve sněmovně kongresní, jenž proznesl delší anglickou řeč. — Výroky řečnickovy, zejména na místech, kde se zmiňoval o přičinlivosti Čechů, jakož i jejich snahách na poli vychovávacím, se shromážděným velice zamlouvaly a řečník byl přerušován častým potleskem. — Řečník ukázal, že není mu neznámo snažení Čechů i v dobách historických. — Na to představen byl shromážděným slavnostní řečník br. dr. J. Rudiš-Jičínský, pořadatel orgánu "Sokol Americký". Řečník přivítán byl bouřlivým potleskem a rovněž i během řeči bouřil mu vstříc často potlesk, jenž při skončení stupňoval se tak, že řečník volky nevolky byl nucen pronést ještě několik slov, v nichž doporučoval přítomným, aby vždy a všude odsvědčovali svoji přichylnost k sokolské věci a za ni bojovali jako mužové bez jakékoliv obojakosti, nehodné pravého Sokola. Nepřeháníme nikterak, tvrdíme, že řeč dra. Rudiše-Jičínského účinkovala na přítomné elektrisujícím účinkem. Na shromážděných bylo jasně viděti, že jim řeči tou byly otevřeny oči při nazírání na povinnosti jejich sokolské a potlesk, po skončení řeči v přímou bouři přecházející, byl více než výmluvným svědectvím toho, že konečně u nás v Omaze vyčistěn byl vzduch po dlouhém útlaku obojakosti, šířené několika na obou ramenou nosícími lidičkami. A toho potřebuje zejména Sokol, má-li kráčeti zdatně v před. Nepochybujeme však také ani dost málo, že dru. Rudišovi se dostane nějakého "počastování", ale soudíme, že si z toho nesmí ničeho dělati. Stane-li se tak, alespoň bude jasno a každý příznivec Sokola bude viděti, na koho se může spolehnouti. Dle skutků jejich poznáte je! — Po skončení řeči dra. Rudiše-Jičínského sehrála kapela opět vhodnou hudební skladbu, načež přítomní odešli do zahrady, aby byli svědky cvičení na hrazdě, provedeného za dozoru náčelníka Franka Říhy, četou vyspělých boreů. Obecenstvu předvedena byla tím ukázka tuhé práce sokolské. Výkony boreů byly odměňovány hojným potleskem shromážděných při ně-

kterých zvláště zdařile provedených evicích. Na to následovala volná zábava, k níž vydatně přispívala kapela páně Kořiskova. — Slavnost zakončena byla večer uspořádáním tanečního vínu.

— Na příštím sjezdu našem bude nevyhnutelně i třeba prohloubiti činnost naši svobodomyšlnou, jakož i musí se státi opatření, aby každé porušení kázně sokolské, již dobrovolně na se jsme přijali, bylo i náležitě vytčeno a co hlavního i trestáno. Pouhé povídání o porušení kázně, napsání, dnes již nestačí, ale bude se muset provádět až do bodu posledního, jestli opravdu chceme slouiti celkem organizovaným, jehož řady zraditi, zhanobiti a rušiti dovolit nemůžeme.

— Bratřím našim v New Yorku zemřel bratr, činovník vydatný. Mezera tak povstala sotva že dá se vyplniti, jako znovu se dokazuje, že není vždy činovníkem sokolským jen ten, který pouze cvičí, ale mnohdy i ten, jehož hlavu kryjí šediny a on přece když již cvičiti nemůže v oboru svém pomáhá. Takovým členem byl bez odporu 63letý br. J. J. Reindl, po dlouhá leta cvičitel Pěveckého sboru, učitel zpěvu a hudby a sbormistr. Reindl působil před lety i v Chicagu a všude kde dlel byl vynikající osobností, tak jako v New Yorku mnohé dobré vykonal ve veřejném i spolkovém životě a pohřeb jeho vyznačoval se hojnou účastí všech, kdož se jej naučili znáti a vážiti. Rodem pocházel Reindl z Komárova v okresu hořovickém. Čest budiž jeho památce!

— V South Omaze zakládá se prý nový sbor sokolský, tedy již čtvrtý. Jest tam T. J. S. naše, pak sbor Sokola Tyrše, s českým stejnokrojem č. 2 a sbor "Sokola katolického" s křížkem na pasu místo monogramu sokolského, však stejnokroje našemu podobného. Což pak není žádné cesty, aby V. V. N. J. S. mohl si své odznaky a stejnokroj chrániti před takovým a podobným zneužitím? I touto otázkou měl by se příští sněm náš zabývat.

— O uvítání br. Říhy, borec N. J. S., když vrátil se ze sletu domů do Omahy psaly tamní listy anglické, přinášeje ilustrace tísňícího se lidu českého u nádraží, průvodu do Sokolny, uvítání mayorem města atd. Něco podobného a takového nadšení prý tam již dlouho nepamatuji, jakž psaly i listy české. Tamní bratři naší patrně si chtěli zademonstrovat vůči kruhům cizím a proto ta hudba, kočáry atd. a vřelá slova mayorova, upřímného přítele to Sokolstva.

— Sokolstvo polské se činí a po stránce národní v Americe již mnoho vykonal. Jedním z prvních jeho činovníků byl br. Adam Osinski v Chicagu, zakladatel a náčelník jejich Svazu. Týž zemřel minule a vděčné Sokolstvo Polské v Americe hotoví se ku vhodnému uctění jeho památky, vědomo si ztráty nenahraditelné. Po stránce technické byla síla vůdčí. Škoda jí a čest bratra toho památce!

— Není vždy jen tisk anglický, aneb cizí, který dovede na tom lidu našem dopustiti se křivdy i ty největší, ale bývá to i lotrovina česká, jež tak ob čas do toho Sokolstva a činovníků jeho si zaryje, snažíc se vědomou lží a hanobením pokáleti čistý náš štít lidí pokrokových. Najdou se za kus toho chleba blbečkové, fanatické zpátečníci, již neštítí se žádných prostředků, aby přímo ukázali svoji obmezenost, ramenárství, mstivost a anonymní podloudnost, již naučili se od klerikálního systému. Ký div, že za takovou a podobnou násadu každý sbor sokolský se jen poděkuje a různé ty lze musí přibíti na pranýř, jestli se takových a jiných mluvku kázeň sokolskou porušujících za v čas nezbavil. A tam kde činovník sboru jako T. J. S. v Omaze br. Fibinger na obranu svých vystoupí, upřímně a poctivě háje naší věc v "Osvětě Americké" pod ohlavením "Trochu pravdy" není ještě ničeho ztraceno, protože se dokazuje, že sbor nesmí nikým být využit, že naši ještě jsou všude na stráž. Za to pak dík všech nás těm,

kdož vlastní prsa nastavují, nejvšelejší. Jen v před s útrpným úsměvem pohrdání na rtech pro ty, již také slouti by chtěli bratry a zatím na udavače se snižují prolhané a koupené zvukem jidášského stříbra. Chodí kolem nás ještě mnoho bídáků s nejčernějšími šerpami na prsou a ještě černější duši, je-li jaké v tom schátralém těle jejich a na ty pozor ve všem našem volném, poetivém konání na utužení a posilu českého člověka. Za nás necht' skutky mluví, za ně třeba celé spousty mluvku.

— Jest jen pěkné a rozhodně žádoucí, aby u příležitosti významných toho kterého sboru v městech, kde více jest jednot, tyto navzájem se navštívily a k práci další se povzbuzující, daly tak na jevo, že mezi námi rozdílů podstatných není, třeba i krojem jsme se lišili. O sborech N. J. S. ovšem rozumí se samo sebou. Tak bylo při odevzdání nového praporu T.J.S. Tábor v Chicagu, kde i naši čelní pracovníci se sešli a u příležitosti památky 30leté založení T. J. S. v Omaze, kamž bratří ze South Omahy v čele majíce br. Štěrpu v plném počtu a s praporem se dostavili.

— Soudíce dle práce, která byla až dosud v Župě Západní vykonána společným evičitelem br. Slavětinským, jakž minule sami měl jsme příležitost se přesvědčiti, byla by jen opravdu škoda, aby v práci té se nyní ustalo. Pokud výsledky se jeví, kde i v menších jednotách zavládl čilý ruch v tělocvičnách a vedení pilného bratra mnohé se získało i ve vlastní správě těch kterých sborů, nemělo by se šetřit a učiniti záhy další pokusy, jestli by bylo lze br. Slavětinského získati i na dále, tak aby znovu okružní tu cestu vykonal a práci svou přehledl v celé Župě. V některých sborech se vůbec necvičilo, do té mládeže bylo těžko vtluokati trochu toho ducha sokolského a br. Slavětinskému se přece jen mnohé podařilo. Týž naučil se již s horečkou jednati, všude jej rádi vidí a poslechnou. Také školy tělocvičné pro mládež namnoze zařízeny byly a to mnoho znamená, vedle těch sborů nových sokolek. V Brainard a v v Prague, Neb., dokončil br. Slavětinský práci svou tou dobou co list náš dostane se vám do ruky a dne 25. října jede již do Wilson, Kans.

— V neděli 6. října slavil sbor Sokol Praha v Town of Lake (Chicago) své devatenáctileté trvání veřejným evičením, při kterém představil se nám nový pracovník na poli sokolském br. Kotrbatý, jenž u jmenovaného sboru zastává místo evičitele. Kdo seznámen je s poměry v této české osadě, ten ví, jak těžké začátky br. Kotrbatý měl a proto tím většího uznání zaslouží si, že v obtížném svém postavení pevně vytrval a dnes může s uspokojením pohlížeti na skvělý výsledek své práce. Veřejným evičením ukázal se býti vůdce schopným, jenž nadán jest značným fondem tvůrčí síly, neb některá čísla zamlouvala se jak svojí novostí tak i esthetickým vkusem. Pouze prostná evičení větších žáků zdála se nám býti poněkud obtížná, hodící se spíše pro vyspělejší evičence a postrádali jsme u nich důležitě eviky trupu. Velmi pěkně sestavené a též provedené bylo evičení sokolek kůžely a skupiny na koni. Ceičení zakončeno bylo několika ukázkami moravských tanců, které četným obecenstvem přijaty byly s hlučnou pochvalou. Četné kytice, jimiž byl br. evičitel od evičících obdařen, a zlatý odznak (dar sokolek) byly nejvýmluvnějším dokladem, jakou přízeň a lásku si u svého žactva br. evičitel za tak krátkou dobu získal. Sokolu Praha k tak vydatné síle můžeme jen gratulovati. Sličné obličejě českých sokolek vyjímaly se pěkně v elegantním kroji s bílými límcí. Slavnost byla velmi čteně navštívena, což jest též důkazem přízně, jaké se Sokol Praha těší a my doufáme, že z čilého sboru tohoto budou nás docházeti častěji potěšitelné zprávy. Na zdar!

— Po delší chorobě zákeřné dokonal v Chicagu minule,

člen Slovanské Lípy, činovník nad jiné vyniknuvší br. Josef Kostner. Týž narodil se 6. října 1852 v Čerhonicích, v kraji píseckém a do Ameriky přijel roku 1868. Kostner záhy octl se ve víru spolkovém a v bývalé T. J. Sokol pracoval s úsilím nejen na povznesení věci sokolské, ale hlavně i divadla ochotnického v Chicagu vůbec. 1878 byl starostou sboru, s výpravou sokolskou 1887 byl v Čechách. Zde působil v celé řadě spolků, získav si nemalých zásluh o Hřbitov Národní v Chicagu, jediné až dosud dílo společné živlu svobodomyslného tamtéž. Za řiditelství jeho v síni T. J. S., na Taylor ul. a pořádání ochotnických představení měli jsme s ním několikrát reží, aneb napovídali a tu práce jeho a přičinění u vlastním tvoření úloh, výpravě kusů, jsme poznali. Šťěstěna mu přála, pomohl si a třeba pak nezdál se mnohým již býti týž snad, bude v řadách našich na dlouho vzpomínán. Pozůstalým patří naše soustrast.

— Sebelepší lze vykonnati čin, sebezáslužnější a jménu českému prospěšnější, jestli jest v souhlasu s vašimi zásadami volnými, a svobodomyslností vůbec, můžete s jistotou počítati nejen na útok klerikálů, ale i výsměch a bagatelizování vlastními lidičkami, obojživelníky, "businessáři" atd. A tak bylo i s adresou, čili listem pamětním presidentu republiky francouzské, jakž borci N. J. S. v Paříži měla býti odevzdána. Dnes však všechno to zlehčování, výsměch a hana nikterak neplatí, protože dle francouzských listů skvostné umělecké dílo, list pamětní ve vkusných deskách, českými granáty a stříbrným kováním ozdobených, se znakem Spojených Států a Francie, nalezá se již v rukou presidenta Falliérse. Těm posměváčkům, již mysleli si, že by snad byla na to stačila nějaká modlitební knížička aneb básnické plody nějakého pana pátera z Omahy, zakladatele "katolických sborů sokolských" a takto nepříteli našich "modrých", můžeme oznámiti, že zase jednou ostrouhali.

— Již celé čtvrtstoletí pracujeme u věci sokolské. Začali jsme doma v řadách těch, jimž říkáme dnes dorost, kdežto zde začali jsme v Plzeňském Sokole s vůlí k práci a vedení snahou prospěti, octnuvše se v těch řadách Sokolstva amerického. Tu přes dvacet a čtyř let činili jsme se, seč síly stačily, a když již nebylo lze ve evičírně, stáli jsme u praporu našeho a zásad volných věrně jinak pomahajíce, tu pérem, tam radou odbornou a p. Tak bylo v listě našem, v rodině naší a ve všech sborech, kde bývali jsme členy a tak bylo i v Omaze, Neb. Proto s tím větší radostí přijali jsme pozvání bratří našich, abychom jim u příležitosti 30leté památky založení sboru, dne 8. m. m. pověděli pár upřímných, sokolských slov a to přímo od plic. Nám, jimž hnuší se každá vyděračná, zbankrotělá holota ramenářů a jiných individuí, jež v době poslední ve sboru tamním se začala roztahovat na úkor toho našeho celku N. J. S. a sboru místního zvláště, na divno bylo, jak povstávají sbory "sokolské" — sic — katolické v Omaze, v South Omaze, jak se do svobodomyslného sdružení sokolského dere chátra zaprodajná, jež dnes na vestě měla křížek, zlatý, katolický, aby zítra v knoflíkové dírece kabátu hyzdila náš monogram. Dnes byl tu leccjaký "bratr", uličník, jemuž ještě mléko teklo po ušpiněné bradě a mlíčen koukal z kalhot patrně rodiči dosti nevyprášených, který za potřísněný dollar prodal toho trošku mozku co měl i jako klacek hrubé péro své, aby zítra již šel ku zpovědi a přijímání, chtě si vzíti "katolickou sokolku" a pozejtří vám bratří upřímní, zásadní a činovníci v práci sokolské sešedivěl již vykládal co to vlastně jest "snášenlivost" a ta naše svobodomyslnost, v čem záleží to N. J. S. volné prohlášení zásad. Ano, tak daleko došlo, že literární bídil a jemu podobní, v čele majíce člověka také bratra na jehož čele lpí Kainovo znamení pro rady bratrské, blátem a kalem smýkali nejlepší činovníky naše a sboru tamního. A tu přišli jsme my a pověděli jen

trochu pravdy, poukazující povšečně na to, že takovéto jednání není sokolské, ramenařství a zaprodanost, že nikomu z nás nesluší, třeba dostal se do sboru as před týdnem a to ještě s falešnou předstírkou a na list přestupní nového sborečku kdes na Západě. Řekli jsme, že lidé neslaných a nemastných sbor se musí zbavit, lidé pak již za kus chleba dají se koupit a k útokům podněcovat, tím spíše a odtud rámus a spousty vychrlené špíny na Sokolstvo. Husa, ta pravá — se ozvala jsouc trefena. Husa a ne sokol.

— Dne 1. m. m. odbyvaly se závody Župy Východní a sice v Newarku, N. J. Účast jak boreů, tak sester sokolek byla poměrně značná, jakož i členstva, zejména sboru newyorského, ba byli tu i mnozí z druhého tábora, aby shlédli činnost naší. Místní sbor postaral se v každém ohledu o mnohé hosty své a také jeho žactvo eviřilo. O výsledku viz tabulky, ty mluví samy.

— T. J. S. Praha v Town of Lake v Chicagu pořádala dne 6. t. m. večírek na oslavu svého založení a sice před 19 lety. Pořád byl vhodným a ku četnému shromáždění, mnohým příznivcům pilného sboru, bratří a sestrám, promluvil tu br. Jos. Čermák. Na bližší sdělení se těšíme do příštího čísla.

Sokolky.

— Do sjezdu N. J. S. není již daleko a proto měly by i sestřičky dáti trochu hlavy dohromady a poraditi se co tentokráte na prospěch sokolek učiniti se má a na prospěch činnosti tělocvičné žen i dívek. V listě našem najdeme jistě dosti místa, kde by takové a podobné návrhy se za v čas probraly.

— Slovenské sokolky na výroční schůzi své jednoty Těl. Slov. Dámské Jednoty Vene Sokola v New Yorku odbyvané usnesly se na stejnojmenném cvičebním a fotografii uveřejnit v listě svém, tak aby nikde nebylo růzností a všelikých pentlíček a p. Sokolky sboru 13., které eviřily na prvních závodech slovenských dostanou pochvalný diplom.

— Nemůže ku sboru, ani jakémukoliv odboru patřiti sokolka, která vedle sokolského monogramu na límci by měla ještě katolický křížek. Sokol jest volný pták, jehož ostrý a utužený spár nelze spjati ani kroužkem ze zlata, ani řetízkem pověry a dogmat. Tolik musí si uvědomiti i všechny sestry naše sborů k N. J. S. patřících. Tam kde nevědí proč, bude jen záhodno, aby se ve schůzi děvčátek přečetlo a probralo důkladně prohlášení zásad N. J. S. Že ztratíte na členkách, nu co na tom, aspoň bude sbor váš čistý a volný, práce vaše nikým nezdržovaná.

— Nemohla by některá sestra, učitelka na školách veřejných, věnovati se cvičení soustavnému tak, aby mohla po projití kursu toho kterého ústavu tělocvičného, státi se učitelkou tělocviku a pak sester svých eviřitelkou? Snad stálo by za pokus a my konečně zmohli bychom se i na eviřitelku odborně vzdělanou, jakž na místech těchto již několikrát jsme řekli.

Dorost a žactvo.

— Chcete-li posloužit sboru svému ku kterému patříte a tím i posloužit sobě skládejte si centičky ušetřené a zakupte na ozdobu tělocvičny velkolepý památný obraz Královská Praha, v obrovských rozměrech 2 metry délky, provedený v barvách akad. malířem Bubeníčkem. Obraz jest dílo umělecké a představuje Prahu z doby nejnovější. Řekněte o tom svému eviřiteli a on již vám do Prahy na Českou graf. ake. společnost "Unie", na Král. Vyšehradě, dopíše. Za pouhých pak 85 centů můžete si pořídit do tělocvičny, aneb domů mistrný obraz "Desatero příkázání Jana Amose Komenského", jakž vydal časopis "Příroda a život", St. Strašecí, posl. pošta Žižkov, U Prahy v Čechách.

— Chod'te pilně do evičení a poslouchajte eviřitelů svých. Jestli nerozumíte českému povelu hned, on jistě rád vám vysvětlí, třeba i po anglicku, však pouze vám a osobně a nikoliv před družstvem, leda kdyby toho kázala potřeba důležitá. Jinak v Sokolně však mluvíte česky a zase česky. Znalost dvou jazyků později jakoby se našla, jet' důležitá i v životě praktickém.

— Pěstování her se doporučuje. Trochu chladna na venku ještě neškodí a utužení i v tom ohledu každému z nás sluší. Při hře uvádí se v pohyb velké množství svalů, každá činnost jednotlivého vyvolává řadu pohybů sousedních svalů, co zatím mysl se osvěžuje a tak tuží upnutím na tuto součinnost svalovou. Hra jest součástí tělocviku a obě podporuje dýchání, oběh krve, zažívání a vyměšování. Děti se musí ovšem rozumně a soustavně.

— Že jízda na kole jest jedním z dobrých prostředků sesíliti zvláště svaly a plíce, mělo by se míti za to, že by byla výhodou i pro děti obou pohlaví, píše "Prapor". To však všeobecně nelze říci. Zvláště v letech vzrůstu může míti následky těžké a trvalé. Právě mládež jest vždy náchylna každé potěšení přepínati. Zvláště mohou vzniknouti těžké poruchy srdce. Při jízdě na kole povstává velká práce, která urychluje oběh krve, čímž lehce rozšíří se sval srdeční v počáteční vývinu. Také kostra dětského těla utrpěti může lehce ohnutiny a skřiveniny. Čím mladší dítě jest, tím spíše mohou povstati nedostatky nebezpečné zdraví. U chlapců a dívek 16letých neuplatní se uvedené škodlivé vlivy. Proto nenechme děti se soudruhy podnikati větší cesty bez průvodu dospělých, jinak může tento pohyb tělesný, který sám přispívá k vývinu zdraví, býti zdrojem organických chorob pro celý život.

— Máme za to, jestli chceme vydatně čelit živlům zpátečnickým, jestli chceme si tu naši mládež a dorost v tělocvičně utužiti i na déle zachovat, že budeme muset také na prospěch té mládeže i dorostu něco učiniti. Tím myslíme pořádání ušlechtilých zábav pro dorost, přednášky, pokračovací školy večerní a pro mládež nedělní besídky, kde českých svobodomyšlných škol není pak zvláště. Zima nastává a příležitost jest tu. Vedle evičení a her, mohlo by se jako u Křesťanských mladíků pokračovati a sice v odboru vzdělávacím, mohly by se zaříditi zvláště u sborů větších měst kursy přípravné, pravidelný kurs pokračovací, obchodních nauk, škola kreslířská a co hlavního pro přistěhovalce večerní škola jazyka anglického. V přípravném kursu mohlo by se učiti počítářství, čtení a psaní anglickému i českému, v obchodním kursu všemu co třeba v obchodě jako účetnictví, dopisování, počítářství, zákonům obchodním, výslovnosti, pravopisu, krasopisu a po případě těsnopisu, jakž by se třídy uspořádaly. Kreslení bylo by zejména pro učně mnohých odborů průmyslových, řemeslných a obchodních vhodné. O důležitosti anglického jazyka pro přistěhovalce a nastávající členy Sokola, netřeba snad zvláště se zmínovati. Snad stálo by namnoze za pokus a práce tak podniknutá jistě nesla by ovoce. V jednotlivých třídách mohlo by se vyučovati večer pouze, dvakrát týdně a tak, aby evičení nevadilo. Síly učitelské již by se našly a žactvo by si na ně z části i platilo, jen když by poplatek byl nižší jinde a dozor sborem veden. Nedělním besídkám mládeže pozornost zvýšená měla by se věnovati všude kde jsou a jinde měly by se zakládati za přispění a pomoci sester sokolek.

Věci české a slovanské.

— V Hořicích odhalen byl 8. m. m. obelisk Riegrův. Č. O. S. se ovšem slavnosti účastnila, jsouc pamětliva velikých zásluh velikého Čecha, bratra sokola, jemuž teprve po smrti měří se spravedlivěji.

— Sokolstvo české hodlá postaviti mohylu na bojišti bělohorském a již nyní učinila za tím cílem kroky potřebné Župa Podbělohorská. Mohyla bude odhalena v památný den, až dovrší se 300 let ode chvíle, kdy na dlouhou dobu zničen byl téměř celý český národ.

— Na první výstavě veškerého českého časopisectva na zeměkouli, jež uspořádána byla při ústavu hrab. Poettinga v Olomouci, byl i list náš "Sokol Americký" zastoupen. Seznamy dostati lze u br. J. Rosického v Omaze, Neb. za 22 centů. Adresa 509—511 So. 12th St.

— Máme po ruce celé řady posudků o pátém sletu všesokolském v Praze a závodech mezinárodních časopisů různých, ano i odborných. Z těch pak onen "Turnzeitung" z říše jest zvláště důležitý. Posletové články v listech českých jsou pak neméně zajímavé, tak "Rozhledy" v Rakovníce napsaly mimo jiné: "Sokolstvo vykonává velice důležité úkoly za obce, pro národ, za stát a má právo docela energicky žádati, aby podle toho vycházelo se mu vstříc. Co to dá prošení, než se dovolí evičiti ve školách, jaké obtíže, jaké překážky! Poměry se musí změnit. Tělocvičny školní i škol obecných i středních musí býti otevřeny evičení sokolskému. Korporace samosprávné i státní budou muset změnit své chování. Vstříc musí vyjít a samy se starati o místnosti ke evičení. Jako stavěti školy a vším potřebným je opatřiti, je požadavek kulturní a znamení duševní vyspělosti, tak také požadavkem kulturním a pochopením je stavěti tělocvičny pro Sokol. To není požadavek přemrštěný, to je požadavek zcela oprávněný, ale dosud nepochopený. Veřejnost je povinná tuto starost, tuto práci vzít si beder Sokola a umožniti a usnadniti mu ostatní práci. Není nic platno, musí se stále a stále pracovat k tomu, aby pěkud možno nejširší vrstvy nahoru i dolů pochopily a oceňily význam a důležitost sokolského poslání. Tělocvičny nestavíte pouze pro Sokoly, tělocvičny stavíte pro sebe, pro svůj dorost, pro svou budoucnost, pro šťastnou budoucnost svého národa. Dokud toho nebude, nebude dobře pochopena myšlenka sokolská."

— Na přesrok u příležitosti jubilejní výstavy pražské a živnostenské komory uspořádána bude také výstava české literatury a sokolské publikace i tisku vůbec. Můžeme již dnes ujistiti, že naše N. J. S. tu scházeti nebude.

— Srbský patriarcha Georgije Branković odkázal Sokolstvu v S. Karlovicích dům v ceně 30.000 K. U nás páni páteři se znamením kříže na místě monogramu sokolského zakládají true sbory katolické a z práce jejich, jako všeho kostelního tyjou.

— Předák N. J. S. br. Jan Fryš zaslal při odjezdu svém do Ameriky Č. O. S. děkovaný dopis za uvítání o V. sletu všesokolském v Praze! Z dopisu toho vyjímáme: "Milí bratři! Na posledním z vlasti kroku dovolu, abych Vám jménem amerického Sokolstva a Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech vzdal nejsrdečnější dík za Vaši ochotu, bratrství a pozornost, jež jste nám věnovali po čas našeho pobytu mezi Vámi. Bratři! My okřáli ve Vašem objetí, my vracíme se do domovů našich svěřů, vzpružení k nové práci a s tím slibem, že nikdy a nikdy nezapomeneme těch slavných dojmů, té bratrské lásky Vaší, a co více, že nikdy — třeba tisíce mil nás dělilo od sebe — nepřestaneme býti bratry Vašimi, nepřestaneme milovati naši krásnou českou vlast! Prosím, tlumočte náš poslední pozdrav tomu dobrému českému lidu, jenž všude nás vřele vítal a k srdci tiskl. Řekněte mu, že radujeme se nad tím, že seznali jsme, že mnohem svobodněji se dnes ve vlasti naší žije než za dnů, kdy my ji opouštěli. Bratři! Dovolte, abych i já proslavil svoje blahopřání ku V. sletu. Byla to obrovská práce. Praha opět jednou od dob, když jsme byli ještě velikými, promluvila k celému světu. Kéž VI. slet Váš bude ještě mocnější.

Kéž i návštěva naše neminula se výsledku! Pozdravte od nás celý český národ a naši milou vlast. Na zdar! — Jan Fryš."

— Každý spravedlivý Němec jen s odporem obrátit se musí od těch všech násilností a krve prolévání zvrhlou lůzou německou v Prachaticích, jež tamní Čechy napadla a to v době, kdy právě mezinárodní sjezd Volné Myšlenky v Praze se odbyval. Němci zuřice, že i tam dostalo se jim zaslouženého odsouzení, uspořádali si hned trueslavnost turnéřskou, kdežto místnímu sboru Sokola dávno připravovaná slavnost byla zakázána. Tak se našim dosud v Čechách měří.

— Různá nadšená popsání pátého sletu všesokolského a hlavně prostných v té naší máti měst zlaté slovanské Praze, četli jste dojísta v mnohých, ba i cizích listech, však nechme mluvit odborníka Němce, zpravodaje německého turnéřstva z říše Dr. R. Gasche, který napsal v delším článku, mezi jiným: "Provedení bylo velmi dobré a zvláště evik, váha o jedné noze se vzpažením, proveden výborně. Zvláště pěkně vyjímaly se všechny oblouky pažemi pro nahotu jejich. Potlesk, který provázal již jednotlivé pohyby, byl po skončení každého oddílu ohromný. Mezi tím nebe se zachmuřilo a za Hradčany věstila mračna hroznou bouří. Do hudby a zuřivé pochvaly při odchodu evičenců mísily se upomínající hlasy hromu. Vyhledav opět svého přítele, přihlíželi jsme nádhernému divadlu přírodnímu. Blesk stíhal blesk. Najednou odtrhnou se opony vchodů, jimiž odešli evičenci a znova vstupují dva proudy žen ve stejném tmavém úboru s kůžely. Bezstarostně nastoupilo 2000—3000 zmužilých žen za neutuchající pochvaly a povzbuzujících výkřiků obecenstva, ale žel, právě když vzat rozstup, dosáhla bouře vrcholu a déšť proměnil se v pravou průtrž mračen; obecenstvo spěchalo s takovou rychlostí pod střechy restaurace, že zde povstala povážlivá situace. Viděl jsem, jak ubohé evičenky opustily v pořádku evičiště. Na pokračování ve evičení nebylo ovšem ani pomyslení. Vyřizen v řadách bylo již při vstupu částečně špatné, držení těla nedostatečné, pochod ne příliš přesný, krok krátký. Stará chyba při nástupu velkých mas, dlouhý pochod na místě, byl snad krátkým krokem zamezen, tím ale stal se celkový pohyb zdoluhavým. Dojmy mé prehavé návštěvy, stručně, mžikové obrázky popsal jsem jen v nejjednodušší formě a přece doufám, že jsem i touto neúplnou, povrchní zprávou naší německé věci tělocvičné službu prokázal. Bylo by příliš nadutým, kdo by chtěl tvrditi, že bychom se my nemohli od Čechů ničemu naučiti v tělocvičném a v nár.-tělocvič. ohledu. Jsou-li našimi soupeři, jež zcela otevřeně naše bratry na východě ohrožují, prokazujeme německé věci věru špatnou službu, když tak nebezpečného soupeře odbýváme laciným posměchem nebo mlčením. Pohrdání silným, činným soupeřem, bylo doposud vždy příznakem národního úpadku."

— Na sjezdu mezinárodním Volné Myšlenky v Praze odbývaném bylo zastoupeno i to české, tedy pokrokové Sokolstvo, sdružené v Č. O. S. Starosta téže br. Dr. Jos. E. Scheiner promluvil k otázce o vlastenectví a národnosti. "Řečník souhlasí s výkladem, jaký učinili někteří řečníci o pojmu vlastenectví. Národ má právě tak jako jednotlivec právo volně se rozvíjet a smysl pro potřeby tohoto rozvoje jest vlastenectví. Tento smysl pro potřeby národa jest výronem humanismu; a nejen volný vývoj národa, nýbrž i volný vývoj každého jednotlivce v národě jest jím podmíněn. Vlastenectví — to jest účinná snaha napomáhati pokroku — jest přímo etickou povinností každého volně smýšlejícího muže. Chceme cítiti s druhým, trpět s ním a strádat a ne hledat jinou vlast, když je doma zle. My Čechové tím důrazněji akecentujeme vlastenectví a vlastenecké cítění, že ve svém češství a cítění českém máme zdroj všech vzneše-

ných ideí. My, národ český, zápasili jsme již a trpěli za cíle, které svými učinilo hnutí Volné Myšlenky; ani na tomto kongrese neslyšeli jsme nic nového, nic, co by nám nebylo známo a co by nebylo založeno ve snažení našeho národa. Národ, který zápasil za právo volného svědomí, myšlení a který v zápase tom ztratil málem i svou existenci, má právo na volný rozvoj. Mohu se vsí rozhodností prohlásiti, že my, jako Čechové nechováme ani stínu zášti nebo hněvu proti jinému národu kterémukoliv; reklamujeme pouze rovné právo v rodině národů ostatních."

— Na cestě na Slovensko zastavili se bratři naši slovenští a mnozí jejich hosté čeští z Ameriky také ve Vídni, kdež dostalo se jim vřelého uvítání v Národním domě, jiní byli v Husinci, v Plzni, Budějovicích, na Turnovsku atd. Mezi tím pak mnozí z boreů našich již domů spěchali. Večer na rozloučenou s americkými evičenkami z New Yorku, konán pak 12. srpna v Měst'anské besedě pražské. Tu promluvil hlavně br. Urbánek ml. a za Američany br. Jedlička z New Yorku.

DOPISY.

Cedar Rapids, Ia., 29. srpna.

Mnohý z bratří čtenářů zajisté že okamžitě pohlédne na konec tohoto dopisu, by seznal jméno "nového" dopisovatele. Nepsalť jsem již tak dlouho, že mnozí mohli za to míti, že nenalézám se více mezi živými. Tím však vinen jest br. vrchní pořadatel tohoto listu. Jak? Inu, o událostech v jednotě i vážnějších zámyslech její podává spolehlivé zprávy on, a psátí o ledajaké malichernosti neb tom či onom pochybném kroku, který ničím více — neřku-li psaním — odčinit se nedá, považuji za zbytečnost. Proto také zmíním se co možno nejkratěji o tom pouze, co od doby mého posledního dopisu v jednotě důležitého se událo. Tedy: Jak známo, prodala jednota majetek, na němž telocvična stojí, draze. Peníze zaň vyplaceny byly tuším v únoru, a ať máme slib dráhy, že můžeme sítě oné za mírný celkem poplatek měsíční používat až do doby, kdy dráha sama místa onoho nutně potřebovatí bude, přece jen ohlížel se výbor majetku po vhodném místě pro nový stánek náš. Nejprve nabídnuta dvě místa, a sice jedno o čtvereč severněji, druhé o čtvereč jižněji nynější telocvičny. Zvláště poslední, bývalému br. starostovi V. patřící a za úžasné mírnou cenu nabídnuté, zamlouvalo se mnohým a mnohým bratřím. A nebýt toho, že za krátký čas bude se tří stran mnohonásobnou železniční tratí obklopeno a tím by se pro telocvičnu — mládeže, hlavně dítek — nehodilo, zjasnělo, že by ku koupi bylo došlo. Okolnost tato rozhodla však proti němu. V nejbližší na to mimořádné schůzi schválena výborem doporučená koupě majetku — 80 při 140 stopách — nalézajícího se na rohu třetí ulice a páté aveny. Majetek koupen za cenu poměrně mírnou. Nezbuďte nám sice mnoho na stavbu po zaplacení téhož, máme však všichni za to, že moderní budova na místě onom postavená, zaplatí se v krátkých několika letech sama sebou. A co hlavního, telocvična naše bude pouze a jediné telocvičnou! A to bylo vždy nejžhavější touhou každého upřímného sokola!

Jak známo vyslala jednota naše ku 5. sletu do Prahy čtyři borce, z nichž tři dobyli cen. Stát se tohle u jednoty jiné, třeba i počtem silnější, jsem přesvědčen, že večírku pořádaného na oslavu jich št'astného návratu nesúčastnil by se ze členů pouze ten, který nalézal by se na smrtelné posteli aneb mimo město. U nás ale! — Hm, u nás podobná vítězství snad se rozumí sama sebou — jsouce na denním pořádku — a netřeba se tedy k vůli podobným maličkostem vyrušovati z klidu, aneb — inu, ano, co "aneb"? — Každému upřímnému přítomnému sokolu zajisté hořklo v ústech,

podíval-li se na přítomnou společnost a spočítal své bratry. — Tomu, braři, říká se **trestuhodná netečnost** — ač není-li to ještě něco horšího. — Co si as tak o nás pomyslel přítomný mayor našeho města? — V každém jiném ohledu byl večírek zdařilým. Řeči pronesené byly případnými a zdálo se, že od srdce jdoucími. Jediné, co mne zarazilo, bylo, že ani v řeči starostově, ani v odpovědích závodníků, nebylo vzpomenu práce bratra, jehož úsilí a schopnosti zajisté nemalého měly podíl na získání vítězství. Odpust'te bratři, nemohu však jinak, než veřejně zde říci, že evičitel náš br. B. Trefný několik slov díky za námahu svoji a zdárný též výsledek zajisté zasluhoval. Kojím se však naději, že opomenutí toto nestalo se zámyslně. — Ač posudky o rozličných číslech programu musím ponechat — nejsem odborníkem — kritikům povolanějším, nemohu jinak, než tuto říci, že hudební čísla, zpěvní a hlouslová sola přednesená byla skvostem večera. Také výstavka sletová byla znamenitou novinkou. V tom shodovali se všichni přítomní.

Na zdar!

J. Halq.

So. Omaha, Neb., 29. srpna.

Třetí naše mimořádné závody patří minulosti a s výsledkem jich můžeme býti úplně spokojeni. Tot' se rozumí, že obrovský podíl na zdaru závodů má náš neúnavný br. Franta Slavětinský, který během jeho půlletního zde působení stojatými vodami pohnul, a doufám, že tyto nádaře v pohybu setrvají. Největší radost měl jsem z našich nejmladších sborů, které byly na závodech velmi pěkně zastoupeny a starším sborům za příklad býti mohou nejen dle jich zastoupení, nýbrž též v horlivosti s jakou se do roboty na té naší roli sokolské vrhnuli. Však nyní k vlastnímu předmětu. Krátce před polednem v pátek 2. srpna vyrojili jsme se (omažští a so. omažští) z vlaku a jelikož nás schuylerští očekávali vlakem večerním, koukal na nás brácha Daříček, jako bychom byli s nebes výšin spadli; však nás byl, panečku, kapitální houfec. Se zálibou pozorovali jsme, jak bodří občané schuylerští, bez rozdílu národnosti, připraveni jsou k našemu přijetí. Celé město nalézalo se v slavnostním hávu — brány — dekorace kamkoliv oko mohlo dohlédnouti a všude plno nápisů: "Welcome Sokol." Mezitím, co se ostatní po městě rozběhli, vyhledal jsem br. Frantu Slavětinského ubytovaného u br. Jos. Laciny a hned jsem se tam též uvelebil. Upravivše spolu některé záležitosti pro příští den závodní, vyrazili jsme do města, kdež potkávali jsme hochy, kteří během odpoledne přijeli. Ostatní přijeli vlaky večerními a tot' se rozumí, že jsme je ve vší slávě přivedli v průvodu do prostorné síně Janěčkové, odkudž dle pořádku ubytovacím výborem sestaveného, odvádění byli hostiteli do svých dočasných bytů. As k deváté hodině večerní nalezali se zase všichni závodníci a soudcové v síni. Přehledna shromážděné sestry a bratry, měl jsem nemalou radost z toho, že obavy br. Slavětinského se nesplnily. On totiž, duše dobrá, ustavičně pochyboval, že se tolik závodců dostaví; jak jsem však pozoroval, nechal si takové zklamání rád líbiti. Po krátkém uvítání zahájil jsem schůzi závodníků a přenechav další řízení br. Frantovi, odebral jsem se do vedlejší místnosti, kdež odbývána schůze soudců. Po přečtení jmen přihlášených soudců rozdělení tito v patřičné skupiny a pak schůze ukončena. Mezitím br. Slavětinský byl hotov se schůzí závodníků a tu nastala nám oběma robota s rozepisováním soudcovských listin; víme, on br. Franta důvěřuje jen sám sobě a taky kapánek mně a povídá: "Víš, Jožko, když si to uděláme sami, budem vědět, že je to 'all right', na puntík. Přibrál však přece ku pomoci dvě další síly, jež nám hodně pomohly. O druhé hodině ranní ubírali jsme se z práce do našeho bytu, abychom si též trochu zdřímuli. Ráno, as ve 4:45 hod.,

právě když jsem byl v nejlepším (zdálo se mi, jak mi co prvnímu přeborníkovi jedna ze švarných schuylerských sestříček klade lípový věnec na hlavu), zalomeu je mnou Franta (jako to dělá moje stará) a křičí mi do ucha: Člověče, ty máš spaní! Jožko! Vstávej! Už bude pět hodi-i-i-in! Hodili jsme na se kvádro — nasnídali se a hajdy na závodíště. Mezitím br. Zikmund z Omahy běhal s trubkou po městě a budil — jako před Jerichem. As v půl sedmé, po náležitém rozestavení náradí, praví Franta: Tak, Jožko, teď to máme pěkně — jak to chcem — dojdí do města a přived' tu naši chasu sem a už to poběží. V sedm hodin dorazili jsme na závodíště a v malé chvíli bylo na všech stranách živo jako v mraveništi. Závodilo se s plnou chutí — družstva střídala se na všem náradí — a vše to šlo jako na drátku. Na rozdíl od jiných závodů, ubývalo místo času náradí jedno za druhým, až skoro hrozilo nebezpečí, že nám na odpoledne nic nezbyde. Již v deset hodin musili jsme trochu uvolnit a v jedenáct nastoupeno do řady, aby se šlo v průvodu na nádraží vstříc guverneru Sheldonovi, jenž právě do města přijížděl.

Po obědě seřadili jsme se opět a průvod sestávající z boreů a místních českých podpůrných spolků s guvernerem, mayorem a úřednictvem schuylerským v čele, ubíral se ulicemi městskými do městského parku, kdež po pěkné řeči mayor odevzdal sokolům a hostům klíč města a podává je jej br. Daříčkovi, pravil: Město jest vaše a setkáte-li se s příkořím, zavolejte číslo 100! Během řeči obeznámil mayor jinonárodovce s dějinami Sokolstva v Čechách i naší Nár. Jed. Sokolské. Na to oslovil shromážděné guverner Sheldon delší řečí. Po programu v parku ubíral se celý průvod na závodíště, kdež as ve 4 hodiny s pokračováním v závodech opět započato. Závodů skončeno as o půl osmé večer. Odrazíme-li čtyřhodinovou přestávku, shledáme, že jsme mohli býti se závody ve tři neb čtyry hodiny úplně hotovi, vzdor tomu, že závodů účastnil se nebývalý počet závodníků. Jak výše praveno, můžeme býti spokojeni. Nebylo obvyklých tření a stížností slyšel jsem dvě od bratra Slavětinského, týkající se jednoho z evičenců omažského družstva v třetí třídě a některé evičenky sboru sokolek Libuše. Doufám, že při příštích závodech stížností vůbec nebude. Na večer připraven v síni pěkný večírek, při kterémž vyvolán omažský mayor Dahlman, který se v síni nalézal a k shromážděným promluvil.

Veřejné, které býti mělo na výletním místě v neděli, se nám pokazilo. Z počátku vymodlili nám velebníkové drobný dešť, takže jsme nemohli ani zkoušku na prostná odbýti. Konečně když se aspoň trochu vyjasnilo, odvážili jsme se na výletní místo, kdež k účastníkům promluvil zase mayor Dahlman a starosta žup. výboru br. Mík. Myslím, že to bylo zásluhou br. Míka, že se na nás začalo slunéčko usmívat, poněvať se jeho přímá, od srdce jdoucí řeč všem líbila. Na to přikročeno k evičení veřejnému, které však provedeno pouze částečně a sice prostná členů a prostná sokolek. Sotva že sokolky byly hotovy, spustil se líjak a my chuděrkové promokli až na kůži. A co jiných nehod! Však na vzdor všem nesnázím nalezali se ti bezbožní sokolové a sokolky v náladě co nejlepší. K ránu odjížděli jsme do svých domovů.

Nyní záleží na bratřech a sestřích, aby neskládali rukou v klín a nehleděli nečinně zpět na práci vykonanou. Jen dál a dál — jen výš a výš! Přičiníme se, abychom příštími závody pravidelnými ve Wilber příštím rokem pořádanými, zastínili všechny dosavadní a pak — zase jen výš a výš! Nepřipust' mezi si nikdy domněnky, že jsme již dosti vykonali, a že se nalézáme na vrcholi dokonalosti. V činnosti sokolské nesmíme býti nikdy úplně spokojeni a pohodlnými. A proto jen chutě do práce na roli sokolské

— a příště necht' se účastní i ti dosud liknaví. Těšme se, že o příštích závodech shledáme se s bratry a sestrami z Kansasu, Oklahomy a jinými, kteří doufám pevně, na závodech pravidelných účastenství bráti budou. Teď' musím už raději přestat, aby mi to brácha Jičínský nehodil na konec do koše.

Tož na zdar a na shledanou o našem svátku sokolském ve Wilber roku 1908.

Josef Štěrba, náč. Záp. Župy.

Schuyler, Neb., 30. srpna.

Již jest po oněch tak toužebně očekávaných závodech ve městě našem. Tak jak jsme se těšili na ony české dny ve Schuyler, právě tak jsme rádi byli, že skončeno bylo dílo, jež vyžadovalo řízení a práce, o níž mnohý z nás pojmu si učiniti nemohl. S přípravami započato již v měsíci březnu a od doby té výbor stále vynalézal snažší způsoby a směry, jimiž práce tělesné i duševní částečně se usnadnily. Věděli jsme předem, že závody tyto zastoupeny budou počtem větším, než kterékoli mimořádné závody dosud pořádané.

Mimo to téměř vše se strachem jednáno bylo, takměř pokoutně, neb někteří, již jiného nemajíce na starosti než odsuzování vinného aneb nevinného a rozzuření byvše nedělní hrou míčovou, již chtěli zastaviti, a kterážto věc s nezdarlem se potkala, hrozili zastavením celých závodů a výletu v neděli po závodech.

Než na vzdor všech překážek a všeho, co v cestu kladlo nám příkoří, pořádaly se závody ve Schuyler, a sice tak velkolepě a skvěle, že nikdy tak pořádaný u nás nebyly.

Díky dlužno vzdáti městu, totiž mayorovi města, obě. Wm. Rathsačkovi, městské radě a Commercial Clubu, již byli nám nápomocni i při okrašlování města.

Nebylo okna neb domu v hlavních ulicích městských, kde by nebyla vlajka neb sokolský pozdrav "Na zdar" a u eizích opět "Welcome Sokol" nápisy a rozličné pozdravy. Na ulicích hlavního čtverce postaveny čtyry brány se sokolskými hesly a monogramy.

Závodníci a závodnice dostavovali se v pátek po celý den, zavítavše k nám od západu, východu, severu i jihu, někteří vlakem a jiní povozy z blízkých severních městeček. Večer byli všichni ubytováni a po té odbývána schůze závodníků a soudeů; pak "snad" každý odebral se ku odpočinku, aby čilým a silným druhého dne byl.

V sobotu o sedmé hodině ranní seřadily se čtyry sokolek a sokolů a odebraly se na evičiště as čtvrt míle od města vzdálené. Ihned přikročeno ku evičení, skokům a prostným, takže celé dopoledne nebylo třeba nikomu zahálet.

Způsob tento vypracován bratrem Slavětinským, který vše tak zařídil, aby závody za jeden den při značném počtu závodníků ukončeny býti mohly. Toto též by se bylo po dařilo a vše mohlo brzo ukončeno býti, kdyby nebylo bývalo průvodu do městského parku, jenž na počest guvernera státu Nebrasky, G. L. Sheldona, byl uspořádán.

Průvod sestával ze všech českých spolků mužských i dámských, přítomných sokolů a sokolek v čele s prapory, i ubíral se městem do městského parku. Tam pozdravil bratry, sestry a obecnost starosta zdejší jednoty, br. R. A. Daříček, vítaje každého ku slavnosti. Představil městského mayora Wm. Rathsačka, obdržel od něho klíč města a tím dán nám volný vstup ku branám. Pak promluvil mayor v řeči anglické, vysvětliv hlavně příčinu, proč závody pořádaný jsou a částečně objasnil důležitost gymnastických cviků. Po té následovala řeč guvernera, jenž po dlouhou dobu řečnil davům v parku shromážděným.

Po té odebraly se evičenci a evičenky opět na evičiště, kde ihned pokračováno ve evičení. Značný počet diváků

pozoroval prostná sokolek a skoky evičeneů. Závody ukončeny před večerem.

Po večeri ihned opět vše vstupovalo do Janečkovy operní síně, kdež omažská kapela uspořádala koncert. Po té pronesl několik slov mayor města Omahy, obě. Dahlman; pak následovala taneční zábava, při níž společnost výtečně se bavila.

V neděli ráno při procitnutí zastrašen byl každý pohledem k obloze; šedé a tmavé mraky zastíraly slunko, které po dva dny nám věrně svoji tvář ukazovalo, ulehčující takto práce naše, a my doufali též, že se zdarem vše skončí.

Než toho nám nebylo dopřáno. As o půl jedenácté počalo pršet a přšlo až do poledne. Bratr Slavětinský se evičenci a evičenkami zastižen byl lijákem právě na evičišti, kde zkoušel prostná všech čet, která na výletu odpoledne provedena býti měla.

upomínka u mnohých mladších často se as ozve a myšlénka zaletí ku Schuyler aneb ze Schuyler zase jinam.

Výsledek závodů čten byl při výletě; ceny a diplomy však poslány později.

Naši hoši získali čtyry ceny a sice: První cenu ve vyšším oddělení obdržel br. Anton Pešek, první v druhém oddělení obdržel Jan Pešek a druhou v druhém oddělení Jan Holub. První cenu v třetím oddělení obdržel br. Rudolf Kovář. První cenu četovou v nižším oddělení obdržela četa naše a sokolky obdržely třetí cenu četovou. Jak se dovídáme, jsou všichni spokojeni s tím, co získali a snad budou se tužiti více na příští závody do Wilber, aby sobě vyšších cen dobyli. Rádi bychom viděli závody ve Wilber obeslané ještě více, nežli závody zdejší a proto k přípravě a vzhůru do Wilber!

Na zdar!

Karel Mastný.

Naši a bratři Slováci z Ameriky v průvodu sokolském v Praze.

K poledni dešť ustal a obloha počala se jasniti. Jak bylo nám domácím, snadno dá se myslet. Málokterý z nás měl dosti naděje, co by se za nehet vešlo; neočekávali jsme již žádné lepší počasí a odevzdali jsme vše osudu.

Přes to vše výlet odbyval se přece a návštěva byla značná vzhledem ku povětrnosti, jež nám v ten den byla usouzena. Společnost bavila se výtečně a byla hotova vypomoci nám, což také učinila. Starosta Župy Západní br. Mík promluvil v jazyku českém a řeč jeho se vděkem přijata. Po té promluvil k zástupcům opět mayor Dahlman, jehož řeč potlesk a volání "Na zdar" doprovázelo.

Zábava přerušena deštěm, jenž od severní strany se přihnal. Však netrval dlouho a po dešti ještě jednou spatřili jsme zapadající slunko; na výletním místě dlelo se až do pozdní hodiny večerní.

Druhého dne odjeli všichni cizí bratři a sestry, a pouze

Baltimore, 17. září.

Tak častokrát jsem si myslel: nebudeš již více psát. Žádný o to nestojí, a svět se točí stále stejně, at' píšeš nebo ne. Však cit povinnosti nedá zahálet, to vědomí nedá pokoje, až člověk přece zase sedne a píše a tak své svědomí upokojí. Klid a svatá spokojenost jsou zase ovšem tytam, nu ale snad to již ten krátký čas nějak vydržíme. Nejdříve musím se ovšem zmíniti o skvělém úspěchu našich na závodech Župy Východní. Byli radostně uvítáni ti borci naši i sestry sokolky, a kde kdo jim blahopřál k úspěchu jejich. My radujeme se ze všech nejvíce, ač ovšem ne tak hlučně jako jiní, za to však upřímněji a trvaleji. Borce vyslaní na závody postavili sbor náš po stránce tělesné výchovy na místo čestné mezi druhými velkými jednotami, kamž počtené jsme již náleželi. A nejedná se tu pouze o dobytí tohoto čestného místa pro jednu, naše snahy musí směřovati

k tomu, abychom místa toho si na dále udrželi. Sestry sokolky, kteréž se stále rozmyšlely, mají-li na závody jeti neb ne, jsou šťastny, že tak učinily, a mají dnes velkou radost z té své první ceny, jako sokolové. Družstvo naše z třetího oddělení obdrželo pak třetí cenu četovou, což těm mladistvým hochům slouží ku cti, a svědčí o jejich pilnosti. Br. Aug. Novák obdržel druhou, br. Vác. Primus třetí cenu přebornickou, co zatím sok. Emma Košťálova obdržela cenu první. Jest ještě mnoho cen v držení našich, však o tom zmiňovati se dopodrobna netřeba, neb bude as vše ve zprávě br. župního náčelníka uvedeno. Též mladý sbor Horymír v Curtis Bay, Md., obdržel cenu četovou, sedmou. Jest to bezký začátek, a bude jim zajisté vzpruhou k další práci. My máme radost, že stavba tělocvičny marna nebyla, že činnost stoupá, a za takovéhoto poměrů budeme zajisté nakloněni i ku dalším obět'em. Nesmíme při tom ovšem zapomínati na pronikavější činnost vzdělavací, činíme dosud v tom směru málo, ač dalo by se vše lehece spořádati, a příležitosti k tomu máme dosti.

S divadlem započalo se u nás letos dosti brzo, a jest naděje, že bude vykonáno více, nežli roku minulého. 30. září sehraje náš Dram. Odbor frašku "Mr. Bedrník a jeho chasa". Četl jsem ten kus a pro svoji českost se mi zalíbil.

A teď opět něco, co snad opět někoho se nemile dotkne, však když bratři nechť přijíjí do schůze a tam se přímo vysloví, aby jim vše náležitě bylo vysvětleno, musím uvést zde. Tak mnohý sokol leckde v hostinci neb jinde vede nárek, že velké jsou ty platy u nás, a málo za to. U sboru našeho původně založena nemocniční pokladna, a dnes marně by se někdo pokoušel sbor tohoto mlýnského kamene zbaviti. Poplatky všechny obnášely 40 ct. měsíčně, a při tom obdržel člen v pádu nemoci \$4 podpory týdně. Sbor byl tehdy početně slabým, členové dosti obětaví, a vyplácelo se to, neb výlohy tehdy nebyly velké. Činovníci nebyli u malého sboru moc placeni, a vrchní cvičitel dostával tuším královský plat, nějakou desítku ročně, a druzí cvičitelové konali vše za ony 40 centové příspěvky. Když se ujala myšlenka postavit si vlastní tělocvičnu, tu nastalo mnohé vydání s tím spojené, poplatky nedostačovaly na krytí výloh, a když skoro celý kapitálek se vložil do stavby, musely se příspěvky zvýšiti, a sice na 50 ct. měsíčně. Členové to učinili z většiny rádi, byla tu dosud obětavost. Sbor však náhle zmohutněl, číslo členstva dosáhlo na 200. Činnost tělocvičná se mezi tím také rozmáhala, měli jsme konečně cvičitele odborníka, škola tělocvičná vzrostla a potřebovala stálého učitele, jenž musel se věnovati tělocviku jako z povolání, a tu ovšem nemohlo se vše díti za stejně malých výloh jako dříve. Vzrůstem členstva přibýlo práce i činovníkům sborovým, nemohlo se přece od nich žádati, aby svoji práci, schopnosti věnovali stále skoro zdarma, tím vším vzrostly ty výlohy naše, až dnes obnášejí ročně kolem půl pátá sta doll. Mimo to stojí sborovou pokladnu pohyby průměrně přes sto dollarů ročně, a sto dollarů, ač vlastně ty nikdy stačiti nemohou, musíme míti na nepředvídaná vydání. V loni to byl jubilejní průvod, letos zakoupení nové knihovny a vždy se najde něco. To již jest tedy šest set a padesát dollarů, a k tomu musíme připočísti na sto dollarů na dobrovolné dary a podpory škol a jiných vzdělavacích a výchovných ústavů a podniků. Může se tedy někdo diviti, že nuceni jsme byli vzdor těm zvýšeným poplatkům snížit podporu v pádu nemoci ze \$4 na \$3? Počítejte, že potřebujeme nutně mimo vyplacení podpor každoročně sedm set a padesát dollarů, tato vydání nelze snížit, aniž bychom při tom neškodili činnosti naší tělocvičné a povšechně výchovné. Kdybyste podporu v pádu nemoci zrušili zcela, vidíte sami, že by 25

centový poplatek ani nestačil. A stačil-li by přec, tož myslím, že za těch dodatečných 25 ct. jest 3 doll. týdní podpory dosti. Nemůže se poukazovati, že u jiných spolků podpůrných za 50c měsíčně dostane se \$5 týdní podpory. Tam jest to účel, také své peníze na to šetří, kdežto my jsme spolek vzdělavací, výchovný, musíme si platiti schopné síly pro výchovu naši i dítek našich, a proto ten půlák u nás nemůže býti měřítkem pro sbor sokolský. At' žádný se nedomnívá, že peníze z pokladny sborové upotřebí se na uplacení dluhů na budově. Ta budova mimo základního kapitálu neobdrží ničeho, a shora uvedené číslce přesvědčí snad každého, že ani obdržet nemůže, vezme-li v úvahu, že k těm vydáním zde uvedeným musí se připočísti vydání se závody župními i celé jednoty a konečně i sjezdy. A to vyžaduje vše oběti veliké, které jiné spolky nemají. Ta budova, díky naší vlastní podpoře a našich příznivců upřímných těch peněz z pokladny nepotřebuje, a kdyby potřebovala, zle by to s ní vypadalo. Ostatně kdo nevěří ani tomuto, má knihy, v nichž se o pravdivosti tohoto může přesvědčiti. A my neplatíme u nás snad svým činovníkům skvěle. Málokterý spolek obdrží od svých pracovníků tolik dobré práce zdarma, jako sbor náš. Ostatně jest i pro některé ty "kickery" charakteristické, že při menší podpoře méně stůnou. Starší a mladší obětaví členové, kteří se dali do sboru sokolského pro vážnou práci a ne pro zisk, ovšem nikdy ani slova neřeknou, a budou zajisté se mnou souhlasiti.

Již v příští schůzi nastává nám volba řiditelstva i nominace činovníků na příští rok. Snad bratři poznali již s důstatek důležitost toho, a proto měl by přijíjí jeden každý, jak jeho jen povinností, neboť pak za nezdar padá zodpovědnost na všechny, a plané mluvení věc nenapraví.

Co týče se dopisovatele, opakují co řekl jsem již několikrát, že svěřen býti musí bratru s odbornými vědomostmi, neb tak více může prospěti nám i jiným. Nové síly přinesou s sebou i novou chuť k práci, s neochablou energií počnou pracovati tam, kde již my třeba ochabujeme, zasažovati se o nápravu věcí, kterých my již snad právě pro tu ochablost ani nevidíme. V nových silách i nová činnost zkveté a v rozumném, leč přece dosti častém měnění jich spočívá tajemství stálého, zdravého ruchu.

Ku konci ještě jednu zprávu potěšitelnou. Naši borci chtěli nejspíše vítězství ze závodů jaksi doplniti, a proto přihlásili se ku velkým veřejným závodům, jež odbyvány byly na velkém cvičišti v Patterson Parku dne 12. září, tedy čtyři dni po jejich návratu. Tyto závody byly obrovskou a velice úspěšnou manifestací tělesné výchovy, a odhaduje se, že pozorovány byly asi 10.000 diváky. Závodníků bylo na 300, však český sokol se ani v tom množství vyspělých atletů neztratil. Br. Aug. Novák obdržel první cenu na skok o tyči, br. Frank Kadaň obdržel druhou cenu na hrazdě. Jen tak dál a houť! Zvyk přisvojiti si vítězství jest pro vzpružení činnosti i u nás velice dobrý.

Na zdar!

Karel Matoušek.

Cleveland, O., 23. září.

Dne 31. července t. r. odešel od nás tam, odkud se nikdy nevrací bratr Edvard Texler. Nad hrobem jeho pronesl jménem starosty duchem sokolským provanutou řeč pisatel. Mluvil o poslání Sokolstva a kladl nebožtíka za vzor sokolům v plnění povinností. Přál si, aby nad hrobem každého mohl se tento demant v koruně ctností sokolských — jako zde — vzpomenouti. — Budiž zesnulému čestná paměť!

Dále dlužno vzpomenouti našeho tak zdařivého se výletu — jak morálně tak i finančně. Z výletu budiž připomenuta hlavně vzájemnost Čechů sokolů se Slovinci, kteří nás v přehojném počtu navštívili a v mnohém předstihovali,

ku př. při pochodu, neboť mnozí z našich ani krok nedovedli držeti, ba obraty v Sokolovně byly pod vší kritikou, a což horšího několik také sokolů nedovedlo se ani slušně chovati. To též trefně podnáčelník Václav Štíbr ve schůzi následující vytknul. To týče se i pozdějšího večírku, pořádaného Slovinci na naší počest.

Dále jest mi vzpomenouti také přednášky professora T. G. Masaryka v České Národní Síni 25. srpna konané s předmětem: "Sokolstvo a svobodomyšlnost". O její protektorát sveden v Sokole Čech řečnický zápas, kde padlo mnoho trpkých slov. Sokol Zinner: "Co jest nám platna přednáška, škoda peněz, beztoho z našich mladších každý raději jde do Luna Parku." Sokol Podlipný: "Příznějme si jednou, že Sokol Čech skutečně ve veřejném životě clevelandském od dávna patil za jedno z těles nikoliv zcela volných. Nepotvrzujeme tuto pověst a nezamítáme protektorát přednášky Masarykovy. Vyhodíme kolikrát více peněz na věci ceny pochybné." — Přednáška konala se pod společnou záštitou Velkořádu Č. S. P. S. a T. J. S. Čech. Obsah řeči professorovy pro obšírnost nelze uvést. Bylat' ostatně ve všech místních listech, tu lépe, tam chatrněji rekapitulována. Jeden bod její však byl jako v dohodě ve všech zdejších novinách vynechán a sice o kritice. — Masaryk děl mezi jiným: "Bez kritiky důvodové není myšlení, není pokroku, ale před lhotejností. I lump někdy poněmžuje, ale kdo říká: 'Mně jest všechno vuřt', je člověkem nejhorším. Musíme dovoliti kritisovat druhého."

Jednu věc jest nám vytknouti: Pozadí jeviště při přednášce mohlo býti úpravnějším, aby nepůsobilo pohoršení. . . .

A nyní o tom, jak vítali jsme své hochy z olympických závodů V. sletu všesokolského. Starostovi Charvátovi dostalo se zvláštního přijetí hned na nádraží "Willson", večer pak mu uspořádáno širokým kruhem jeho přátel dostavníčko, kde "Lumír" okouzloval přímo našimi národními. Slavnostní řeč o tom "co si přejeme od našich z Čech pro věc Fuegnera a Tyrše zde v Americe" pronesl pisatel těchto řádků podávaje starostovi jménem nejvěrnějších jeho druhů adresu přátelství umělecky provedenou malířem obě. Satron, znázorňující allegoričky hejno sokolů letících z hradčanských věží přes moře a snášejících se na washingtonský kapitol, za nímž vychází slunko svobody. Spodinu a strany tvoří ozdoba lípových ratolestí, jimiž propleten je z prava hvězdnatý, z leva červenebílý prapor. Střed zdobí dvě srdce — české a americké. Obsah adresy jest básně vytištěná v posledním čísle "S. A." s dodatečným věnováním, dýšícím přátelstvím k našemu pohlaváru láskou k vlasti a nadšením pro věc sokolskou.

Úředně, celým sborem uvítání byli naši sokolští poutníci z vlasti jakousi akademií spojenou s banketem. — Dostavili se také bratři Slovinci v počtu přes 50, nepočítaje sokolky a paní slovinské. Tamburašský i pěvecký odbor jejich s naším Hlaholem závodily ve zpěvu a hudbě o palmu večera. Slavnost zahájil bratr Jos. Frčka duchaplnou řečí, uvítav bratry naše z Čech i hosty Slovinci. Na to starosta Vojta Charvát děkuje za poetu dotýká se sletu i závodů, zejména zásluh Sokola pražského o tento slet a pronáší zdraví. Po té recitována básně k uvítání našich z vlasti zvláště složená. Pak br. Jos. Štíbr s nadšením a promyšlenými slovy líčí význam sletu a city mohutné, jakými působil na diváky i borece. Představuje našeho statného junáka, závodníka Václava Hořicu, který nejen sobě prý, ale celému sboru perně dobyl ceny, věnec listů lípových, který četnému obecenstvu dává k nahlédnutí. Na to jménem sboru Čech podává br. Frčka br. Hořicovi kyticí červenebílých květin. Po neutuchajícím potlesku vždy skromný

naš bratr a borec nehledanými slovy děkuje za poetu, pravě, že nepatří jemu, nýbrž myšlence, kterou na sletu zastupoval. Ze Slovinců řečnili: "O vzájemnosti slovanské" br. Ant. Benedik, tajemník Sokola; o vzoru Čechů pro národ slovinský a vzdělanosti naší od dob nejstarších, hlavně v době husitské, o našich bojích za svobodu a zásluhách o popokrok lidstva promluvil redaktor "Nové Domoviny", br. Fajgel a sokolka Sofie Vilhárova, tajemnice ženského odboru Sokola Slovinského.

O zdařilý tento večer má hlavně zásluhy čilý zábavní náš výbor se sok. Frčkou v čele.

Mile nás překvapili naši návštěvníci výstavkou věcí přivezených z vlasti. Padly nám hlavně do oka fotografie výjevů z turnaje husitského, plakáty, pozvánky a různé předměty z oslav Husových ve vlasti. A tu zmocnila se nás trpká výtka výpravě naší clevelandské do vlasti, obsažená ve přísloví staročeském: "Šel do Říma a papeže neviděl!" Nebo lépe: Naši jeli do Čech — a mnozí z nich Husince ani Kostnice, nejvýznačnějších míst v naší historii, neviděli! Ne toho jsme se od našich sokolů přece nenašli a bolí nás to.

Za vhodnou výstavku a uspořádání jest nám děkovati hlavně pěti sok. Jos. Štíbra. Na to starosta Vojta Charvát zakončil tento významný večer doslovem.

Konečně pořádal sbor náš soukromý výlet do zahrady Vojt. Sojky a pochodový, noční, na farmu občana X. Pejši za Bedford. Oba návštěvy byly četné.

Konáme pilné přípravy ku bazáru a vzdělávací výbor ku přednáškám. K oběma zajisté součinnosti všech nás jest potřebí; zejména k bazáru snažně zveme a žádáme o pomocnou ruku hlavně i našich žen a dívek, všech sester a bratří! K dílu! Ku předu! Ku pravdě, ku světlu! Nespolehejme na minulost. Dobře dí pěvec J. Neruda:

...Kde přítomnost jak dítě pozasteská,
vše dávná sláva, byt' v ní dým hrál,
je za korábem jenom brázda lesklá —
napněte lana — vzhůru plachty — dál!

J. Švančara.

New York, 25. září.

O sletu bylo již napsáno všecko. Popsána výprava, příjezd, vítání, nadšení, pláč, ano i návrat některých domů. Pilní dopisovatelé, kteří si pospíšili, měli hodně látky ku psaní. Což pak ale zbylo na ubohou dopisovatelku z New Yorku, která se s dopisem opozdila?

Přečteš všechny ty popisy v "Sokole Americkém", o tom, jak nás v Čechách sestry a bratři vítali, jak přijali nás s otevřenou náručí, přicházejíce nám vstříc s láskou a srdečností u nás nezvyklou — napadlo mně, zdali i my se zachovali tak, abychom dokázali, že si té jejich lásky a přátelského přijetí vážíme. K lítosti své musím doznati, že nikoli, aspoň ne v té míře jak si toho zasluhují. Na naše bratry sokoly na prvním místě jest mně si stěžovati. Často jsem v Praze slyšela od sokolů, členů některé jednoty pražské: "Čím to je, že Vaši bratři sokolové mezi nás nepřichází, ba ani nikdy do cvičení našeho nepřijdou, nic se s námi nepřátelí, stále jen mezi sebou anglicky hovoří atd." A tomu skutečně tak bylo.

Byla jsem přítomna banketu, který pořádaly sestry sokolky na počest slovanských hostů na výstavišti, dne 21. června. Většina slovanských hostů se dostavila — z našich bratří, ač pozvání přijali a účastníci se slíbili, nedostavil se ani jeden a žádná omluva neposlána. Dosud vidím ty starostlivé a zklamané tváře pořadatelek. A to prosím nebyl případ ojedinělý.

A teď, proč se naši bratři vzdalovali a cize se chovali k bratřím a sestrám pražským? Snad proto, že většina jich

nedovede se v češtině vyslovit? To jest ovšem vina celku. Proč pak si naše členy lépe nevychováme? Proč na ně v tom směru nepůsobíme? Či snad jest pravdou, co jeden člen ze Západu tak často a při každé příležitosti opakoval: "We don't care, we are Americans!" A jest opravdu tomu tak, že nedbáme?

Člen, který by se opravdu o Sokolstvo zajímal, měl příležitost viděti mnoho věcí a přiučiti se tak mnohému, co by americkým jednotám jen prospělo.

Naše sestry chybovaly tím, že nebyly ubytovány pohromadě. Jakmile přijely do Prahy, jedna šla bydlet do pensionátu, jedna k tetě, jedna k strýci atd., každá ovšem do jiné části města. Pouze šest evičiček bydlelo pohromadě, vzdor tomu, že místo pro dvanáct již předem sletovým výborem objednáno. Následkem toho bylo velice obtížno sestry uvědomiti, kdy a kde se bude evičiti. Pozvání zasílána oněm šesti v domnění, že tam všechny bydlí — ta starost zpravit je o všem. Přicházelo se pak pozdě do evičení, kde obecenstvo velice dlouho čekalo — mám na mysli evičení v tělocvičně Pražského Sokola. Že také jen anglicky mezi sebou hovořily, nemusím ani připomínat. Jak jsem již dříve podotkla, záleží vina v nás všech. Proč si z nich nevychováme dobré Češky? Pakliže Sokol chce správně svoje poslání plniti, musí předem z členů svých dobré Čechy vychovati, kteří by se nejen o řeč, ale i o literaturu a historii českou zajímali. Naučme je, aby si české řeči vážili a ji etili. A až taková výchova bude naším cílem, členstva, dorostu i mládeže a budeme pilně ve směru tom i pracovati na místě pořádání mnohých tak zvaných poučných přednášek, v kterých nic poučného není a při kterých se pořadatelům jen o výdělek jedná, pak soudím, že jsme se aspoň trochu přiblížili ku vznešeným ideám zakladatelů Sokolstva.

Na zdar!

J. Voříškova.

Cleveland, O., 26. září.

Jelikož měsíc opět uplynul za mnoha a mnoha jinými, jest na mně, abych opět milí bratři sdělil s vámi, že sbor Sokol Čech dosud žije, a nejen to, nýbrž i připravuje se ku velkému bazaru, který má býti příští měsíc odbýván.

Doufal jsem, že tentokráte budu moci povědět, jak naši sokolové měli se v té matičce Praze, a jak posilnění přijeli, aby nás k trochu větší činnosti povzbudili, leč musím ještě vyčkati, a snad bude mi dopřáno, že aspoň do příštího čísla zkušenosti bratří nás štěstnějších, budu moci sdělit.

Jak rád bych tu o nás něco hodně pěkného napsal, ale při nejlepší vůli musím si jen stýskati, neboť u nás zavládá poslední léta přímo trestuhodná nečinnost. Sbor náš za poslední čtyři roky co do počtu členstva značně vzrostl, tak že dnes čítá přes půl čtvrtá sta členů. Jak mohutná to číslíce, co pěkného dalo by se tu dokázati, kdyby ti naši členové nebyli toliko členy na papíře, a brali více zájmu na tom, co jejich sbor koná. O to většina z nich vůbec nedbá, a snad jsme si toho také trochu sami viní, neboť právě tato poslední léta přijímáme členy takřka ve velkém, a nedbáme ničeho, jen když nám dá \$3.00 vstupného a o jiné jeho vlastnosti se nestaráme, a následky toho pak jsou různé. Hodně členů, avšak přijďte se podívat do našich evičení, tam z tolika členstva sborového eviči od 12 do 20 evičenců. Navštivte dále naši některou schůzi, a tam mimo činovníky napočítáte ještě asi deset, nanejvýš patnáct členů, a to jsou všichni, kteří běrou zájem na spolkovém jednání. Pořádejte nějakou poučnou veřejnou přednášku, a ti kdož se nedostaví budou náš sokolové. Nevím zdali námi pohne zpráva, že těsně v našem sousedství, a našimi některými také členy založen byl zde nový sokolský sbor. O jeho založení povídalo se již sice dříve něco, ale skutek držel

se jaksi v tajnosti, až minulý týden objevilo se v časopisech oznámení, v němž se české obecenstvo v Clevelandu upozorňuje, že zde založen byl nový sokol se stejnokrojem dle předpisů Župy Fugner-Tyršovy, jehož účelem jest přednáškami, rozpravami a spisy o věcech tělocvičných, sokolských a národně svobodomyšlných pečovati o povznesení tělesných a mravních sil lidu českoslovanského v Americe. Zajisté krásný cíl, ale budiž mi dovoleno se tázati, zdaž to co obsaženo jest v našich stanovách, až na ten stejnokroj, není právě totéž co vytkl si za úkol onen nový sbor. Proč tedy máme drobiti naše síly, a zakládati nový sbor, na místo abychom se postarali o nápravu, aby naše lhostejnost již jednou přestala. Či snad se nám líbí jiný stejnokroj? To bylo by divné Sokolství, k vůli jiné košili a kabátu zakládati nový sbor.

Co týče se pěstování oněch přednášek, zdaliž to není sbor náš, který stále nabádá členstvo k činnosti a rád by přednášky pořádal, ale členstvo by nesmělo zůstávat doma. Dříve aspoň mladší sokolové navštěvovali pilně schůze, ale od nějakého času se nás jaksi straní, aniž bych se mohl určitě dovědět proč. Myslím ale že bude příčina v tom stálém na ně útočení některými staršími sokoly, kteří velice rádi by jiné reformovali, aniž by si vlastně povšimli, že oni více by zasloužili býti zreformováni, nežli ti naši mladší hoši. Nechej mladé naše sokoly hájit snad v tom, když někdo činí jim výtku, že mezi sebou v sokolovně mluví anglicky, naopak doznávám, že jest zapotřebí dbáti toho, aby v našich tělocvičnách mluvílo se výhradně česky, dlužno však míti na zřeteli, že nepadá ani tolik na váhu co se řekne, ale v jaké formě se to řekne, a upozornění takové má se díti poněkud šetrněji, a ne proti mládeži téměř půl hodiny bombasticky řečnit.

Ostatně měli bychom si navykнут vůbec schůze naše odbývati toliko v naší místnosti, a když se nám něco nelíbí protestovati ve schůzi a ne ve schůzi chtít se udělati hezkým a v hostinci pak věc přetřásati a říkati, že to není správné. Co jsem členem tohoto sboru nepamatuji, že by byl starosta kdy koho omezoval ve slově anebo jej snad káral, pokud jednalo se o trochu jenom slušné vyjádření. To co člen náš v minulém čísle listu našeho tvrdil, jest mírně řečeno nepravda. Br. starosta A. C. Petráš nejen že okřikoval br. Hlada, nýbrž i mne upozornil, že vybočuji z mezí, když na nesokolské vyjádření sokolu Hladovi jsem příkře odpověděl. — Budiž mi tento odstavec dovolen uvést zde, a zároveň necht' jest mi prominuto, že připojuji jej k dopisu. Považujit' za svou povinnost jménem sboru vyvátiti to, co některý člen nespokojený s jednáním sborovým neprávem o sboru tvrdí.

Pravdu sobě mluvíme a věrni sobě bud'me!

Na zdar!

F. M. Vácha.

Newark, 27. září.

Musím zde též nějaké to slovo podotknouti o té naší drobotě newarské. Dalo by se toho napsati mnoho, ale vezmu to jen zkrátka.

Přišel jsem do Ameriky z jednoty venkovské, kdež jsem evičil žactvo též a užasl jsem, jací zde některé ty žáčky a žáci jsou divoši a nezpůsobní až běda.

Nastoupiv od nového roku jako evičitel žactva, myslel jsem z počátku, že přijdu o plíce, byl jsem takřka tělesně i duševně zbit. Práce má do této doby jak pozoruji, nebyla a nebude marna, neb teď již evičení jde o mnoho lépe a poslušnější jsou žáci i žákyně.

Jenom bych prosil, aby rodičové posílali mi dítky svoje do evičení nepřetržitě, a ne když má být nějaké to evičení veřejné honem dítě své také poslední čas poslati do té tělocvičny, aby též něco z toho chytilo, též mohlo vystoupiti,

a pak cvičitel aby ukazoval a poučoval znova a konec ke konci neumí cvičení všichni. Vždyť necvičíme jen pro ukázkou, ale aby z těch dětí našich byli vzorní a intelligentní lidé a silní na duchu i těle, aby ten národ náš český hrdý byl na sebe sám, na svou práci i na své předky. Toto musí vzít každý Čech v úvahu. Jet' důležité.

Táží se vás, milí rodiče naší drobtiny, chcete mít dětičky vaše zakrnělé a náchylné k nemocím a na ulici vy-cvičené k darebáctví. Anebo chcete raději dětičky na těle i duchu silné, proti nemocím otužilé, poslušné, intelligentní a pro národ zachovalé?

Myslím, že každý by rád, aby ze svého dítěte měl člověka celého a spořádaného. Protož do našich tělocvičen s nimi, tam se vám nezkazí nikdy. Posílejte je pilně do cvičení, dbejte na to sami, aby vždy v čas do cvičení šly a my budeme vždy dbát, aby vaše dětičky šly v šlépějích opravdu sokolských. Pak můžete být na vaše dětičky hrdými.

Při závodech župních, které byly začátkem září u nás pořádané, cvičil jsem cvičení s praporky, a jelikož máme zde velký rozdíl v stáří žactva, nemohl jsem cvičení složitá vzít, jelikož by ti malí cvičiti nemohli, ale ukázali jsme českým přátelům, že v naší tělocvičně též nezahlíme.

Ježto vidím, že zde máme několik žáků, kteří jednou dobrými cvičenci být mohou, nechal jsem u obě. Bredy v New Yorku spracovati 3 ceny, sokolské to odznaky, a při rozdávání cen boreům Župy Východní požádal jsem br. župního náčelníka, aby též ty ceny těm žákům dal. A jak mne to dojmulo, když br. náčelník Vokál promluvil ke každému několik slov a jak sliboval každý ten žák, že bude pořádku cvičit a pracovat pro vše sokolskou vždy. A jak hrdými byli, že již též dobyli si ceny, a pozorují již teď, jak s novou chutí jdou do té tělocvičny, aby podruhé dokázali ještě více, nu a to mne těší též.

Protož s heslem "Tužme se, jen vlastní síla povznese", s dětmi do tělocvičen našich.

Na zdar!

Jan Jirásek.

Prague, Okla., 27. září.

Nu tak, už jsem zde zas a to věru po delším čase a nebyti těch našich závodů a pobídnutí br. pořadatele, snad bych tu ani nebyl, a abych nezapomněl i ze St. Louis jsem dostal co proto od br. Širokého, že prý moc zahálím. Mám prý psát o závodech, které jsme pořádali dne 31. srpna a 1. září. Učiním tak, jak nejlépe budu moci. Závody ony jsme pořádali více ku sesílení věci sokolské zde na severozápadě a zároveň též za účelem seznání a uplatnění mezi bratry vůbec. Vždyť všichni co závodili byli nováčky, začátečníky, od nichž jsme chtěli jen, aby přispůbili se po čase ku závodům hlavním. A měli jste je viděti, tu snahu, aby jeden vynikl nad druhého, a také pilnost jejich byla odměněna, což jinak ani nemohlo být. Pořad závodů byl asi následující: V sobotu v poledne dne 31. srpna příjezd a uvítání br. Sokola Oklahomského na nádraží, odtud průvod žactva, sokolek a bratří městem k hotelu Barta, kde bratři byli pohostěni naší jednotou. Odpoledne zkouška na divadlo "Jiná krev", které sehráli bři. oklahomští s dobrým výsledkem za velmi pěkné návštěvy, a to ve svůj vlastní prospěch, ku hrazení výloh, kteréž byly dosti značné. V neděli ráno dne 1. září zkouška na společná cvičení prostná závodníků, dále schůze soudců a výboru závodního. Odpoledne hlavní pořad závodů, které začaly o 3. hodině. Hlavně čeho jest litovati, že zde nemáme dosti vhodného místa na podobné případy, a tak také naše místo nebylo dosti spůsobilé pro závod, hlavně pro skoky, vše to ovšem bylo hodné na závod. Jinak ale byla tu pěkná podlaha zvýšená na které se prostná krásně vyjímala. Před zahájením závodů promluvil náš br. Fr. Šikala, přirovnáváje roz-

mach sokolské myšlenky ve staré vlasti, k práci naší zde a vybízel bratry, aby na vytknuté dráze neochabovali. Dále promluvil br. Novák z Oklahoma City zrovna do duše těm také českým mladíkům, kteří vlastně jenom nám na škodu jsou a kteří z českého vystupování jenom posměch si dělají. Řeč měla dobrý účinek. Po řeči provedlo 15 závodníků a 11 žáků cvičení prostná, která byla pěkně nacvičena vzhledem na krátkou dobu co se cvičila. Cvičení sestávalo ze 4 oddílů a pro začátečníky dosti těžké. Bylot' jedno ze závodních cvičení z roku 1896 v Omaze pořádaných. Na to přikročeno ku závodům vlastním. Za Těl. Jed. Sokol Praha závodili Jan Bárta, Dominik Barlek, Jaroslav Plíva, Jindřich Čáha, Jos. Pecháček, Jindřich Voborník, Fr. Sádlo a Otto Strouhal. Za Těl. Jed. Sokol Oklahoma Václav Dvořák, Kar. Dvořák, Jan Mařík, Jiří Skalka, Fr. Ševčík, Jan Šanda a Kubíček. Závodilo se na hrazdě, bradlech a skocích vysoký a daleký. Úspěch ve skocích docilen nebyl žádný jak jsem zprvu pravil pro špatné místo a dále pro nepatrné jen pěstování jich. Za to na hrazdě hoši drželi se statečně, zvláště pražští, neboť jest to jejich denní strava, máť každý hrazdu doma, však ale bradla již více vázla.

Výsledek ze závodů jest tento: První přeborník Jar. Plíva 97 bodů, Jos. Pecháček druhý 89 bodů. Na hrazdě Pecháček první 41½ bodů, Plíva druhý 41 bodů, na bradlech Plíva první 44½ bodů, K. Dvořák 40 bodů. Ve skocích získal nejvíce O. Strouhal skočiv do výšky 4.2 a do dálky 15.6.

Pořad boreů jest tento: J. Plíva 97, Jos. Pecháček 89, K. Dvořák 81, F. Ševčík 79, Jan Bárta 76, Otto Strouhal 76, V. Dvořák 75, Jindř. Čáha 70, J. Voborník 70, D. Bartek 63, Jan Mařík 61, Jiří Skalka 60, Fr. Sádlo 56, Šanda 22¼. Doufám, že toto postačí, abych vystavoval úplnou tabulku závodní myslím, že není třeba, vždyť již takto zabere dosti místa. Dalším číslem bylo cvičení s tyčemi, sokolové pražští a žactvo. Cvičení bylo zde novinkou, neb málo přítomných vědělo, že se s tyčemi může též cvičiti. Až na několik chyb žactva bylo zdařilé, jinak ale účinkující byli po každém oddílu odměněni potleskem obecnstva. Dále vystoupily poprvé naše sokolky počtem 8 a žáčky též 8. A tu se ukázala vzdělanost také krajanů, a věru, že bych měl pro to jeden výraz, ale raději pomlčím, jen "divím se, že podobní lidé chtějí zvát se také lidmi. Takové pokřikování a poznámky nepatří mezi vzdělaný lid, ale někde mezi Hottentoty. Divím se, že ještě cvičení dopadlo tak jak dopadlo dosti pěkně a nebýti toho hulvátství přímo zarážejícího mohlo být ještě lepší. Cvičení samo bylo s praporky českými a americkými. Zakončilo se závody. Soudcové byli u nářadí Fr. D. Novák, Rud. Plíva, Cyr. Sádlo, u skoku Jan Hubatka, J. J. Novák a Václav Ladra. Večer pak oznámen výsledků, na který kde kdo byl dychtiv a doufám, že každý jest jen spokojen. Nyní jest bratři a sestry na Vás všech, aby jste nelenili a pustili se do práce znova. Příští rok vás čeká ještě větší práce a začnete-li hned nyní do- děláte se jistě výsledků ještě větších. Šetřte, ukládejte si na cestu kde jaký cent, a hleďte at' vám přiroste sokolská myšlenka více k srdci, nežli dosud. A nyní ještě něco o našem sboru. Sbor náš ač ne moc silný přec stále pokračuje za vytknutým cílem a skorem každou schůzi někoho uvede dome do kruhu našeho, takže nyní jest již nás 40, což jest dosti slušný počet, a doufám, že v agitování neustanem. Nyní jest na čase se cvičením započítati a tak oznamuji, že cvičení se bude odbývati v téže dny jako předešle. Příští schůzi máme volbu starosty, který se nám poděkoval, ano odešel i ze sboru. Nevím vlastně co se mu stalo neb se ne-vyslovil určitě, ale tolik mu řeknu, že nebylo jednání na starostu sokolské, tot' by musel dle podobných vzorů utéci při prvním útoku nějakém a sporu kde kdo, a tak raději ukončím až zas podruhé.

Cyril Sádlo.

Bruno, Neb., 29. září.

Přeletly slavné dny v té máti měst ve zlaté Praze, Sokolstvo ukázalo co dovede v utužených řadách svých a naši tu rovněž byli. Psal jsem tehdy, že snad záhy budeme moci i u nás na slavné dny počítati, že pomůžeme si k vlastnímu stánku. Minul jsem upřímně a poctivě a tak i píšu tyto řádky. Dali jsme se do stavby Sokolny nanejvýš potřebné, jakž společný evičitel br. Slavětinský mi dosvědčí, protože zde zrovna dlel mezi námi a ví, že místa pro evičení nemáme a proto i jeho vedením musí se evičit pouze venku. Jest zde jedna síň, pravda, ale tu nelze nám pronajímat, neboť vlastní ji lidé, kteří nás nenávidí, kterým jest Sokol sůl do očí a podlomili by jeho perutě, jen kdyby se dal. Co nám jiného zbývalo, nežli si postavit svoji vlastní budovu. Sbor počítal 36 členů. Mysleli jsme si dva tisíce seženeme mezi sebou, něco dostaneme od města a něco z vůkolních městeček a farem ponejvíce českých. Plán jsme měli dobrý a již ve schůzi březnové se upsalo \$500 a bylo nás tu jen devět členů. S prací vlastní se ihned započalo, místo zakoupilo, kámen na stavbu objednan, však ale nežli byla druhá schůze, někteří hned žádali o odstupní listiny, vidouce, že by museli složit \$25 a \$50. To bylo pro ně příliš, příliš drahé Sokolství, raději takhle na kostel přispěti a na nějakou sošku, at' již stojí cokoliv. Na to jsou peníze a nikdo ani nedutne, že bylo by moc. Tím způsobem jsme ztratili 10 členů. A vida, protřáslí jsme to členstvo na řesetu obětavosti a zásadnosti, zbavili se těch, již jen jménem Sokola se blýskali a jinak o něm věděti nechtěli, co zatím ti zbývající naplniti museli síly všechny. Zpět se jíti nemohlo a tu nezbývalo, nežli se vypůjčiti, abychom nepřišli ještě o to co jsme již do podniku dali. Jedině z toho ohledu byli jsme nuceni obrátiti se o pomoc ku spolkům jiným a zejména k našim sborům bratrským, sokolským. Sebemenší příspěvek bude vítán a budeme zaň vděčni. Dosud není síň naše dohotovena, protože stavba dlele potrvá, nežli jsme si mysleli, však doufám, že do konce října budeme mít Sokolnu částečně hotovou, tak že ji budeme moci otevřít a odevzdati svému účelu ve výroční den 16letého trvání našeho sboru. Pořád budeme míti vhodný, připravujeme si veřejné a u večer divadelní představení. K těmto našim dnům slavným pozveme si celé okolí, dáme věděti všem spolkům českým, volným, všem Řádům a jiným. Br. Slavětinský již nás dosti vycvičil, jenže nás bylo málo. Musíme pověděti na sebe sami, nežli podá zprávu. Hoši z venkova jsou vesměs u mláticích strojů touto dobou a tak mnohý zameškal příležitost, aby si zcvičil vedením pilné ruky společného evičitele a pak muselo se evičit jen venku, jakž řečeno již. V tom ohledu br. Slavětinský asi sotva kde tolik venku se nacvičil jako u nás. Později br. Kříž poskytl nám místečka as 12x16 stopách, kde cvičili jsme pokud bylo lze. Můžete si sami představit jak asi nám bylo, jak ta naše drobtina mohla se tužit. Sokolna naše bude mít 40x68 stop v rozměru a výšky 20 stop. Jevišťe 18x40 stop. Také druhé místnosti budou co nejlépe zařízeny a prostorné i vzdušné. Neopomeneme poslati vám pak obrázek do listu. Br. Karel se navrátil již ze staré vlasti, vyprávět má co a my s radostí nasloucháme všemu co o sletu a o té zlaté Praze zvěděl, co viděl a zažil. Chceme utužiti, ztvrditi a zoceliti mládež svou, chceme utužiti a povznést členstvo své, muže i ženy, chceme pracovati pod krovem vlastní Sokolny a tu těšíme se na doby lepší a možnost, že podávati bude lze pak i od nás zprávy potěšitelnější.

V. Blatný.

New York, 29. září.

"Rádi vám necháme všechny vaše kostely, modlitby, obřady, pouti i procesy, ale nedovolíme vám v budoucnosti, abyste se nám pletli do našich škol, abyste nám kazili naše

děti a rozrušovali život rodinný v domácnosti!" Tato zdrcující a dojista jen pádná slova pronesl německý soc. dem. Vogtherr v Praze při debatním večeru svobodných německých myslitelů se zástupci katolického kleru u příležitosti světového sjezdu Volné Myšlenky v slovanské, zlaté Praze. A těchto několik slov po celém světě mělo by najíti ohlasu a všechny hlavy přemýšlející a o blaho lidu svého pečující, měly by uvažovati o nich. Těch několik slov mělo by sjednotiti všechny poslance parlamentu rakouského, aby zasadili se jako jeden muž, bez rozdílu národností, aby církev neměla žádného vlivu ve školách jejich vůbec. Nemělo by se dovoliti, aby kněz, katecheta, aneb jak se všichni ti černí páni jmenují, měl přístup do škol obecných, vyšších, reálků, gymnasií a ústavů vzdělávacích.

Však ani zde ve svobodné Americe není o mnoho lépe. Ač do obecných škol veřejných nesmí žádné náboženské vyučování připuštěno býti, přece tu i tam dovolí si učitelka vyprávěti o bibli aneb o věcech náboženských, ba i zde v naší metropoli se celý týden před velikonoce nevyučuje z ohledu na církev katolickou a protestantskou. Ba při zahájení kongresního zasedání, tedy zástupců volného lidu, jest modlitba knězem té či oné víry vždy napřed. To vše dokazuje jen, že víra, kněžství zaujímá i zde postavení dosti silné, aby Američany bylo respektováno. Ty soukromé školy denní, církevní, též i při každém kostele zařízené školy nedělní namnoze i v našem středu zařízené a po česku vedené dokazují nám svobodomyšlným, že ústavy takové i dítky naše k sobě nalákati hodlají a proto jen poskytují všemožné tu i zábavy i hry, jen aby dítek utlámá mysl u nich dlela, kde náboženství i bible nesmyslů plná jim do hlavy vstřípena byla.

A co že my, kteří si říkáme svobodomyšlní, co my jsme pro tu naši mládež, pro tu naši radost za dlouhá ta leta učinili? Nic, zhora nic! V každém sice městě neb osadě jest tak zvaná "česká svobodomyšlná škola", ale ach, ta postrádá všeho, co by mládež českou do ní vábilo. Naučí se sice čísti česky i psáti, ba i někde české divadlo dětské se sehraje, aby čistý příjem kryl částečně vydání na pomůcky evičební, ale to vše mládeži naší nestačí. Ona potřebuje ústavy ryze české, opravdu svobodomyšlného rázu, vzdělávací, kde nejen by se vyučovalo dějinám českým, ale i rozumovému na svět nazírání, kde i tělocvik by se pěstoval a hry ušlechtilé i zábavné pořádány by býti mohly a teprve pak, když dítky naše by měly příležitost všestranně se poučovati i baviti, teprve potom mohli bychom říci, že pečlivě staráme se o dorost náš svědomitě bez kněží a bez kostelů, jsouce věrni zásadám svým volným a svému poslání. Kde pak vynášel se některý bohatý vlastenec v té "české Americe", který odkázal by nějaký ten tisíc na český vzdělávací ústav? Či nejsou mezi námi Češi, kteří pomocí Čechů k tisícům, ba k statisícům si pomohli? Nezávidíme jim, ano přejeme jim zdar. Však nějakým darem nikdy neměli by zapomínati na zbudování různých českých ústavů výchovných pro naši milou mládež, na nějaké ty školy české, odborné a pokračovací, tělocvičny sokolské, hřiště, plovárny, koupelny atd. Však jaké přání!

Náš milý host, professor T. G. Masaryk, rozloučil se dne 27. září s českou naší osadou a sice přednáškou konanou v naší Sokolovně. Promluvil o "Češích v Americe" a bylo také hned vidět, že professor studoval dosti dobře nejen nás, ale i celou rodinu slovanskou. Přednáška byla přítomno as na čtyry sta intelligentních žen a mužů, kteří s úsudky professora byli nejen spokojeni, ale i překvapeni. Po přednášce následoval večírek zvláštní na rozloučenou, kde i p. Masaryková přítomna byla. Ač nemohl jsem večírku tomu býti přítomen, přece se dovídám, že mnoho ze účastníků promluví o zájmech svobodomyšlnosti a češství našeho. —

Nastává nám příštím měsícem opět nominace činovníků sboru, též náčelníka i mnoho jiných vedlejších míst bude znova obsazeno a proto vybízím bratry, aby v plném počtu dostavili se do schůze volební a podle svého nejlepšího přesvědčení volili ty, v něž mají důvěru, aby s vážností a energií úkol svěřený zastávali.

“Dědečkovy housle”, obrázek z venkovského života, který na otevření divadelní sezony sehrán byl, možno řaditi k těm nejlepším divadlům, jaké kdy dramatický sbor sehrál. Ač kus sám není příliš cenným u vlastní své stavbě, v rámečku však rozkošných zpěvů jak solistů, duet i sborů tvoří překrásný obrázek lidový jako by pro náš lid zvláště tvořený. Ano, libovali si mnozí, že pěkné opery někdy u nás dáváne nezamlouvají se tak jako lidové hry se zpěvy, kde každý divák skoro vždy i něco ze života svého vidí. Jako zakladatel dramatického sboru přímo jásal jsem s našimi ochotníky, kteří dvacetiletou sezonu tak vhodně a opravdu pěkně započali. Kus sehrán výtečně a chtěl-li by někdo něco vytknout, řekl by, že účes venkovských děvčátek byl těch dob jiný, a pak že v celých Čechách není asi pokud vím nikde zvykem, aby děvčátka s druhou při venkovské muzice tančila. To vše však lehounce se přehlédne při jinak zdařilém provedení. Příště dne 13. října se hraje: “Nerozluční přátelé” a také těm přeji velký úspěch a mnoho zdraví!

Michael Kafka.

Bruno, Neb., dne 29. září.

Přispěli na sůl T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., jak následuje do dnešního dne:

Těl. Jed. Sokol, New York.....	\$10.00
Sbor Sokolek Hvězda, New Bedford, Mass.....	1.00
Sokol Chicago, Chicago, Ill.....	5.00
T. J. S. Čechie, Chicago, Ill.....	2.00
T. J. Sokol, Omaha, Neb.....	5.00
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.....	5.00
Z. Č. B. J. Bessemer č. 164, Bessemer, Mich.....	.50
Z. Č. B. J. Hvězda Svobody č. 45, So. Omaha, Neb....	5.00

Celkem \$33.50

Všem těm vzdáváme vřelé díky a za další příspěvky se přimlouvá za Těl. Jed. Sokol Žižka v Bruno, Neb.

Vác. Blatný, taj.

(ZASLÁNO.)

Ze Sokola Chicago.

Chicago, 26. září.

Byli jsme poněkud překvapeni důtkou, která nám byla učiněna v minulém čísle “Sokola Amerického”. Jest nám vytýkáno, že sbor Sokol Chicago vypsal konkurs pro evi-čitele mezi bratry za mořem a po obdržení asi třiceti nabídek, že opět si sbor zvolil evi-čitele ze svého středu.

Že poněkud chybu jsme udělali, to doznáváme, ale takového stupně jako právě br. Č. nás odsuzuje, si nezasloužíme, neboť byl zajisté br. Č. špatně o věci zpraven. Věci se mají docela jinak. Sokol Chicago si zvolil prozatímního evi-čitele a stále vyjednával s bratry za mořem, a nadějeme se, že v krátké době nového a stálého evi-čitele budeme mít. Dovolím si tvrdit, že bylo ujednáno v naší schůzi, aby sbor dopsal České Obei Sokolské o doporučení nám evi-čitele a mohu jmenovat bratry, kteří jsou s technickým sborem dosti dobře obeznámeni a na jejich doporučení bylo ujednáno, aby tak tajemník učinil. Byli jsme sami překvapeni, když jsme se dověděli, že bylo zasláno do “Národní Politiky”, což ale nebylo zámyslné, pouze nedopatřením našeho tajemníka. Doufám, že bratři v Č. O. S. pochopí situaci a nebudou se na nás nadále horšit.

J. Vorel.

Pozn. redakce. Pokud se naší výtky týče, trváme

na tom, že byla oprávněná a byl-li evi-čitel nynější zvolen jen prozatímně, vyžadoval takt a pozornost vůči bratrům zámořským, podati v “Sokole Am.” objasnění, tak aby ti bratři, kteří se o místo přihlásili a pak se dozvěděli, že sbor Chicago vyvolil si evi-čitele ze svého středu, seznali, jak se věci mají. To se však nestalo a nebylo by se tak stalo ani nyní, kdybychom se o věci nebyli zmínili. Opakujeme, co jsme řekli již v čísle minulém, že neradi mícháme se do vnitřních záležitostí jednot, ale kde pochybení činovníků by mohlo vrhat jen dosti malý stín nedůvěry na nás, tam nuceni jsme promluvit. Tak činili jsme v dobách minulých a budeme tak činiti i budoucně. Č.

(ZASLÁNO.)

Konajíce tímto povinnost v minulé schůzi na nás vloženou, protestujeme jménem Těl. Jednoty Sokol Omaha proti nesprávnému a strannickému referátu zdejšího týdeníku “Pokrok Západu” o slavnosti 30letého trvání jednoty naší. Z referátu onoho nejjadernější část tuto doslovně uvádíme:

“... Na to představen byl druhý řečník, dr. Rudiš-Jičínský, jenž promluvit měl o významném dni a zásadách sokolských, leč mluvil spíše o všem jiném než o předmětu, o němž promluvit měl. Jsme přesvědčeni, že naše Těl. Jednota tentokrát ve volbě slavnostního řečníka velmi pochybila. Smutně pověstná činnost dra. Rudiše-Jičínského je dostatečně známa a lze jen litovati, že přehlédl ji výbor, slavnost tuto pořádající. Onen smích, který hned v prvé chvíli komického vystoupení dra. Rudiše-Jičínského otřásl síní a vzbuzoval útrpný úsměv na tvářích soudnějších účastníků, nikterak nepřilíhal k slavnostnímu rázu oné schůze. Rovněž k řeči, v níž poukázati mělo se na moment tak významný, nepatřilo těch několik surových vtipů, jež řečník lacině udal. Bylo velmi málo těch, kterým se řečí svou zavděčil. Ovšem že nescházeli v síni ti, jimž hospodské vtipy zdály se místními a ti mohli si ruce utleskat . . .” atd.

Pan pisatel z popudů zajisté málo sokolských útočí beze vší příčiny na slavnostního řečníka, pořádající výbor, členstvo, a, vyjma těch “soudnějších účastníků”, na všechny hosty slavnosti té přítomné. Zejména a zvláště v zájmu etí našich dam a manželek tam přítomných ohražujeme se co nejrozhodněji proti výrokům “... surové vtipy, jež řečník lacině udal . . .” a “... nescházeli v síni ti, jimž hospodské vtipy zdály se místními a ti mohli si ruce utleskat . . .” Urážlivý ton těchto řádek je zřejmý. Pan pisatel necht’ vezme laskavě na vědomí, že přítomné dámy, z velké části manželky našich členů, jakož i členové a naši hosté, jsou lidé čestní a řádní a proto co nejrozhodněji odmítáme tyto impertinentní výroky, jimiž by pan pisatel ve své nevy-světlitelné zášti proti každému volnějším projevu rád snížil všechny účastníky oné slavnosti na individua zvrhlá a vkusu a mravů sprostých. Lidé, kteří jalové svobodomyšlnosti a snášenlivosti mají plná ústa, a již k podnikům jiných stran vždy tak blahosklonně se chovají, neměli by se nikdy dáti strhnouti ku “kritice” tak bezohledné jen proto, že jini lidé o tomtéž předmětu jiné mají náhledy nežli oni sami. Ostatně řečník, sám jsa sokolem a mluvě o sokolské slavnosti, nikoho neurážel a uvedl pouhá fakta nedůslednosti, která, neradi doznáváme, mezi námi dosti často se opakují.

Těl. Jednota Sokol lituje, že redakce “Pokroku Západu” použila sloupce svého listu k projevu tak nešeternému. Neupíráme žádným způsobem listu právo kritiky, avšak táž, pokud se sokolských podniků týká, budiž vždy psána se stanoviska sokolského a svobodomyšlného. Tímto považujeme celou věc za skončenou.

Z usnesení Těl. Jed. Sokol Omaha,

Resoluční výbor: Vác. Tesař, Rud. Fibinger, Jos. F. Vrána.

ČESKÉMU SVOBODOMYSLNÉMU LIDU V AMERICE.

Vzhledem k tomu, že jisté časopisy zúmyslně podávají cť. veřejnosti přemrštěné a nepravdivé zprávy o Výkonném Výboru tvořícího se Svazu Svobodomyslných od samého zrození jeho, jimiž nejen křivdí některým členům výboru a budí předsudek proti nim a veškeré jejich práci mezi širšími vrstvami svobodomyslné strany, ale též znemožňují žádoucí práci celku, byl tudíž dne 26. srpna ve schůzi V. V. zvolen zvláštní výbor za účelem podání správného objasnění v následujících sporných bodech: —

1. Jest pravdou, že člen V. V. pan Kristian Walleck protestoval již ve schůzi konané dne 22. července proti vyslání delegáta na mezinárodní sjezd Volné Myšlenky z následujících příčin:

a) že Svaz se teprve tvoří;

b) že peníze, které by cesta delegáta vyžadovala, nechaly by se lépe použítí ve prospěch našeho školství.

Podáním návrhu v následující schůzi na znovuvyvážení usnesení vztahujícího se na obeslání řečeného sjezdu p. Walleck jednal jenom důsledně a parlamentárně. Do schůze této došla též protestní resoluce od krajanů st. louisých, již většina těch, kdož hlasovali pro znovuvyvážení, měli na zřeteli.

2. Veškeré dopisy, předložené v této schůzi, byly čteny až na ty, které se vztahovaly na volbu delegáta. Rozhodnutím prozatímního předsedy, za souhlasu většiny členů V. V., návrhem na znovuvyvážení volba delegáta prozatím odpadla a tudíž nebylo nutno ani žádoucí vynášet na veřejnost, kdo a jak z přesporných členů V. V. hlasuje. Tvrzení, že dopisy ty byly hozeny do koše, jest nesprávné.

3. Není pravdou, že ve V. V. jest někdo znásilňován. Veškeré znásilňování až dosud se dělo v některých časopisech a v myslí jistých jednotlivců.

4. Tvrzení, že stává v našem středu nějaké spiknutí několika členů, již se snaží zmařiti souladnou práci V. V. a škoditi svobodomyslné straně, jest bezpodstatné a nezákládá se na pravdě.

5. Dále jest nesprávné tvrzení, že ve V. V. zasedá více stoupenů socialistické strany, kteří se snaží využívatí organisace a financí Svazu pro svoji stranu. Jediný socialista zasedající v místním výboru, jest prof. J. J. Král.

Podávajíc toto objasnění cť. veřejnosti, dovolujeme si upozornit přátele Volné Myšlenky, že většina členů V. V. se ve všem shoduje a že veškeré dosavadní neshody a nedorozumění ve schůzích našich byly zaviněny pouze několika málo členy.

Dále si přejeme poznamenati, že většina členů výboru se snaží, aby prací pozitivní vykonali to, co sjezd výboru k vykonání uložil, a tímto slibují, že obětují vše, aby docíleno bylo toho, co jest na nich žádáno, ale v odvetu očekávají, že od našich spolků i jednotlivců všestranná pomoc jim poskytnuta bude.

K vůli uvarování se všem mylným a neopodstatněným zprávám v budoucnosti, jest usneseno, že tajemník V. V. uveřejní u výtahu všechna důležitější usnesení učiněná ve schůzích V. V. a žádáme cť. svobodomyslnou veřejnost, aby tato usnesení a ne projevy jednotlivců, stala se na příště jejich vodítkem.

Vojt. Čada, J. Tupý, Richard Mejdrieh, Frank Haut, Kristian Walleck, výbor.

Schváleno ve schůzi V. V. dne 17. září 1907.

KONKURS.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské vypisuje tímto pro uniové tiskárny konkurs na zhotovení 500 knih,

6x9, papír bílý, hlazený, knihový, (White Enameled Book) 25x38 — 80liberní, sazba 4x6½ z desítibodového písma. Výpočet budiž zhotoven na 250 stránek a pak na každou stránku do 300 a na každou stránku přes 300. Kniha bude obsahovati 50—70 perokreseb (line cuts), as 30 malých (2x2) a as 3 velké celostránkové obrázky sít'kové (half-tones), jež musí být pěkně čistě tištěny s náležitou tiskařskou přípravou (overlays). Rovněž i tisk písma musí býti čistý — všechna práce vůbec první třídy.

Vyžaduje se dvojí korektura — na loďkách a ve stránkách.

Vazba t. zv. lipská, cele plátěná, archy šité přízí (ne se strany drátem), na přední straně desek kresba pálená stříbrem.

Rytiny k tisku dodá Výkonný Výbor, pro desku pouze výkres.

Výkonný výbor vyhrazuje si právo odmrštíti některé nebo veškeré knihy, jež by nebyly za podmínek výše uvedených zhotoveny.

Příhlášky zaslány buď teč do 4. listopadu 1907 jednatelem Výk. ýb. pod adresou:

Jan Černý,

437 E. 71s St., New York.

ZÁPIS ZE SCHŮZÍ VÝCH. ŽUPY N. J. S.

Zápis ze dne 15. dubna 1907.

Schůzi zahájil starosta br. V. Linhart. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni br. Jos. Veselý a br. Jan Beníšek.

Čtení dopisů: Odpovědi na dopisy, zdali mají nesdružené jednoty závodit na župních závodech společně neb samostatně, odpověděno následovně: Těl. Jed. Sokol, New York, Sokol Blesk v Baltimore a Těl. Jed. v Newarku odpověděly, aby nesdružené jednoty závodily samostatně a nikoliv s borei N. J. S. Těl. Jed. Sokol Fugner a Těl. Jed. Sokol Svornost hlasují, aby nesdružené jednoty sokolské závodily společně s borei N. J. S.

Br. náčelník podává zprávu ohledně parku na župní závody a doporučuje jej. Zároveň oznamuje, že Těl. Jed. Svornost odbyvala v I. čtvrtletí jedno pořadové evičení. Br. jednatel oznamuje, že V. V. N. J. S. neplatí žádné ceny pro nesdružené jednoty a také žádné pro mimořádné závody neb jest to proti stanovám N. J. S.

Br. náčelník oznamuje, že potřebuje tyče pro sokolky na závody. Usneseno, aby požádána byla T. J. S. New York, což na starost si bere sám br. náčelník.

Příjem této schůze: Těl. Jed. Sokol New York \$50.00, Sokol Blesk v Baltimore \$21.80.

Vydání. Br. náčelník: služné za I. čtvrtletí \$2.50, poštovné za I. čtvrtletí 92c, cestovné do Newarku \$1.00, cestovné do Žup. Výb. 78c; Br. Holubovi cestovné dozoree 80c. —

Na to po volném rozhovoru schůze br. starostou prohlášena za ukončenou.

Vojt. Filip, jednatel.

* * *

Zápis ze schůze dne 20. května.

Schůzi zahájil starosta br. V. Linhart. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni byli br. J. Beníšek a br. M. Klein.

Čtení dopisů: Matice Vyššího Vzdělání zaslala k odkoupení tak zvané "národní kolky" v ceně \$1.00. Usneseno, by byly přijaty.

Těl. Jed. Sokol ve Philadelphii oznamuje, aby nezdržené jednoty sokolské závodily společně s borei N. J. S.

Br. vrchní náč. Haller zasílá účet na doplacení poštovního na zásilku vyobrazení prostného cvičení \$1..

Župní Výbor N. J. S. na odpověď jednot k vůli hlasování o přijetí nesdružených jednot k župním závodům usnesl se, aby pozvání ono prohlášeno za padlé, a sice z té příčiny, že většina hlasů odevzdána byla, aby nezávodili s borei N. J. S. společně, nýbrž samostatně.

T. J. Sokol Blesk žádá, aby obě. Dr. E. J. Vojan byl zamluven na příští zahájení přednášek. Br. náčelníku uloženo bylo, aby na požádání jednot k nim se dostavil a připravil je na župní závody.

Br. Fr. Malý se vzdal pokladnictví a na jeho místo jest zvolen br. T. Tuma.

Br. Fr. Holub podal účet za express, který vyplacen byl při vrácení vyobrazení prostného cvičení, \$1.85.

Dále usneseno, aby byl poslán pozdrav boreům N. J. S. do Prahy.

Vydání: Br. Holub za cestovné co dozoree do Newark a L. I. City \$1.50, za vyplacení expressu \$1.85; br. Hallerovi doplatek poštovního \$1.00; Mat. Vyššího Vzdělání za kolky \$1.00.

Na to po volném rozhovoru schůze br. starostou prohlášena za ukončenou.

Vojt. Filip, jednatel.

Zápis ze dne 17. června.

Schůzi zahájil starosta br. V. Linhard. Zápis minulý čten a přijat. Nepřítomni bři. Beníšek, Holub a Veselý.

Čtení dopisů: T. J. Sokol v Newark píše o cenách pro nezdržené jednoty, a zároveň se táže, kdo obstará hudbu na závody a zdali jsou nějaké skladby z minulých závodů pohromadě. Zároveň vysílá bude br. Ant. Chalupu co zástupce do žup. výboru N. J. S., jenž zvolen druhým podnáčelníkem Župy Východní.

Br. Chalupa podává zprávu, že se poohlédli již po hudbě a nejlepší podmínky dala hudba v Newarku. Proto uložena br. Chalupovi, aby tamnější jednotu budbu obstarala. Skladbu na prostná cvičení obstará náčelník br. Ed. Vokál.

Těl. Jed. Sokol Svornost má býti vyzvána, aby jejich zástupce navštěvoval schůze, aneb aby si zvolili jiného zástupce do Vých. Župy.

Br. náčelník podává zprávu, že nedostává dosud žádné zprávy ohledně počtu závodníků.

Vydání: Br. jednatelem služné za I. půlletí \$5.00, za 6 cest do Vých. Župy \$1.56.

Na to po volné debatě schůze br. starostou prohlášena za ukončenou.

Vojt. Filip, jednatel.

V. ZPRÁVA CVIČITELSKÁ

za dobu od 9. července do 25. srpna 1907 z jednoty Schuyler.

Výkaz o návštěvě.

Zapsaných cvičenců 10, úhrnná návštěva ve 14 cvičeních 87, průměrná na 1 cvičení 6 cvičenců. Zapsaní účastníci se počtu cvičení následovně:

Ant. Pešek 14krát, Jos. Pešek 13krát, Jar. Schmid 13krát, Kar. Mastný 12krát, Jan Holub 11krát, Rudolf Kovář 8krát, Ferd. Kovář 8krát, Jos. Bureš 7krát, Jan Pešek 6krát, Jos. Lacina 3krát.

Členové Těl. Jed. Sok. Schuyler, Neb., cvičí v Č. S. P. S. síni. Jak vidno, počet cvičenců byl k poměru počtu členstva velmi skrovný, ač jinak poměry u jednoty té jsou pořádané. Z náradí mají: vše ku skokům prostým, vyjma do hloubky, skok o tyči, hrazdu, bradla, koně, kuzele, činky,

tyče a břemena. V jednotě cvičí žactvo (hoši i děvčata) v dosti slušném počtu. Cvičení nemohl jsem odbývat pravidelně, neb závody ten čas pořádané vyžadovaly přítomnosti mé, k vůli přípravným pracím též u jiných sborů. Tím stalo se, že zdržel jsem se u jednoty této déle než kdekoli jinde.

Touže dobou cvičil jsem též Sbor Sok. Vlastenky, Schuyler, Neb., 16krát. Cvičení navštěvováno pilně 14 cvičenkami. Sestry tyto činnými jsou a bratrskému sboru tamnějšímu ve všem vždy nápomocny.

Přítomnou dobu meškám v Bruno, Neb., odkudž míním dojížděti do Abie, Brainard a Prague.

Na zdar!
Bruno, Neb., 26. srpna.

Franta Slavětinský,
spol. cvič. Záp. Župy.

Z CLEVELANDU DO CLEVELANDU.

V neděli dne 20. října ve 2 hod. odpoledne koná se schůze všech sokolských sborů v Clevelandu v Sokolovně Sokola Cleveland. Důležité jednání vyžaduje přítomnosti všech členů sokolských sborů.

Na zdar!

Fr. Vainer,
taj. sok. sdružení v Clevelandu.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ZÁŘÍ 1907.

Září

Příjem.

4. Za těl. knihy od Tresčianský, Trenton, N. J.....	\$.80
11. T. Sb. Dívek a Paní v Newark, N. J. za II. '07..	3.75
11. T. J. S. Wilber, Neb., za I. 1907.....	24.20
14. Za ohlášku v Sok. Amer. po srážce procent.....	7.50
21. S. J. Blesk, Baltimore, Md. za III. 1907.....	68.40
21. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., za III. 1907..	13.10
21. T. J. S. Čech, Cleveland, O., za IV. 1906.....	90.70
21. T. J. S. Chicago, Chicago, Ill., do fondu pro sjezd za r. 1904, 1905 a 1906.....	62.80
24. Za 50 plateb. knížek od T. J. S. Seattle, Wash. ..	50
30. Za těl. knihy od J. Tresčianský, Trenton, N. J....	.82
30. T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans., za II. 1907.....	17.10
	\$ 289.67
Hotovost z minulého měsíce.....	5,768.51
Úhrnem	\$6,058.18

Září

Vydání.

7. Za 5030 výt. S. A. s výpr. a pošti. za srpen t. r. N. T. v Chicago	\$231.40
18. Vrch. pořad. S. A. za září. Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
18. Výp. poř. S. A. za září, A. Haller.....	10.00
18. Výp. př. S. A. za září, Jos. Čermák.....	10.00
18. Za express těl. knih, stanov N. J. S. a vešk. listin T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.	1.20
Úhrnem	\$282.60

Příjem \$6,058.18

Vydání 282.60

Hotovost \$5,775.58

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich....

Fond pro příští běh cvičitelský.....

Na darech pro T. J. S. v San Francisco, Cal..

Základní fond N. J. Sokolské

Na Germania Savings Banku \$2,450.00

Na Dry Dock Savings Banku.....

Hotovost v pokladně N. J. Sokolské.....

\$5,775.58

Tímto žádám br. tajemníky, by zaslali čtvrtletní zprávy ihned. Nevím co jest toho příčinou, proč by tajemník

nemohl hned po čtvrtletní schůzi zprávu zaslat. Práce s onou zprávou jest pouze 15 minut času, ale jest to jen liknavost tajemníků.

Bratři tajemníci, konejte svou povinnost, tak abych i já mohl své povinnosti správně zastávat.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

St. Louis, Mo., 29. září.

Zápis č. 41. ze dne 16. září, 1907.

Starosta V. Šedivec zahájil schůzi. — Nepřítomni: Ryska, Janda, Vimr, Pitha; tento a Ryska omluveni. Starosta vítá bra. Vůcha, jenž z vlasti se vrátil opět ku činnosti. — Zápis z minulé schůze čten a přijat, jak zněl. — Sbor E. St. Louis oznamuje, že není jim lze získati ve sboru svém zástupce do Župy, leč by schůze konány byly v neděli; jednatel odpoví, že druží zástupci by nemohli v ten den schůze navštěvovati a tak bude sbor E. St. Louis ze své vůle bez zástupce. Souhlas s konáním mimoř. závodů župních příští červen v Cedar Rapids zaslaly: Sbor St. Louis, Praha, Tábor, E. St. Louis, Mt. Pleasant. Sok. Praha připojuje usnesení své, že borei V. sletu v Praze, aby byli vyjmuti ze závodění; o tomto zatím jednáno nebylo. Dopisy přijaty a usneseno vyčkati odpovědi další, by se pak přikročilo k práci. Zasláný dotazník župní pro "Sborník Sok." náč. a jednatel vyplní. Jednatel oznamuje příjem z prodeje slet. pohlednic; jelikož jich dosud přes 100 na ruce, má v prodeji pokračovati a příjem pak odevzdati celkově; přijato. Sok. St. L. dopl. na I. 1/2letí 1907, 5c. Sok. Tábor za I. 1/2letí 1907, \$7.00; týž za další zpěvníčky 80c. — Zpěvníčky jsou rozebrány. Příjem \$7.85, vydej žádný. Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Nelze ani dosti vřele doporučiti členům našich sborů a sestrám sokolkám, aby co nejvíce čtli v nastávajícím období delších večerů. Záleží ovšem také na tom co se čte a tu "Volná Myšlenka", časopis volných myslitelů českých zasluhuje rozhodně přednost, vedle našeho "Svojana" v Chicagu vycházejícího. Ano, nemělo by býti sboru, kde tyto zdroje poučení a společenského nazírání na svět i rozumování vlastního, by scházely. U příležitosti světového kongresu Volné Myšlenky v Praze vyšlo číslo zvláštní, bohaté obsahem i uspořádáním. Jsou tu pravé skvosty z pera Vrehlického, Machara, Dr. Tichého, Dr. Bartoška, Dr. Nováka, Opolského, Vyskočila, Mahena, Dr. Adamíka, Dr. Helbicha, Mužíka, Pelanta, prof. Drtiny, Pospíšila, inž. Kalivody, Lukavského, Suly, Horákové, Štoreha, Opočenského, Kokořika, Beneše a jiných prosou i slovem vázaným. Některé stránky vypadají, jakoby byly na Rusi, označené pouze významnými slovy "Zabaveno", však to nevádí, aby nemohli jste číst namnoze i mezi řádky. Mužikovu báseň otiskujeme v čele listu. Pište si na administraci "Volné Myšlenky", na Král. Vinohradech, Korunní třída č. 6, Praha, Bohemia. Předplatné na rok kor. 2.60.

Pokud s tčye "Svojana" jest měsíčník náš americký opět o 32 stranách, velké osmerky a vydávaný Svobodnou Obcí v Chicagu a vedený br. F. B. Zdrůbkem. List ten již koná pouť svou po těch našich osadách volných celých 12 let a stojí pouze 80 ctů. ročně. Obsah jest na poměry naše rovněž znamenitý a mohl by býti ještě lepší, kdybychom všichni lidé péra schopní a volní myslitelé česko-američtí dali si ve sloupech listu našeho dostaveníčko, čili jednoduše pomohli. Listu přibýlo by na látce rozmanité, mohl by počítati na větší rozšíření a věci volné by se jen pro-

spělo. "Svojana" lze objednat u jednatele: A. Vaňoučka, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

Naším evičitelům, ba evičencům, kteří se o soustavný tělocvik zajímají a chtějí by znáti i pokroky turnérstva amerického, doporučujeme jejich anglický list odborný "Mind and Body". Předplatné \$1 ročně. Herold Bldg., Milwaukee, Wis. Říjnové číslo jest zvláště bohaté na praktické pokyny a odborné posudky, jež zejména řežou neúprosně do amerického sportu a atletiky jednostranné, jakož i do poměrů, že dnes namnoze ve školách veřejných i větších měst amerických soustavnému tělocviku se neučí. List koná své poslání poctivě a redaktor Stecher se jen činí.

Kdo viděl sletová čísla "Zlaté Prahy" přesvědčil se hned s jakou láskou a uznáním ve sloupech tohoto listu Sokolstva se dbá vůbec. A věru, že na publikaci tu, jež po 24 let koná svou úspěšnou práci na poli českého umění a krásného písemnictví, nakladatelství Ottovo v Praze, může býti jen hrdlo. Do ciziny stojí čtvrtletně K 7.50. List jest věrným obrazem českého kulturního a uměleckého hnutí a na každé stránce jeho najdete ty skvosty, jež daří se na láněch české práce, českého umění a vědění. A protože "Zlatá Praha" Sokolstvu jest přízniva a nám Američanům rovněž tak, jakž z reprodukcí její obrazů jsme dokázali i v listě našem, doufáme, že s mnohé sbory naše předplatí. První číslo jubelního ročníku jest skvostné a můžete je dostat na požádání a na ukázkou. Pište si na J. Ottu, Karlovo nám. 34, Praha, Čechy.

LISTÁRNA REDAKCE.

M., Omaha, Neb.: Že lidé toho druhu snesou tak pyramidální lze, tolik kalu a nesmyslů proti nenáviděné osobnosti naší, jaký tu div? Spíše na divno bylo by, kdyby se brali cestou pravdy. Jest vidět jen z toho zuření, štvání proti sboru vašemu a Sokolstvu vůbec i s kazatelnou, kdo a kde jest pánů spojenec. Že dávno jste se takové a podobné salaše nezbavili jest jen co litovati. Bylo by nedůstojno nás a listu našeho zabývat se více takovým mozkovým plevellem prodajným.

Filosof: Ano jest řecké slovo, milovník moudrosti znamená, člověka obírajícího se filosofií, rozumář, myslitel, mudrlec, rozumec.

J. N. Y. C.: Nikoliv, cvičení, evik, jest neustálé opakování těchž úkonů, aby se dosáhlo v nich co největší obratnosti, jest příčinou pak ovšem zvyku a právě proto soustavně prováděno má velikou důležitost ve výchově.

Cleveland: My přímo úzkostlivě vyhýbali se vždy podle znění stanov našich osobní polemice i tam, kde přímo lo-trovsky jsme byli napadáni za ten trošek pravd redakčních a nyní měli bychom dovoliti vám? Nikoliv. A proč také, co komu do sporů Vás dvou?

S. Oklahoma: Díky. Jest opravdu smutné, že ještě dnes najdou se lidé, již pod rouškou anonymity tak vydatně dovedou ty naše řady trhat. Cheešli však znáti vlastní příčinu nepřátelství a kde vlastně původ běže, dopiš si na sbor náš v Omaze.

K. Iowa City: Nezakládá se na pravdě, protože jsme si sami minule v South Omaze vyšetřili a v Cedar Rapids známe. A kdyby i celý řetěz byl nadiktovaných lží, pravda se tak neubíjí, protože tu — ubíjí nelze, jakž ostatně hodné brzo se přesvědčíte.

M. B. Chicago: Nesmysl, soustavný evik svalu neublíží, ale otužuje jej. Srdeční sval také se dá otužiti, tím ovšem není řečeno, že přepínáním mnoho by se získalo. Jestli tedy v mládeži utužujeme svaly všechny těla soustavným cvičením, utužujeme i sval srdce. V atletice jednostranně tam již jest nebezpečí.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝBORU N. J. S.

New York, dne 7. října.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli: V. Hampl, K. E. Hrbek, sestra A. Veselá a br. St. Kostka, jenž byl omluven.

Zápis o minulé schůzi přijat.

Br. J. Fryš, který byl V. V. N. J. S. vyslán jako předák borců a sester našich k 5. sletu všesokolskému do Prahy zasílá obšírný dopis a zprávu o sletu; zároveň doporučuje, aby byl zaslán poděkovací dopis České Obei Sokolské a jednotě žižkovské, zejména jejímu náčelníku br. Froelichovi, což bylo přijato a zapisovateli uloženo to vyřídit.

Vreční pořadatel "S. A." br. J. R. Jičínský zasílá obšírný dopis s doporučením různých obrázků z 5. sletu z Prahy. Přijato.

Br. C. Sádlo oznamuje, že závody uspořádané T. J. S. Praha, Oklahoma a T. J. S. Oklahoma byly morálně i finančně zdařilé, zároveň udává, že dle jeho dobrozdání, by byla úrodná půda v Texasu k založení jednot sokolských. Výk. Výb. vzal k vědomosti a všemožně se bude starat o uskutečnění.

T. J. S. Podlipný opět vyslovuje svou nelibost proti jednání Ústředního Výboru Župy Severo-Východní, se žádostí, aby byla T. J. S. Podlipný do jiné Župy přeložena. Usneseno, aby Župa o tom se zpravila.

T. J. S. Seattle, Wash., oznamuje, že veškeré knihy, tiskopisy a potřeby jednatelem jim zasláné obdrželi.

Účet Národní Tiskárny za výpravu a tisk "Sok. Am." za měsíc září v obnosu \$206.55 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za 12 cutů v obnosu \$25.82 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet br. Malého za 63 fotografií do "S. A." v obnosu \$15.10 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za 13 věnců k závodům Župy Východní v obnosu \$14.30 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za ceny a odznaky k závodům Župy Východní v obnosu \$133.55 přijat a k vyplacení odkázán.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Wilbur a Sokolkám Libuše So. Omaha.

Plzeňský Sokol žádá záslužný list pro br. Štěpána Herdu, žádosti vyhověno.

T. J. S. New York žádá záslužné listiny pro následující: Br. F. Kadlec první, A. Hošek, J. Hana, V. Vejvoda, F. Martyny, J. Šimůnek, A. Jahoda, J. Hurt a B. Řehoř, kteří jsou vesměs členy po 20 let výše jmenované jednoty. Žádosti má být vyhověno.

Následující jednoty zaslaly zprávy a poplatky: T. Sb. Dívek a Paní, Newark \$3.75; T. J. S. Wilber \$24.20; T. J. S. K. Jonáš \$17.00; T. J. S. Blesk \$68.40; T. J. S. Praha, Chicago \$61.45; T. J. S. Horimír \$13.10; T. J. S. Jiří z Poděbrad \$11.80; T. J. S. Čech \$90.70; předplatné od P. Churaně \$1.00; T. J. S. Chicago \$62.80.

Na to schůze ukončena.

M. Grabenstein, zap.

NOVÍ, Odstouplí a vyloučení členové.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat byl Jar. Cihlár.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit přijati byli: Frant. Bojas, Jan Kalina, Ant. Růžička, Frant. Šlezinger. Odstoupili: Bohumil Masák, Vojtěch Paine, Václav Kavan.

— Do T. J. S. Omaha přijati byli: Ant. Hořejší, Jos.

Svoboda, Petr Pecka, Ant. Másilko, Mat. Másilko, Miroslav Bartoš, Jan Bartl.

— Do Těl. Jed. Prague, Neb., přijati byli: John Soukup, Karel Kotek, Ferdinand Bětko, V. J. Vobořil.

— Od Těl. Jed. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., obdržel odstupní listinu Vác. Kadlec.

— Z T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, vyloučen byl pro neplacení Fr. Kordík. Odstoupil Jos. Duba a Edwin Maruška.

— Do T. J. S. East St. Louis, Ill., přijat byl Josef Janovský. Odstoupil Frank Pajerle.

— Od T. J. S. Milwaukee odstoupil Otto Berka a přijati byli: Frant. Jiráček a Bedř. Kune.

— U Sok. Jed. Philadelphia zemřel Emil Hermann.

— Od T. J. S. Newark odstoupil Frant. Kalaš.

— Od T. J. S. Fugner v L. I. City pro neplacení vyloučen Jan Koutník, ml.

— Do T. J. S. New York přijat byl Alois Kurz. Pro neplacení vyloučen byl Adamee Anton. V minulém čísle mělo státi, že vyloučen byl Josef Jahoda II. (druhý).

— Do Česko-Slov. Sokola v Bayonne, N. J. přijati byli: Robert Khon, Josef Khon, Vojt. Krida, Frant. Jindra.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Matěj Bína, Rud. Schmer, Matěj Drda, Franta Mařík.

— Do T. J. S. Svornost, Morisania, N. Y., přijati byli Karel Beran, Frank Pochobrodský, Josef Kadlec, Ferd. Formánek, Karel Müller, Rupert Vondrák.

— Od Sok. Cleveland odstoupil Dr. V. F. Hříbal.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu uveden byl Frant. Macák. Odstoupili: Fred. F. Perner, Jos. Hroník, Ed. Šilha, Jos. Sedláček, Vojtěch Herda. Omylem zanešeno jméno Josefa Přibyla v minulé zprávě co vyloučeného člena.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Václav Kús, Frank Vojta, Jos. Lavička, John B. Glovasky.

— Do Sok. Chicago přijat byl Jar. Štěrbá. Odstoupili Ed. Havlík a Frant. Štěpánek.

— Do Těl. Jed. Tyrš v Cedar Rapids přijati byli: Vilém H. Štěpánek, Jakub Kubát, Frant. Vávra, Karel Dvořák, s přestupní listinou Jan B. Jeništa. Odstoupili: Jos. Grubhofer a Jos. Urban. Vyloučení: V. Slezák a J. M. Beneš.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Následující bratři se přestěhovali, aniž by byli oznámili novou adresu, nemůže jim tedy býti "Sokol Americký" zasílán.

St. Paul, Minn.: Fritz Fr.

Cleveland: Maxa Reich, 54 Dolloff st., od Sok. Cleveland. St. Louis, Mo. Jan Křen, 3551 California Ave. a Frant. Mazanee, 1010 Chouteau Ave., oba od T. J. S. St. Louis.

Baltimore: Ignác Beneš, 925 N. Bond St.

Milwaukee: Jos. Pospíšil, 665 — 14th St.

New York: F. Vondráček, 348 E. 54 St.

Chicago: Fr. Kapsa, 98 Bunker St., od Slov. Lípy.

Od Sok. Tábora se přestěhovali:

Ant. Rott, 1521 So. 40 Ct.; Fr. Birbaum, 1540 So. 40 Ct.; Karel Galla, 1518 So. 41. Ave.; Jan Veber, 1425 S. 41 Ct.

Od Plzeňského Sokola se přestěhovali: Mayer Fr., 1054 S. Homan Av.; Frank Ringl, 119 W. 19. St.; F. J. Luňák, 658 Loomis St.; Jan Pajdar, 575 Blue Isl. Ave.; F. Říha, 641 W. 18th St.; Mart. Huska, 1124 S. Kedzie Ave., Svoboda Fr., 1039 S. Kedzie Ave.

ZÁVODY VÝCHODNÍ ŽUPY N. J. S.

odbyvané v Newarku, N. J., ve dnech 1. a 2. září 1907.

Jako na minulé závody N. J. Sokolské každý se těšil a připravoval, tak i také tyto závody Vých. Župy vzpružily činnost jednot Župy Východní.

Již v sobotu ráno bylo viděti br. župního náčelníka zaměstnaného v parku upravováním půdy, zvláště místa určeného pro skoky. Byla to namahavá práce pro žup. náčelníka a ty dva neb tři bratry newarské. Pracovali celý den až do pozdního večera. Nebylo té námahy třeba, kdyby členové závodního výboru, který zvolen byl, byli pracovali již předem zvláště na úpravě běžné dráhy pro skoky, která má býti rovná a pevná. To se zde ale nestalo, vše zůstalo na poslední chvíli a pak arci bylo slyšeti od boreů všelijaké stížnosti. Doufáme bratří, že po druhé nebudeme stížností takých slyšeti.

Již odpoledne v sobotu mezi 1—2 hodinou přijeli závodníci, soudcové, sokolky a přátelé Sokolstva z Baltimore a z Curtis Bay. Po nich přijeli sokolové z L. I. City a Bayonne. Jenom bratří z New Yorku nechali na sebe čekat až do osmé hodiny večer. S nimi přijely též sokolky newyorské, sestry a bratří z New Bedford.

Po příjezdu všech zasedlo se ku společné večeři, při které všichni účastníci vzdávali čest kuchářskému umění sester newarských. (Nutno podotknouti, že kuchyně vedena byla po celé závody sestrami newarskými). Ubytovací výbor se přičinil, by všichni závodníci, sokolky, soudcové i hosté byli k jejich spokojenosti ubytováni.

Týž večer nastoupeno ku zkoušce prostných v parkovním sále. (Všichni účastníci sjížděli se v Kemper parku z té příčiny, poněvadž Sokolovna není dosti prostorná, aby zkouška na prostná tam mohla býti prováděna.) Tu br. V. Ptáček, předseda zábavního výboru uvítal několika upřímnými slovy závodníky, soudce i všechny přátele Sokolstva. Na to br. náčelník promluvil několik povzbuzujících slov k závodníkům, načež provedena zkouška prostných cvičení, která dopadla celkem dobře. Jen tu a tam bylo viděti též pohodlnost některého závodníka. Pak provedena zkouška mimořádných cvičení sokolek newyorských: cvičení s lukem, a baltimorských: cvičení s činkami. Zkoušky ty dopadly celkem dobře. Zkouška na cvičení s tyčemi, povinná pro sokolky, odložena pro pokročilý čas na neděli ráno. Po odbytých zkouškách byli svoláni soudcové do vedlejší místnosti, aby ustanovili závodní cvičení na všem nářadí.

V neděli před osmou hod. ranní sešli se závodníci a soudcové v parku Kemper. Závodíště se nalézalo na pravé straně parku, kdež umístěny dvě hrazdy, dvoje bradla, kůň na dél, kůň na šíř a skok do výšky. Na druhé straně bylo místo na prostná, skok daleký a skok o tyči. Celé místo podobalo se uhelníku, kterýž ohrazen byl provazem.

Přesně o půl deváté dán župním náčelníkem povel k nástupu ku cvičením společným a po provedení jich br. J. Kadlec přečetl zdravotní pořadatele našeho listu, br. Dr. Rudiše-Jičínskému. Po přednesu zdravotce br. závodníci povolali bouřlivě Na zdar! Hned na to čtena jména boreů a nastoupeno po 12 borech k nářadím. Závoděno současně na hrazdách, bradlech, koni na šíř a koni na dél, skoku vysokém a cvičeních prostných. O něco později skok daleký a skok o tyči zahájen. Závody sokolek začaly o desáté a skončily o dvanácté hodině. Sokolky závodily ve skoku vysokém, dalekém a cvičeních s tyčemi. Mimořádné závody sokolek zahájeny byly ve dvě hod. a skončeny o půl třetí odpoledne.

Závody plynuly v nejlepší pořádku. Dlouhých přestávek nebylo, o což se staral svědomitě br. náčelník. O polední nastala přestávka. Společný oběd, jenž každému chutnal,

byl znamenitý. Ve 2 hodiny zase nastoupeno k závodům. Do večera byly závody odbyty na všem nářadí, prostná i skoky, mimo skoku o tyči a všech mimořádných závodů. Závody skončeny v 7 hod. večer, kdy závodníci většinou odebrali se do svých bytů, by odpočinuli si na druhý den.

V pondělí, kdy dokončiti se měly závody, přišlo tak, že s velkou nouzí odbyty byly skoky a z mimořádných závodů trojskok a vrhání koule. Ostatní závody mimořádné se neodbyvaly. Bylo po desáté hod. a závodníci všichni se chtěli účastniti průvodu. Již od rána přišlo tak, že se myslelo, že z průvodu sejde. Ale vši nepohodě na vzdor průvod vyšel ze Sokolovny asi o 12 hod. a šlo se nejkratší cestou do parku. V průvodu zastoupeni byli mimo místního sboru Těl. Jed. Sok. New York se svými trubači, dále Fugner z L. I. City, Svornost a Bayonne; dále zastoupeni silným počtem Děln. Am. Sok. z Newarku a dva sbory Slovenského Sokola z Newarku a místní řád Č. S. P. S. Do parku se přibýlo asi o půl jedné, kde br. Rychecký poděkoval všem účastníkům průvodu přiměřenými slovy. Po jedné hod. odpoledne se obloha vyjasnila, že se mohlo zasednouti v parku k obědu, který po tom vykoupaní jak náleží chutnal. —

Ve tři hod. odpoled. zahájeno veřejné cvičení. První nastoupily baltimorské sokolky, vedené br. Štětka, ku cvičení s činkami. Cvičení jejich odměněno bouřlivou pochvalou. Po nich následovaly sestry z New Yorku, vedené br. Martynym, které provedly novinku a síce cvičení s lukem, které obecenstvem se živým zájmem sledováno a bouřlivým potleskem odměněno. Po nich následovali žáci a žáčky T. J. S. Newark, vedeni jejich cvičiteli ku cvičením prostným, která též provedena byla zdařile. Hned na to nastoupeno k prostným cvičením závodníků. Provedení jich zdařilo se mnohem lépe než při zkoušce. Pak nastoupeno hned ku cvičení na nářadí. Cvičeno na 2 hrazdách, jedno bradlo, kůň na šíř a na dél. Cvičení na nářadí trvalo celkem asi 15 minut. Posledním číslem bylo cvičení sokolek s tyčemi, které provedeno bylo skvěle, načež se rozproudila v celém parku nenucená zábava.

O sedmé hodině večer seřadil župní náčelník veškeré borec v sálu do polokruhu před jevištěm, na němž se nalézali soudcové a s přiměřeným oslovením rozdál vítězům ceny a diplomy, čímž sokolské slavnosti v Newarku ukončeny.

Závody zdařily se v každém ohledu až na ten dešť. Výsledek závodů byl uspokojivý, neboť z každé jednoty, které zastoupeny byly, borei nějaké ceny neb diplomy si vydobyli.

Na tyto závody zaslány též následující telegramy:

Ctění bratří a sestry! Jménem sboru Sokolek Blesk voláme Vám hřimavě Na zdar!
Barbora Štětka.

At' dešť padá, jen se leje, Sokol se tomu jen směje.
Těl. Jed. Sokol Fugner, L. I. City.

Sokolům a sokolům Východní Župy, shromážděným v Newarku, N. J. — Drahé sestry a bratří! Přijměte srdečný pozdrav a nejvícejší přání ku zdatu závodů.

Těl. Jed. Sokol New York.

Věnováno bujarým sokolíkům a sestrám sokolkám! — Vzneš se hrdě perut' sokola, a žerďi hravě třímej, v ty chaty českého národa, jenž nikdy nedřímej.

V Newarku 31. srpna 1907, Karel Stava.

Bratří sokolové a sokolky! Závody Župy Vých., které právě v městě Newarku odbyvány jsou, necht' vzpruží činnost v jednotách našich. Necht' jsou nám další pobídkou ku práci naší, by myšlenka sokolská došla ku svému cíli,

kteréžto snaze nesmrtelní předáci naši Jindřich Fuegner a dr. Miroslav Tyrš celé žití své věnovali. Na zdar!

Za Výk. Výbor N. J. S., Ferd. Martyny, starosta.

* * *

Děkujeme br. župnímu náčelníku za jeho obětavou práci, která vzdor jeho mladé zkušenosti oceněna byla, pak br. soudcům za jejich nestranné souzení, br. počtářům za jejich neunavnou práci, neb při těchto závodech diplomy vypracovány byly v době co nejkratší a bez chyb. Veškerá čest br. pořádacímu výboru Těl. Jed. Sokol Newark za jejich práci během závodů.

Na zdar!

Vojt. Filip.

POVINNÉ VÝKONY,

stanovené soudci o závodech Župy Východní.

HRAZDA

První třída.

1. Z kmihu vzepření vzklopno — přemýk předem — výmyk zadem s celým obrátem v l. (pr.) do vzporu v předu — přemýk předem do stoje na zemi.

2. Ze svisu v předu vzepření tahem střídnuř do vzporu — celý obrat do vzporu v zadu — sešín na zad do visu střemhlav v zadu — vahou ve svis v zadu — průvle- kem napřed přednos ve svisu v předu — seskok.

Druhá třída.

1. Z náskoku výmyk předem — spád nazad do visu vznese- mo v předu — vzepření vzklopno — toč nazad — podmet.

2. Ze svisu výšin předem — sešín nazad do visu vznese- mo v předu — průvle- kem vis střemhlav v zadu — vahou svis v zadu — pustěním l. (pr.) ruky dvojný obrat ve svis v předu — seskok.

Třetí třída a starší borci.

1. Ze svisu v předu závěs pr. (l.) vně — vzepření zá- věsem — závěsem toč nazad — přešvih únož pr. (l.) nazad — podmet.

2. Ve svisu v předu přednos skrčmo — zvolna vis vznese- mo skrčmo — trčením vis vznese- mo o napjatých nohou — přednosem svis v předu — seskok.

BRADLA.

První třída.

1. Z náskoku do vzporu u prostřed bradel — stoj o ramenou — kotoul nazad — vzpor u předkmihu — zánožka s obrátem zevnitř.

2. Na začátku bradel vzpor — přednos — zvedením trupu stoj o ramenou — zvolna kotoul napřed do sedu roznožmo na obě žerdě — váha pokos oporem o oba lokte — přednos — v přednosu obrat na pr. (l.) žerd' — seskok napřed.

Druhá třída.

1. Z náskoku do podporu o pažích kotoul nazad — vzpor u předkmihu a hned přešvih přednožmo levou na pravou žerd' — přešvih zánožmo pravou s $\frac{1}{2}$ obrátem v le- vo do podporu ležmo v předu pobok — odbočka v pravo.

2. Na začátku bradel vzpor — klik — vzpor — před- nos — roznožit — snožit (v přednosu) — obrat v pravo (l.) do vzporu v zadu pobok na jedné žerdí — přednos — seskok napřed.

Třetí třída a družstvo starších.

1. Ze stoje u prostřed bradel výskok do vzporu — zá- kmihem stříž zánožmo do sedu roznožmo na obě žerdě —

přehmat za tělo — výšvih přednožmo — zánožka v pravo (l.)

2. Na začátku bradel vzpor — přednos pravou — přednos obounož — seskok přednožmo v pravo.

KUŇ NA ŠÍŘ.

První třída.

1. Ze vzporu v předu na madlech přešvih roznožmo do vzporu v zadu — přešvih skrčmo levou na zad — pře- švih únožmo levou napřed bez dohmatu levé a přešvih únožmo levou popředu do sedu roznožmo na hřbet pokos — dohmatem na přední madlo podnožka v pravo.

2. Z náskoku dohmatem na madla kolo únožmo pravou — přešvih únožmo pravou napřed — stříž odbočmo v levo — seskok únožmo pravou s $\frac{1}{2}$ obrátem v levo.

Druhá třída.

1. Z náskoku dohmatem na madla kolo odbočmo v pravo — přešvih únožmo pravou s $\frac{1}{2}$ obrátem v levo do sedu roznožmo na hřbet pokos — zánožka v pravo.

2. Ze vzporu v předu na madlech kolo odnožmo pravou — přešvih odbočmo v levo (bez dohm. l.) a přešvih přednož- mo pravou do sedu roznožmo na hřbet pokos — stříž před- nožmo — přednožka v pravo.

Třetí třída a družstvo starších.

1. Ze vzporu v předu na madlech kolo únožmo pravou — přešvih únožmo pravou vnitř — celý obrat v levo — přešvih únožmo levou nazad do vzporu v předu — seskok nazad.

2. Z náskoku dohmatem na madla přešvih odbočmo v levo — přešvih únožmo levou popředu do sedu roznožmo na hřbet pokos — seskok odsunem nazad.

KUŇ NA DÉL.

První třída.

1. Z rozběhu dohmatem na krk veleskok roznožmo střížmo.

2. Dohmatem na hřbet přešv. roznožmo a spojitě stříž přednožmo do sedu roznožmo pokos — kolo přednožmo pra- vou — přednožka v pravo.

Druhá třída.

1. Z rozběhu dohmatem na krk veleskok roznožmo.

2. Dohmatem na hřbet přešvih přednožmo v pravo do sedu snožmo na pr. straně koně — přešvih únož pravou po- předu do sedu roznožmo pokos do sedla — stříž zánožmo — vznos pravou — přednožka v pravo.

Třetí třída a družstvo starších.

1. Dohmatem pravé na hřbet a odrazem levé nohy přednožka v pravo.

2. Výsed roznožmo do sedla — stříž zánožmo — seskok zánožmo levou.

Na nás jest rozhodnouti, má-li se státi tělocvik oprav- dovou tělesnou výchovou, anebo pouhou parádní gymnas- tikou.

Kdo bez příčiny hanobí, namáčí pero své jen v skryté závisti.

KONKURS NA CVIČITELE.

T. J. Sokol v Milwaukee zadá místo cvičitele pro příští období. Žádost' necht' laskavě zašle ucházeč na taj. sboru. Další podmínky a vysvětlení se hned zodpoví.

Za T. J. Sokol v Milwaukee

Fr. Hrdlička, taj., 764 — 15th St.

Milwaukee, Wis.

Podrobný výsledek závodů družstev a jednotlivců Župy Východní

pořádaných ve dnech 1. a 2. září 1907 v Newark, N. J.

Vítězná družstva a hlavní přeborníci.

TŘÍDA I.

	Bodů
Gregor Jos., New York.....	162.6
Volman Jos., New York.....	148.5
Jahoda Ant., New York.....	141.2
Klein Mart., New York.....	141.0

Cvičení prostná.

Gregor Jos., I.....	19.2
Volman Jos., I.....	19.2
Klein Mart., II.....	18.8
Jahoda Ant., III.....	17.6

Hrazda.

Gregor Jos.	28.9
Jahoda Ant.	27.9
Volman Jos.	26.8

Bradla.

Jahoda Ant.	28.3
Gregor Jos.	27.8
Volman Jos.	26.5

Kůň na šíř.

Gregor Jos.	27.9
Jahoda Ant.	27.1
Volman Jos.	26.6

Kůň na dél.

Jahoda Ant.	25.7
Gregor Jos.	24.6
Klein Mart.	22.6

Skok daleký, míra stopy.

Gregor Jos.	18' 4"
Klein Mart.	17' 9"
Volman Jos.	15' 9"

Skok vysoký.

Volman Jos.	4' 11"
Gregor Jos.	4' 10"
Klein Mart.	4' 8"

Skok o tyči.

Gregor Jos.	8' 8"
Volman Jos.	7' 10"
Klein Mart.	7' 8"

TŘÍDA II.

Družstva.

	Bodů
S. J. Blesk, Baltimore.....	864.2
T. J. S. Newark, N. J.	808.0
T. J. S. New York, N. Y.	762.9

Hlavní přeborníci.

Jirásek Fr.	163.2
Novák Aug.	155.0
Primus Vác.	150.4

Cvičení prostná.

Černovský Fr.	19.4
Novák Aug.	19.3
Jirásek Fr.	19.2

Hrazda.

Fleischman Vác.	28.9
Jirásek Fr.	28.4
Novák Ed.	28.4
Vojtěch J.	28.3
Novák Aug.	28.3

Bradla.

Jirásek Fr.	27.7
Primus Vác.	25.8
Novák Ed.	24.8

Kůň na šíř.

Jirásek Fr.	28.0
Primus Vác.	25.2
Stehlík Kar.	24.8

Kůň na dél.

Jirásek Fr.	25.2
Novák Aug.	24.5
Fleischman Vác.	23.1

Skok daleký.

Peřina Jos.	20' 8"
Novák Ed.	19' 4"
Kuchař Fr.	18' 1"

Skok vysoký.

Jirásek Fr.	5' 2"
Novák Ed.	5' 0"
Novák Aug.	4' 11"

Skok o tyči.

Novák Aug.	9' 2"
Peřina J.	9' 0"
Primus Vác.	9' 0"
Veselý Jos.	8' 6"

TŘÍDA III.

Družstva.

	Bodů
T. J. S. New York, N. Y.	713.5
T. J. S. Newark, N. J.	683.8
S. J. Blesk, Baltimore, Md.	660.2
Č. S. Sok. Bayonne, N. J.	632.4
T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.	621.2
T. J. S. New Bedford, Mass.	555.1
T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md.	528.6

Hlavní přeborníci.

Juna Jos.	138.6
Veverka Jos.	131.3
Jirásek Jan.	128.4
Primus Ant.	124.3
Kubík Jan.	120.6
Vozáb Jind.	119.6
Kokeš Jos.	118.6

Cvičení prostná.

Jirásek Jan.	19.3
Bartoň Jos.	19.2
Kubík Jan.	19.1

Hrazda.

Jirásek Jan.	26.2
Gotko Em.	24.6
Čermák Jan.	24.6
Pokorný Al.	24.0

Bradla.

Veverka J.	20.5
Vobecký Kar.	20.3
Kokeš Jos.	19.9

Kůň na šíř.

Veverka Jos.	23.1
Juna Jos.	22.9
Řezanka Jos.	22.4

Kůň na dél.

Jirásek Kar.	20.2
Kubík Jan.	20.1
Votke Fr.	20.0

Skok daleký.

Juna Jos.	19' 2"
Veverka Jos.	17' 2"
Probst Vinc.	17' 0"

Skok vysoký.

Probst Vinc.	5' 2"
Vozáb Jind.	5' 1"
Juna Jos.	5' 0"

Skok o tyči.

Juna Jos.	8' 10"
Primus Ant.	8' 10"
Veverka Jos.	8' 0"
Minář Fr.	7' 10"

TŘÍDA STARŠÍCH.

Bodů

Vančura Al.	133.3
Škarka Jos.	108.0
Finger Jan.	104.1

Cvičení prostná.

Škarka Jos.	18.8
Vančura Al.	18.7
Štefek Tom.	16.7

Hrazda.

Vančura Al.	24.3
Štefek Tom.	22.8
Finger Jan.	20.3

Bradla.

Štefek Tom.	22.2
Vančura Al.	21.0
Škarka Jos.	18.6

Kůň na šíř.

Vančura Al.	22.9
Štefek Tom.	19.3
Škarka Jos.	17.6

Kůň na dél.

Vančura Al.	23.8
Finger Jan.	17.8
Škarka Jos.	15.0

Skok daleký.

Škarka Jos.	13' 10"
Vančura Al.	13' 5"
Finger Jan.	11' 9"
Štefek Tom.	11' 9"

Skok vysoký.

Vančura Al.	4' 6"
Finger Jan.	3' 10"
Škarka Jos.	3' 10"
Štefek Tom.	3' 8"

Podrobný výsledek závodů jednotlivců.**TŘÍDA I.**

Gregor Jos.	162.6
Volman Jos.	148.5
Jahoda Ant.	141.2
Klein Mart.	141.0

TŘÍDA II.

Jirásek Fr.	163.2
Novák Aug.	155.0
Primus Vác.	150.4
Novák Ed.	148.8
Fleischman Vác.	139.6
Vojtěch J.	137.0
Kadan Fr.	137.0
Stehlík Kar.	135.4
Veselý Jos.	135.4
Peřina J.	132.2
Kalaš B.	129.4
Mrázek Jos.	129.3
Kuchař Fr.	126.8
Kellner Aug.	124.3
Chalupa Ant.	120.5
Koš Fr.	120.5
Černovský Fr.	120.0
Duda V.	117.7
Toman Rud.	108.3

TŘÍDA III.

Juna Jos.	138.6
Veverka Jos.	131.6
Jirásek Jan.	128.4
Primus Ant.	124.3
Kubík Jan.	120.6
Vozáb Jind.	119.6
Kokeš Jos.	118.2

Votke Fr.	112.9
Čermák Jan.	111.7
Jirásek Kar.	110.5
Mašín Jos.	109.8
Gotko Em.	109.5
Stehlík Jos.	109.4
Stránský Jos.	109.4
Kalaš Frant.	109.2
Probst Vine.	108.4
Pokorný Al.	108.3
Minářík Fr.	108.2
Bartoň Jos.	107.5
Klečka Vojt.	107.2
Polák Ant.	106.8
Kostka Štěp.	102.8
Sýkora Rud.	102.7
Vyskočil A.	101.8
Řezanka Jos.	101.8
Teratko St.	100.6
Vobecký Kar.	99.3
Kubík Jos.	99.1
Vobecký Jos.	98.4
Kraus Fr.	97.0
Vozáb St.	95.4
Řezanka Jan.	94.8
Bleehinger Jos.	88.8
Chrůma Jos.	88.5
Kubík M.	92.7
Bureš Ed.	88.3
Vokřál Vác.	88.3
Kuthan Al.	87.5
Tuma Em.	85.8
Svoboda Fr.	83.9
Hollan K.	82.8
Krejčí K.	78.0
Zvoník Jos.	75.9
Kaloš Fr.	71.5

TŘÍDA STARŠÍCH.

Vančura Al.	133.3
Škarka Jos.	108.0
Finger Jan.	104.1
Štefek Tom.	104.0

Výsledek ze závodů sokolek.**DRUŽSTVA ČETOVÁ.**

Sbor Sokolek Blesk, Baltimore.	Bodů 230.7
T. Sb. P. S. Dívek a Paní N. Y.	229.4
T. N. P. S. Dívek a Paní, N. Y.	190.8
T. S. Dívek a Paní, Newark.	156.6

HLAVNÍ PŘEBORNICE.

Košťálova Em., Baltimore.	36.7
Wolfova Bož., N. Y.	36.2
Etrychova Bož., N. Y.	35.8
Veselá Anna, Baltimore.	35.5

Cvičení s tyčemi.

Bodů	
Košťálova Em.	18.1
Stichova Růž.	17.8
Manova Růž.	17.7
Veselá Anna	17.7

Skok daleký.

stop	
Etrychova Bož.	11' 8"
Wolfova Bož.	11' 4"
Šálkova Kam.	10' 8"
Veselá Anna	10' 8"

Skok vysoký.

Cajdlova Jos.	3' 8"
Košťálova Em.	3' 8"
Wolfova Bož.	3' 7"
Rychlerova Kam.	3' 7"
Neumanova Ad.	3' 7"
Kopecká Em.	3' 6"
Beranova Anež.	3' 6"
Veselá Anna	3' 6"

Volná cvičení společná.

Bodů	
Sb. Sok. Blesk, Baltimore.	18.8
T. N. S. Dívek a Paní, N. Y.	17.8

Výsledek jednotlivých přebornic.

Košťálova Em.	36.7
Wolfova Bož.	36.2
Etrychova Bož.	35.8
Veselá Anna	35.5
Kobyláková Kam.	35.4
Kopecká Em.	34.9
Stichova Roz.	34.9
Pichlerova F.	34.5
Šálkova Kam.	34.0
Neumanova Adel.	33.6
Cajdlova Jos.	32.7
Manova Růž.	32.3
Beranova Anež.	31.5
Hrubeova Paul.	30.9
Kratinová Ant.	30.4
Medřická Mar.	29.6
Pikalova Anna	29.2
Křídlova Kar.	28.8
Rozporkova Mar.	28.1
Jirásková Anna	27.8
Bydlova H.	27.5
Prachova Jos.	27.0
Kučerova Anna	26.2
Fillova Štef.	24.1
Frankova Bož.	20.6
Drastalová Anna	17.1

Jan Černý, jednatel.

Soudcovské tabulky ze závodů Východní Župy

TŘÍDA

JMENA ZÁVODNÍKŮ	Prostná		HRAZDA								BRADLA							
	Body jednotlivců	Součet družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed- notlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed- notlivců	Úhrn družstva
					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení		
T. J. S. New York																		
Jahoda Ant.	17.6		4.7	3.7	5.	4.5	5.	5.	27.9		4.5	4.5	5.	4.5	5.	4.8	28.3	
Gregor Jos.	19.2		4.6	4.6	5.	4.9	5.	4.8	28.9		4.2	4.5	5.	4.8	4.5	4.8	27.8	
Volman Jos.	19.2		4.	4.2	5.	4.6	5.	4.	26.8		4.	4.5	4.5	4.2	4.5	4.8	26.5	
Klein Mart.	18.8	74.8	3.4	3.	4.	3.	4.5	4.	21.9	105.5	4.	3.	4.5	4.	4.	4.5	24.0	106.6

TŘÍDA

T. J. S. Newark																		
Jirásek Fr.	19.2		5.	4.8	5.	4.6	5.	4.	28.4		4.	4.5	5.	4.6	5.	4.6	27.7	
Chalupa A.	18.1		4.8	4.2	4.	3.8	3.5	4.	24.3		3.4	4.1	4.	3.5	3.	2.	20.0	
Peřina J.	17.1		4.7	4.	4.	3.8	3.5	4.2	24.2		3.6	3.	3.	2.8	3.	2.5	17.9	
Vojtěch J.	18.5		4.8	4.8	4.5	4.4	5.	4.8	28.3		3.4	3.5	4.	3.6	3.5	3.	21.0	
Kalaš B.	17.7		5.	4.9	4.	4.5	4.5	4.6	27.5		3.2	3.2	3.	2.5	3.5	3.	18.4	
Duda V.	17.5	108.1	4.4	4.7	3.	0.5	4.	4.5	21.1	153.8	3.	3.9	4.	2.8	4.	3.5	21.2	126.2
T. J. S. New York																		
Stehlík K.	17.9		4.3	4.4	3.	3.2	3.	3.8	21.7		2.5	4.	3.5	3.	3.5	3.	19.5	
Košé Fr.	16.6		4.4	4.5	4.	3.6	3.	4.	23.5		3.5	4.1	4.	3.6	3.5	3.6	22.3	
Kellner A.	17.8		4.3	3.6	4.	3.8	4.	4.	23.7		2.1	3.9	4.	4.	3.5	3.0	20.5	
Kuchař F.	17.8		4.	4.4	3.	4.	4.	3.5	22.9		2.	3.6	3.5	2.8	3.	2.5	17.4	
Flajšman V.	18.9		4.6	4.8	5.	4.8	5.	4.7	28.9		2.5	3.3	5.	4.6	5.	3.5	23.9	
Toman R.	18.0	107.0	4.	4.2	4.	3.5	3.	4.	22.7	143.4	2.2	3.	3.	2.5	3.	2.2	15.9	119.5
Sok. Jed. Blesk, Baltimore																		
Primus Vác.	18.1		4.6	5.	4.	3.	4.	4.4	25.0		2.6	4.	5.	4.7	5.	4.5	25.8	
Mrázek Jos.	17.8		4.1	4.	3.5	3.8	4.	4.6	24.0		2.	4.	4.	2.5	4.	1.	17.5	
Novák Ed.	18.7		4.3	4.8	5.	4.5	5.	4.8	28.4		3.	4.	5.	3.6	5.	4.2	24.8	
Kadan Fr.	16.8		4.8	4.9	4.5	4.	4.5	4.4	27.1		3.3	3.6	4.	4.	4.	3.4	22.3	
Novák Aug.	19.3		5.	4.	5.	4.8	5.	4.5	28.3		3.5	3.2	4.5	4.3	4.5	3.9	23.9	
Veselý Jos.	17.0	107.7	3.8	4.6	3.	1.	4.	4.	20.4	153.2	3.	4.2	4.	3.5	5.	4.8	24.5	138.8
T. J. S. Fugner																		
Černovský Fr.			5.	5.	4.	3.8	4.	3.8	25.6		3.	3.	3.	2.8	4.	3.2	19.1	

TŘÍDA

T. J. S. Newark																		
Jirásek Jan.	19.3		4.5	4.8	4.	3.8	4.5	4.6	26.2		3.	3.5	3.5	3.2	3.	2.6	18.8	
Jirásek Kar.	18.4		3.8	4.	3.	2.	3.	2.8	18.6		3.	3.	3.	3.	3.	2.3	17.3	
Kalaš Fr.	18.6		4.5	2.5	3.5	3.6	4.	4.4	22.5		2.9	3.3	3.	2.7	3.	3.	17.9	
Kubík Jan.	19.1		3.6	3.4	4.	3.8	3.5	4.2	22.5		3.3	4.	3.	3.	3.	3.	19.3	
Kubík Jos.	18.2				2.	2.	4.	3.8	11.8		3.3	3.5	3.	2.5	3.	2.4	17.7	
Bartoň Jos.	19.2	112.8	4.	3.8	4.	3.6	3.	3.	21.4	123.0	3.	3.	3.	3.2	3.5	3.1	18.8	109.8
Hollan K.	13.6		2.8	3.8	3.	2.8	3.5	2.6	18.5		3.	2.5	3.	1.	3.	2.4	14.9	
T. J. S. New York																		
Veverka J.	18.0		4.5	4.8	3.	3.8	3.	4.	23.1		3.	4.	3.5	3.2	3.5	3.3	20.5	
Juna Jos.	18.4		4.4	4.	3.5	3.8	3.	4.	22.7		3.	3.5	3.	2.8	3.	2.6	17.9	
Kokeš Jos.	16.0		3.6	4.2	3.5	3.6	4.	4.2	23.1		2.8	3.7	3.5	3.3	3.5	3.1	19.9	
Klečka V.	16.0		3.4	4.	3.	3.	3.5	3.2	20.1		2.5	3.3	3.	2.5	3.	2.6	16.9	
Vyskočil A.	17.7		4.2	4.4	3.5	3.	4.	3.	22.1		2.9	3.5	4.	3.8	3.	1.	18.2	
Stehlík Jos.	16.8	102.9	3.8	3.6	3.	2.6	3.	3.2	19.2	130.3	3.	2.9	3.	2.5	3.	2.	16.4	109.8
Chřůma Jos.	17.8		3.2	3.8	3.	3.	3.5	3.6	20.1		1.5	3.5	3.	2.5	3.	2.6	16.1	

v Newarku, N. J., ve dnech 1. a 2. září 1907.

PRVÁ

K Ů Ň N A Š Í Ř								K Ů Ň N A D Ě L								Skok daleký		Skok vysoký			Skok o tyči		
1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	Body jednotlivců	Družstva úhrnem	Výška	Body jednotlivců	Družstva úhrnem	Výška	Body jednotlivců	Družstva úhrnem
		Stupeň	Provedení	Stupeň	Provedení			Stupeň	Provedení	Stupeň	Provedení	Stupeň	Provedení			Body jednotlivců	Družstva úhrnem		Body jednotlivců	Družstva úhrnem		Body jednotlivců	Družstva úhrnem
4.6	4.8	5.	4.	4.5	4.2	27.1		4.	4.2	4.	4.5	5.	4.	25.7		6.2		4.	4.8		6.8	3.6	
4.5	4.6	5.	3.8	5.	5.	27.9		4.6	4.	4.	4.	4.	4.	24.6		12.6		4.10	10.8		8.8	10.8	
4.	4.6	4.5	4.	5.	4.5	26.6		3.8	3.	4.	4.	3.5	3.5	21.8		8.4		4.11	11.4		7.10	7.8	
4.	4.5	4.	3.8	4.5	4.5	25.3	106.9	3.8	3.6	4.	4.	3.5	3.7	22.6	94.7	11.6	38.8	4.8	9.6	36.6	7.8	7.2	29.4

DRUHÁ

4.6	4.8	4.5	4.6	5.	4.5	28.0		4.5	3.2	4.	4.	5.	4.5	25.2		11.9		5.2	13.2		8.4	9.6	
2.	2.	3.5	2.8	3.	3.2	16.5		3.2	3.5	3.5	2.8	4.	3.2	20.2		8.2		4.2	6.		7.8	7.2	
2.8	2.8	3.5	3.	0.	0.	12.1		3.5	3.5	3.	2.5	5.	4.4	21.9		16.2		4.10	10.8		9.	12.	
4.	3.	5.	4.5	4.	4.	24.5		4.	4.	4.	3.7	3.	4.	22.7		5.8		4.6	8.4		7.10	7.8	
3.5	3.6	4.	3.2	4.	4.	22.3		3.5	3.2	3.	2.5	4.	4.2	20.4		9.9		4.5	7.8		7.2	5.4	
3.8	4.	4.	3.6	3.	2.5	20.9	124.3	2.8	3.5	4.	3.3	4.	4.2	21.8	132.2	3.8	55.8	4.4	7.2	53.4	6.10	4.2	46.2
4.	3.8	4.	3.5	4.5	5.	24.8		3.2	3.2	3.	2.8	5.	4.3	21.5		12.		4.10	10.8		7.8	7.2	
4.5	4.4	4.5	3.8	3.	2.	22.2		3.5	3.6	4.	4.	3.5	3.5	22.1		6.6		4.4	7.2		—	—	
4.	3.5	3.5	3.	3.5	3.5	21.0		3.2	3.2	3.5	2.3	3.5	3.5	19.2		10.1		4.10	10.8		6.	1.2	
3.6	3.8	4.	2.8	3.5	3.2	20.9		2.6	2.8	3.	2.7	4.	3.2	18.3		12.1		4.7	9.		8.	8.4	
4.5	4.6	4.5	3.	3.5	3.	23.1		4.	3.	4.	3.5	5.	4.3	23.8		7.8		4.9	10.2		6.6	3.	
3.	2.8	3.5	3.	3.5	3.	18.8	130.8	2.8	2.2	3.	2.2	3.	2.	15.2	120.1	5.7	54.3	4.6	8.4	56.4	6.8	3.6	23.4
4.	4.4	4.5	4.5	4.	3.8	25.2		3.5	4.	3.5	3.5	4.	4.2	22.7		11.4		4.9	10.2		9.	12.	
2.6	3.8	4.	4.	4.5	3.	21.9		3.8	3.5	3.5	3.	4.	3.5	21.3		10.6		4.7	9.		7.8	7.2	
3.	4.5	4.	3.	4.	3.5	22.0		4.	3.8	3.	3.	5.	4.5	23.3		14.2		5.	12.		7.2	5.4	
3.5	4.	3.5	3.2	4.	3.5	21.7		3.6	3.	4.5	4.2	4.	4.2	23.5		9.4		4.8	9.6		7.6	6.6	
3.5	3.8	4.	3.8	5.	4.3	24.4		3.	4.	4.	4.5	5.	4.	24.5		10.6		4.11	11.4		9.2	12.6	
3.	3.6	4.5	4.	4.	3.8	22.9	138.1	3.8	3.	3.5	3.	3.5	3.5	20.3	135.6	9.6	65.8	4.10	10.8	63.	8.6	10.2	54.
3.	4.	5.	4.4	3.5	3.8	23.7		4.	2.	1.	1.	5.	3.8	16.8		7.		4.4	7.2		6.	1.2	

TŘETÍ

3.5	3.6	3.5	3.6	2.5	2.8	19.5		4.	3.8	2.5	2.7	4.	1.7	18.7		9.7		4.9	10.2		7.4	6.	
3.	2.8	3.5	3.	2.5	2.6	17.4		3.	3.9	3.5	2.8	3.	4.	20.2		6.		4.8	9.6		6.6	3.	
3.	3.	2.5	2.5	2.	2.5	15.5		3.4	3.	3.	3.5	2.	2.	16.9		7.		4.1	5.4		6.4	2.4	
3.2	3.	3.5	3.2	3.	3.	18.9		3.4	3.2	3.	4.	4.	2.5	20.1		6.9		4.9	10.2		6.8	3.6	
3.	2.	2.	2.5	2.5	2.5	14.5		2.5	3.	3.	3.	2.	2.	15.5		6.4		4.6	8.4		7.6	6.6	
3.4	2.5	3.	3.	3.	2.8	17.7	103.5	3.5	3.5	3.	2.	3.	3.2	18.2	109.6	4.4	40.4	4.	4.8	48.6	6.6	3.	24.6
2.8	2.6	2.	2.5	3.	3.	15.9		3.2	2.6	2.	2.5	1.	1.	12.3		1.6		3.11	4.2		6.2	1.8	
3.5	4.	4.	3.6	4.	4.	23.1		2.5	3.	3.5	3.2	4.	3.	19.2		10.6		4.6	8.4		8.	8.4	
4.	4.	4.	3.8	3.5	3.6	22.9		3.	3.5	3.	2.5	4.	3.5	19.5		13.8		5.	12.		8.10	11.4	
3.6	3.	3.	3.	3.5	3.	19.1		2.3	3.6	3.5	3.	3.	3.5	18.9		8.6		4.5	7.8		7.	4.8	
2.8	2.5	3.	3.	3.	2.4	16.7		2.8	3.	3.5	3.2	3.	3.	18.5		8.8		4.9	10.2		—	—	
3.2	2.8	2.5	2.6	2.5	2.5	16.1		2.8	3.1	1.	1.	3.	3.2	14.1		8.8		3.6	1.2		6.8	3.6	
3.5	3.	3.5	3.5	3.5	3.	20.0	117.9	3.2	3.	2.5	2.6	3.	4.1	18.4	108.6	9.0	59.6	4.8	9.6	49.2	—	—	28.2
2.8	2.5	2.5	2.6	2.	2.5	14.9		1.	3.2	2.	3.	2.	1.8	13.0		3.6		3.9	3.		—	—	

JMÉNA ZÁVODNÍKŮ	Prostná		HRAZDA								BRADLA							
	Body ednostlivě	součet družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed- notlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed- notlivců	Úhrn družstva
					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení		
T. J. S. New Bedford																		
Tuma Em.	15.9		3.2	3.2	3.	3.2	3.5	3.	19.1		2.8	2.6	3.	1.2	3.	2.	14.6	
Bureš Ed.	17.7		4.	3.8	3.	3.	3.	3.	19.8		3.2	2.	2.	1.8	2.5	1.5	13.0	
Bleching J.	16.0		3.3	4.9	4.	3.6	3.	3.8	22.6		1.5	2.5	3.	2.8	2.5	1.6	13.9	
Vobecký J.	17.8		2.2	4.9	4.	4.2	3.5	4.	22.8		3.4	2.5	3.	2.8	3.	2.6	17.3	
Vobecký K.	16.3		4.4	5.	3.	3.8	3.5	4.2	23.9		3.1	3.5	4.	3.8	3.	2.9	20.3	
Kuthan A.	18.6	102.3	2.7	4.4	3.	3.	2.5	3.	18.6	126.8	3.4	3.	3.	2.8	2.	1.5	15.7	94.8
T. J. S. Bayonne...																		
Mašin J.	16.3		4.	4.4	4.	3.6	3.5	3.8	23.3		2.5	3.	3.	1.	3.	2.6	15.1	
Gotko E.	15.7		2.8	4.4	4.	3.8	5.	4.6	24.6		2.5	1.5	3.	2.3	3.5	2.8	15.6	
Řezanka J.	17.6		3.2	4.	3.	3.4	3.	3.	19.6		2.	3.5	2.5	1.8	3.	2.6	15.4	
Řezanka Jan	15.9		3.2	4.5	3.	3.4	4.	3.6	21.7		2.5	3.5	3.	2.1	3.	2.	16.1	
Stránský J.	17.5		4.7	4.4	3.	3.	3.5	3.8	22.4		2.4	3.3	3.	2.2	3.5	3.	17.4	
Teratko St.	18.0	101.0	4.5	4.9	3.	3.8	3.5	3.6	23.3	134.9	2.4	3.5	2.5	1.8	3.	2.8	16.0	95.6
Sok. J. Blesk, Baltimore																		
Primus A.	18.4		4.4	4.	4.	3.5	3.5	3.8	23.2		3.5	3.	4.	3.2	3.	2.3	19.0	
Sýkora R.	16.9		2.	4.4	3.5	3.6	4.	3.8	21.3		3.	3.4	3.	1.	3.	1.5	14.9	
Pokorný A.	18.3		3.8	4.2	4.	4.	4.	4.	24.0		3.	3.	3.	2.3	3.	2.3	16.6	
Čermák J.	18.7		4.7	4.4	4.	4.2	3.5	3.8	24.6		3.	3.2	3.	2.7	3.	2.	16.9	
Probst V.	18.3		4.	4.2	3.5	2.8	3.	3.5	21.0		2.1	3.	3.	2.4	3.	2.2	15.7	
Kraus F.	16.2	106.8	3.9	4.4	3.5	3.2	3.	3.4	21.4	135.5	2.6	3.	3.	1.8	4.	3.4	17.8	100.9
T. J. S. Fuegner																		
Votke F.	17.6		4.2	3.8	2.5	2.5	3.	3.5	19.5		3.3	3.	3.	2.3	3.	2.5	17.1	
Polák Ant.	17.1		4.	3.9	3.	3.	3.	3.	19.9		3.	3.	3.	2.4	3.	1.	15.4	
Vozáb J.	16.2		4.4	4.9	3.	3.	3.	3.	21.3		3.	3.1	3.	3.5	3.5	2.5	18.6	
Kostka St.	18.5		4.3	3.8	2.	3.	3.	3.2	19.3		3.	3.4	3.	2.	3.	2.4	16.8	
Vozáb St.	18.0		3.8	1.5	2.	2.8	3.	3.	16.1		2.6	3.	3.	1.9	3.	2.1	15.6	
Zvoník Jos.	15.8	103.2	3.8	2.8	2.	3.	2.	3.2	16.8	112.9	2.5	2.8	2.	1.	2.5	1.	11.8	95.3
T. J. S. Horymír																		
Kubík M.	17.1		3.8	3.4	4.	2.8	3.5	3.	20.5		2.5	3.	3.	2.	3.	2.4	15.9	
Vokřál V.	12.7		4.	2.8	3.	2.8	3.5	3.2	19.3		3.	3.	3.	2.	3.	2.5	16.5	
Minářík F.	16.4		4.	3.8	3.5	3.	3.	3.4	20.7		2.8	2.8	3.	2.4	4.	3.2	18.2	
Svoboda F.	14.0		3.4	3.5	3.	3.	3.5	3.	19.4		2.5	2.	3.	2.	3.	2.3	14.8	
Kaloš F.	12.0		2.	2.	3.	2.4	3.	3.	15.4		3.	3.2	3.	2.	3.	2.	16.2	
Krejčí K.	14.2	86.4	2.	2.2	3.	2.	2.	2.6	13.8	109.1	2.8	2.6	2.5	1.6	3.	2.	14.5	96.1

TŘÍDA

Veteráni T. J. S. New York																		
Finger Jan	16.3		2.	4.4	3.	3.6	3.5	3.8	20.3		4.	3.2	2.	2.	3.	3.4	17.6	
Škarka Jos.	18.8		3.2	4.	3.	3.8	2.5	3.	19.5		3.5	3.2	3.	2.6	3.	3.3	18.6	
Štefek Tom.	16.7	51.8	4.	4.8	3.	3.2	4.	3.8	22.8	62.6	4.	3.	3.	4.	4.	4.2	22.2	58.4
T. J. S. Fuegner																		
Vančura Al.	18.7		4.9	4.9	3.5	4.	3.	4.	24.3		3.5	4.	3.	3.3	3.	4.2	21.0	

JMÉNA SOUDCŮ: Prostná: Jos. Bačkora, Rud. F. Bolard, Vác. Ptáček. — Hrazda: Jos. Kadler, Jos. Uher, A. Stiegler, F. Martyn. — Bradla: Frant. Štětka, Jan Pavlík, Antonín Peřina, Frant. Hroch.

K Ů Ň N A Š Í Ř							K Ů Ň N A D Ě L							Skok daleký		Skok vysoký			Skok o tyči				
1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed-notlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed-notlivců	Úhrn družstva	Body jed-notlivců	Družstva úhrnem	Výška	Body jed-notlivců	Družstva úhrnem	Výška	Body jed-notlivců	Družstva úhrnem
3.4	2.8	2.	2.4	3.	2.	15.6	93.3	0.	2.	2.	2.5	2.5	2.	11.0	69.1	5.4	33.6	3.11	4.2	28.2	—	—	—
3.	2.	2.	2.5	2.	2.4	13.9		2.	2.3	1.5	1.5	1.5	1.5	10.3		8.2		4.1	5.4		—	—	
2.8	3.	2.	2.3	2.	2.5	14.6		1.	2.3	3.	2.5	2.5	3.	14.3		5.		3.8	2.4		—	—	
3.	3.	2.5	2.5	3.	3.	17.0		1.	2.	3.	3.5	2.5	2.5	14.5		3.6		4.1	5.4		—	—	
4.	3.4	2.5	2.6	3.	3.	18.5		1.5	3.	0.	0.	2.5	2.3	9.3		4.4		4.3	6.6		—	—	
2.5	2.5	2.	2.2	2.	2.5	13.7	2.	1.5	2.	2.2	1.	1.	9.7	7.	3.11	4.2	28.2	—	—	—			
3.	3.8	3.	3.5	3.5	3.6	20.4	114.6	2.5	2.7	3.5	3.	3.	3.	17.7	95.1	6.8	34.9	4.9	10.2	42.6	—	—	7.2
2.8	4.	1.5	1.	3.	3.5	15.8		2.	2.4	5.	2.3	3.	2.5	17.2		6.8		4.8	9.6		6.10	4.2	
3.8	4.2	3.	3.6	4.	3.8	22.4		2.3	3.	3.	3.5	1.	1.	13.8		6.4		4.3	6.6		—	—	
3.	3.2	3.	3.6	2.5	2.5	17.8		1.5	2.3	3.	2.8	2.5	2.	14.1		5.6		3.8	2.4		6.	1.2	
3.5	3.3	4.	4.	3.	2.8	20.6		2.2	1.8	4.	3.5	3.	2.5	17.0		4.9		4.5	7.8		6.2	1.8	
2.8	3.	3.	3.	3.	2.8	17.6	3.2	2.4	2.5	2.5	2.	2.7	15.3	4.4	4.2	6.	42.6	—	—	—			
2.6	3.	4.	3.5	3.5	3.6	20.2	95.9	2.7	2.	3.5	3.	3.	2.7	16.9	94.0	5.6	42.5	4.8	9.6	54.	8.10	11.4	22.8
3.	3.2	2.	1.	3.	3.	15.2		3.	2.6	2.	2.	3.	2.8	15.4		7.		4.2	6.		7.4	6.	
2.5	3.	3.	2.5	2.5	2.6	16.1		2.	2.	4.	2.5	3.	2.8	16.3		8.		4.7	9.		—	—	
2.8	3.	3.	2.	2.5	2.2	15.5		1.	3.5	3.5	4.	2.5	2.	16.5		6.9		4.4	7.2		7.2	5.4	
2.5	2.8	2.5	2.6	2.5	2.4	15.3		1.5	3.	3.	2.5	2.5	2.	14.5		10.4		5.2	13.2		—	—	
2.4	2.6	3.	2.	2.	1.6	13.6	1.2	2.	3.	2.7	3.	2.5	14.4	4.6	4.7	9.	54.	—	—	—			
3.	3.	3.5	3.6	3.	3.4	19.5	100.9	3.	3.	3.5	3.5	3.	4.	20.0	92.1	7.2	40.	4.10	10.8	51.6	6.	1.2	17.4
2.3	3.2	2.	1.6	2.	2.6	13.7		2.5	2.2	3.	3.	2.	3.	15.7		7.6		4.9	10.2		7.8	7.2	
3.2	3.4	3.	3.6	2.5	2.6	18.3		3.	3.	4.	4.	3.	2.	19.0		9.4		5.1	12.6		6.10	4.2	
3.	3.2	3.	3.2	3.5	3.6	19.5		2.	2.5	3.5	3.	3.	2.5	16.5		6.8		3.11	4.2		6.	1.2	
2.8	2.6	2.5	2.8	2.	2.5	15.2		1.6	2.	3.	2.5	3.	2.8	14.9		6.6		4.7	9.		—	—	
2.6	3.	2.	2.5	2.	2.6	14.7	1.	2.	1.	2.	0.	0.	6.0	2.4	4.	4.8	51.6	6.8	3.6	—			
2.5	2.	2.	2.3	2.5	2.6	13.9	81.4	2.	2.	3.	2.7	2.	1.8	13.5	71.9	4.6	28.5	4.4	7.2	32.4	—	—	16.8
2.6	2.6	2.	2.4	1.	1.	11.6		2.6	2.2	1.	1.	1.	1.6	9.4		6.2		4.6	8.4		6.10	4.2	
2.	2.5	1.5	2.	2.5	2.5	13.0		2.	2.2	3.	3.6	2.5	3.	16.3		9.2		4.3	6.6		7.10	7.8	
2.	3.	2.	2.	3.	2.8	14.8		1.2	2.5	2.	2.5	2.	1.5	11.7		2.		4.1	5.4		6.2	1.8	
2.8	2.	2.5	2.3	2.	2.5	14.1		1.	2.	2.	1.5	2.5	2.	11.0		2.8		—	—		—	—	
3.	2.5	2.	2.	2.5	2.	14.0	1.	1.5	2.	2.	2.	1.5	10.0	3.7	4.	4.8	32.4	6.6	3.	—			

STARŠÍCH

2.8	3.5	2.5	2.8	2.5	2.8	16.9	53.8	3.	2.5	3.	3.8	2.5	3.	17.8	41.8	2.		3.10	13.2		—	—	
2.5	3.8	2.5	2.8	3.	3.	17.6		2.5	2.	2.5	1.5	3.	3.5	15.0		5.3		3.10	13.2		—	—	
4.	3.8	2.5	3.	3.	3.	19.3		3.	3.5	1.5	1.	0.	0.	9.0		2.	9.3	3.8	12.	38.4		—	—
4.	4.4	3.5	4.	3.5	3.5	22.9		4.	3.8	4.	4.	4.	4.	23.8		4.6		4.6	18.		—	—	

Kůň na šíř: Vác. Hampl, Fr. Vozab. — Kůň na dél: F. Lier, Ad. Pitterman. — Skok daleký: Ant. Peřina, Frant. Hroch, Jos. Uher. — Skok vysoký: Vojt. Filip, K. Šafránek, Fr. Hranička. — Skok o tyči: Vác. Hampl.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Pesar, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Ž

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zaslány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 Monford Ave.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 130 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 240 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3493 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Josef Ladislav, 619 Westmont St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 24 Peckham St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl. Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 475 Coggeshall Street.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stíbr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stíbr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 4. sobotu v měsíci v 8 hod. večer, v Sokolně, roh. Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Frank Rebeka, 9006 Capitol Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4509 Czar St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3439 Carlisle Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Ant. Novotný, 616 So. Woodland Ave.

Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 571 — 25th St.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Cha les St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Ces. Nár. Síni, 1000 Vinial St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabee St.

Ž

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Tríska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesar, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Václ. Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1091 Sacramento Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St., taj. F. Cech, 2833 N. 41 Ave.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300 — 1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake — schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106 — 108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli v 9 hod. ráno v místnosti br. Vác. Svába, roh 3. a Winstanley av.; taj. P. Plamínek, 1023 — 7 St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 390 W. 7th St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Ces. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Min nesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Av., taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Mik, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., po kladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru: Alois Jiran, Plattsmouth, Neb.; Václav Blatný z Bruno, Fr. Ríha, Marie Patáček a Sid. Dienstbier, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Zizka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni C.S.P.S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. E. H. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., 2. neděli. Tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sefčík, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůňek.

T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

T. J. S. Seattle, Wash., taj. Vác. Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., taj. Jarosl. Sládek.